

Perspex

Uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

8e jaargang | Maart 2007 | nr. 28

Marianne Thieme: "Respect voor de schepping is mijn drijfveer"

- 2** Jongerencongres 2007: What's in it for me?
- 3** Dineren voor Ethiopië en Sudan
- 4** Interview met **Marianne Thieme**
- 6** **Perspectief'er** in de Kamer
- 7** **Fototerugblik** Provinciale Statenverkiezingen
- 8** **Zuid-Afrika**, land van contrasten
- 9** Peter Timofeeff over klimaatverandering en water
- 11** Een weekje **campagnevoeren**

Jongerencongres 2007:

What's in it for me?

Jongeren hebben steeds minder over voor anderen. Egoïsme en individualisme vieren hoogtij onder de msn'nende, hyvende en sms'sende jonge generatie. Maar is dat werkelijk zo? Op 21 april, tijdens het Christelijk Sociaal Jongerencongres, gaan we op zoek naar antwoorden. Dan wordt een duel uitgevochten tussen idealisme en gemeenschap aan de ene en egoïsme en individualisme aan de andere kant.

Voor de tweede keer organiseren vier jongerenorganisaties gezamenlijk een uniek congres: het Christelijk Sociaal Jongeren Congres (CSJC). Het CDJA, CNV jongeren, christennetwerk GMV, en Perspectief, ChristenUnie-jongeren, slaan de handen ineen. "We maken er geen standaard en formeel congres van", aldus Peter de Kluijver, voorzitter van de congrescommissie. "We willen jongeren aan het denken zetten over termen als individualisme en idealisme, en vooral solidariteit, en dat op een eigentijdse manier."

Eigentijds

Tijdens het congres worden clips

getoond van jongeren en organisaties die op hun manier solidair zijn met hun omgeving. Verder is er cabaret, een Battle tussen prominente Nederlanders uit de politiek en het bedrijfsleven en de jongeren zelf.

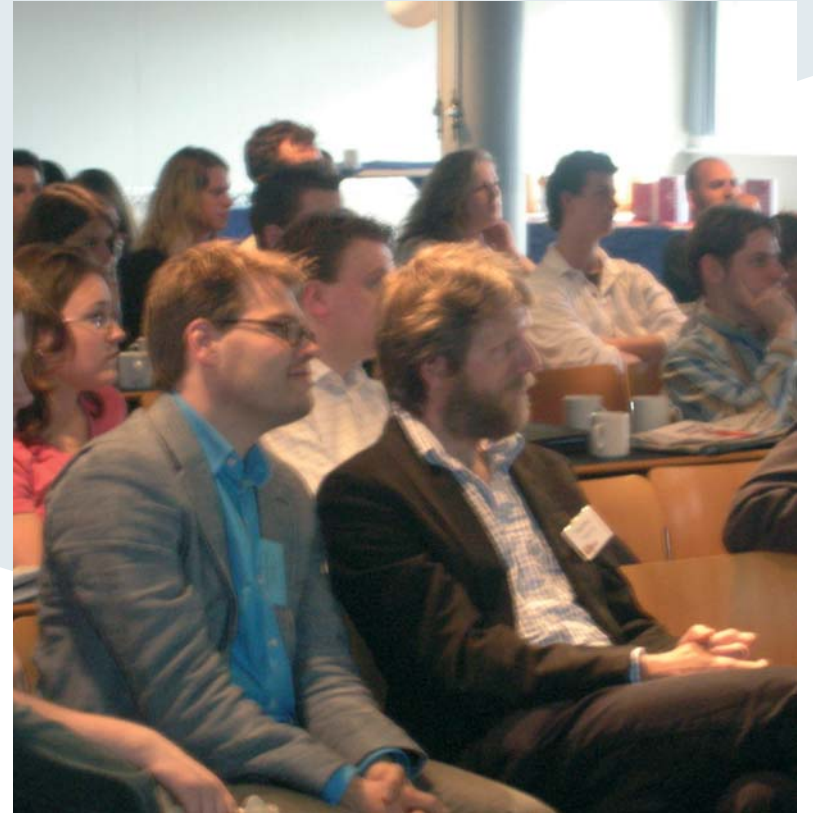
Prominenten

Tijdens het congres maken verschillende prominente Nederlanders hun opwachting. Premier Jan Peter Balkenende komt spreken en ook CNV-voorzitter René Paas, Arie Boomsma, Eimert van Middelkoop, Tweede-Kamerleden Stef Blok (VVD) en Ewout Irrgang (SP), en Willem den Hertog, de ondernemer die zijn ijsfabriek verkocht en nu evangelist

is in gevangenis, geven acte de présence.

Aanmelden?

De voorbereidingen voor het jongerencongres zijn in volle gang. Op www.jongerencongres.nl is steeds het laatste nieuws te vinden en kunnen jongeren zich aanmelden. Kosten voor het jongerencongres zijn € 7,50, inclusief een goede lunch. Leden van CDJA, CNV Jongeren, christennetwerk GMV of Perspectief betalen € 5,00.

Dijsselbloem "Engel van het Jaar"

PvdA-kamerlid Jeroen Dijsselbloem is door Perspectief, ChristenUnie-jongeren gekozen tot 'Engel van het Jaar'. De prijs ontvangt hij omdat hij zich als politicus van een niet-christelijke partij het meest heeft laten leiden door 'Bijbelse' normen en waarden. Met name zijn bijdrage in de discussie over 'ranzige tv-clips' en 'bloot op tv' heeft indruk gemaakt.

Perspectief-voorzitter Rogier Havelaar prijst de open houding

waarmee de PvdA'er het debat in ging. Vorig jaar ontving VVD-coryfee Hans Wiegel de prijs, vanwege zijn inzet voor het bijzonder onderwijs. Dit gebeurde toen nog onder de naam 'Heiden van het Jaar'. Havelaar geeft aan dat de nieuwe naam beter bij de prijs past. "De vorige titel klonk een beetje negatief. Dat was niet onze bedoeling. Deze titel dekt de inhoud beter en laat meteen zien dat het een positieve prijs is."

Bestuursleden op bezoek bij Amerikaanse ambassadeur

Jonathan van Tongeren en Simcha Looijen, beide bestuurslid bij Perspectief, hebben dinsdagavond een ontmoeting gehad met de Amerikaanse ambassadeur Ronald E. Arnall. Dit gebeurde op een bijeenkomst bij de ambassadeur thuis, waar verschillende politieke jongeren- en studentenorganisaties bij aanwezig waren. Hiervoor waren zij uitgenodigd door de Amerikaanse ambassade. In een gesprek met een Amerikaanse overheidsfunctionaris hebben beide bestuursleden het conflict in Sudan onder de aan-

dacht gebracht. Jonathan: "We hebben aangegeven dat het belangrijk is dat de internationale gemeenschap niet lijdzaam toekijkt." Ook hebben de Perspectief'ers een korte tijd gesproken met de ambassadeur en zijn vrouw. Bij deze laatste maakte één van de bestuursleden nog bijna een domme fout. Simcha: "Ik wilde

haar vragen wat voor werk ze doet, maar ik kwam er gelukkig nog net op tijd achter dat zij de vrouw van de ambassadeur was." Jonathan ziet in de uitnodiging een teken dat Perspectief ook in internationale kringen steeds serieuzer wordt genomen.

Perspectief leest voor tijdens Nationaal Voorleesontbijt

Dinsdag 30 januari heeft Harmjan Vedder, vice-voorzitter van Perspectief, in het kader van het Nationaal Voorleesontbijt voorgelezen aan groep 7 van de Klaas Schilderschool in Bunschoten.

Hij heeft voorgelezen uit Knap en Knetter. Het boek gaat over een dorp met een afvalprobleem. Twee slimme uitvinders proberen dat afvalprobleem aan te pakken, maar een enge wethouder wil ze tegenhouden. "Een politieke jeugdthriller eigenlijk," zegt Harmjan lachend.

De kinderen wilden na het lezen ook van alles weten over de politiek. Harmjan: "Ze weten best veel. Dat verbaasde me. Ze vroegen bijvoorbeeld of we ook wat doen aan zinloos geweld, naar aanleiding

van het geweld van afgelopen week tegen twee meisjes die aan het belletje-trekken waren. Een

aantal waren ook bang dat ze straks niet meer uit de Bijbel mogen lezen op school."

Perspectief stapt uit Nationale Jeugdraad

Het bestuur van Perspectief heeft besloten om uit de Nationale Jeugdraad (NJR) te stappen. Perspectief was daarvan lid sinds de oprichting in 2001. Belangrijkste reden om uit de organisatie te stappen is dat het lidmaatschap weinig 'toegevoegde waarde' heeft. Vorig jaar stapten ook al het CDJA, de JOVD (VVD-jongerenorganisatie) en de Landelijke Studentenvakbond (LSVB) uit de raad. In een toelichting geeft Perspectief-voorzitter Rogier Havelaar aan dat de Jeugdraad weinig voor politieke jongerenorganisaties kon doen. "Perspectief kon niet heel veel activiteiten doen met de jeugdraad vanwege het feit dat de NJR van de overheid nagenoeg niets mag uitgeven aan politiek. Hier kan de jeugdraad niets aan doen, maar dat maakt de relevantie van het lidmaatschap voor ons wel minder."

Daarnaast is de grote hoeveelheid subsidie die Jeugdraad krijgt Perspectief een 'doorn in het oog'. Rogier: "Wij staan gereserveerd tegen grote koepelorganisaties die heel veel subsidie krijgen en zijn van mening dat dit geld wellicht beter direct naar de verschillende lidorganisaties kan gaan. Dat is echter aan de politiek om te besluiten." Een derde reden om het lidmaatschap op te zeggen is omdat veel "goedbedoelde en op papier goede plannen niet of nauwelijks van de grond komen."

Toch draagt Perspectief, ondanks de beëindiging van het lidmaatschap, de NJR een warm hart toe. Rogier: "Wij hopen dat komend jaar een succesvol jaar voor de NJR zal zijn."

Dineren bij Happietaria voor Ethiopië en Sudan

Sinds 1993 organiseert stichting Happy Gift samen met studentenverenigingen Happietaria's in verschillende studentensteden. Elk jaar zetten studenten een tijdelijk restaurant op, waar gegeten wordt voor een goed doel. Een aantal Utrechtse studenten is ook weer druk bezig met het opzetten van het Happietaria-restaurant 2007.

Eten voor Afrika

Happietaria Utrecht gaat draaien van D.V. 26 februari tot 21 maart en wordt opgezet en gerund door vrijwilligers. De volledige opbrengst van het restaurant gaat naar twee ontwikkelingsprojecten in Afrika: waterputten in Ethiopië (een project van DorcasHulp) en de bouw van gezondheidscentra in Sudan (een project van ZOA). Het uiteindelijke doel van het project voor Ethiopië is de mensen in

negen boerengemeenschappen van Shashogo voorzien van veilig drinkwater, op kortere afstand van hun woning. Hierdoor worden minimaal 31.000 mensen voorzien van schoon drinkwater! In Sudan zijn nieuwe gezondheidscentra hard nodig, door de oorlog die al decennia woedt. Die oorlog heeft geleid tot ernstige vernietiging van de gezondheidsfaciliteiten en gezondheidsdienstverlening.

Naast het verkrijgen van een hoge opbrengst, heeft Happietaria ook het doel mensen bewuster te maken van de levensomstandigheden in Afrika.

Hulp van de ChristenUnie

Vorig jaar werd er flink voor het goede doel gegeten. Toen is maar liefst 94.000 euro opgehaald voor een project in Colombia. Natuurlijk hoopt Happietaria dit jaar weer zoveel geld op te halen. Met de verdubbeling, door de vaste sponsors NCDO en Wilde Ganzen, gaat dat zeker lukken volgens de studenten.

In Utrecht is men op dit moment hard bezig met de voorbereidingen voor een spectaculaire opening en het benaderen van vrijwilligers die mee willen helpen met koken en bedienen. Happietaria krijgt ook steun van professionele koks die op vrijwillige basis werken. Wanneer je Happietaria vorig jaar al hebt bezocht, ben je misschien wel bediend door bekenden van de

ChristenUnie. In Utrecht hielpen vorig jaar 5 ChristenUnie-kandidaten en Mirjam Bikker, fractievoorzitter voor de ChristenUnie in Utrecht, met de bediening van de gasten.

Niet duur

Uiteraard ben je van harte welkom om te komen eten, alleen of met familie en vrienden. Eten bij Happietaria is niet duur: een hoofdgerecht bij Happietaria zal tussen de € 7 en € 12 liggen. Voor een voor- en na-gerecht moet men ongeveer 4 betalen. Happietaria kent een speciale kookcommissie die met zorg het menu samenstelt.

Dit jaar zullen er ook enkele Afrikaanse gerechten op het menu

staan en een keuze aan vegetarische gerechten.

Onder de Dom

Als je meer wilt weten over de gesteunde doelen, het menu en over wat jij kunt doen voor het goede doel, kun je terecht op internet. Neem een kijkje op de website (www.happietaria.nl/utrecht) of beter nog: kom langs om te eten in het sfeervolle pand onder de Dom, middenin het centrum van Utrecht!

Happietaria Utrecht
Eetcafé de Baas
Lijnmarkt 8

www.happietaria.nl/utrecht

Hoe neutraal is de IND?

Door Michaël van der Meulen

Een goede ambtenaar is neutraal: zonder kleur, zonder smaak. Maar het is de vraag of een organisatie als de IND deze neutraliteit kan waarmaken.

Geen prioriteit

De IND is als uitvoerende organisatie van het ministerie van Justitie belast met de behandeling van asielaanvragen. Omdat zij een uitvoerende organisatie is, kan zij, volgens een geïnterviewd medewerker personeelvoorzichting, geen commentaar geven op het komende regeringsbeleid. Wel volgt de IND als organisatie de komst van een generaal pardon. De gevolgen hiervan zijn volgens de geïnterviewde medewerker wel duidelijk. Volgens haar is het nog maar de vraag of er een afzonderlijke minister voor het vluchtelingenbeleid komt. Met andere woorden het is maar de vraag of het vluchtelingen- en integratiebeleid in het te

vormen kabinet Balkenende IV een hoge prioriteit heeft.

Oud beleid

Volgens de heer Abspoel van Vluchtelingen Organisaties Nederland, een zelfhulporganisatie van vluchtelingen in Nederland, had het vorige Nederlandse beleid als grondtoon het sorteren van 'maximale afschrikking' onder asielzoekers. Een mogelijke nieuwe minister kan volgens hem instructies opleggen aan de IND, zodat zij er minder op gebrand zijn mensen uit te wijzen. De IND heeft volgens de heer Abspoel tot op dit moment al het mogelijke ingezet om asielzoekers uit te zetten.

Overbelast

Volgens de heer Van Tilborg van stichting INLIA (Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven ten behoeve van Asielzoekers), een organisatie van kerken die hulp

biedt aan asielzoekers in nood, is de IND op dit moment overbelast. Door het voorgestelde generaal pardon, een initiatief van Vluchtelingen Werk Nederland, INLIA, het LOGO (Landelijk Overleg Gemeentebesturen Opvang- en terugkeerbeleid) en de beleidsadviseurs vreemdelingenbeleid van de vier grote gemeenten, kan het kabinet ervoor zorgen dat twintig- tot dertigduizend zaken niet verder afgehandeld hoeven te worden.

Vertraging

Dit betekent, aldus de heer Van Tilborg, een vermindering van de werklast niet alleen voor de IND, maar ook voor tolken, rechtbanken en de rechtsbijstand. Met een generaal pardon kan volgens hem de IND eindelijk toekomen aan haar reguliere werk. Uit onderzoek in 2005 van de Rekenkamer en de Ombudsman is reeds gebleken dat

de IND niet de wettelijke termijnen nakomt. Als reden hiervoor geeft de IND het niet kunnen behappen van de haar opgelegde werkdruk.

Sfeer

Met de komst van het nieuwe kabinet en een nieuw asielbeleid in het vooruitzicht, is de sfeer in het contact tussen INLIA en de top van de IND verbeterd, aldus de heer Van Tilborg. Hierdoor is de communicatie met de IND opener en ontspanner geworden. Verder kan en wil hij hier niet over uitweiden, omdat de IND een overlegpartner van INLIA is. Volgens hem is het echter wel de vraag hoe de regels zullen veranderen.

Dit standpunt wordt ook gedeeld door de persvoorzichting van Vluchtelingenwerk Nederland mevrouw Dekker. Volgens haar bestaat er ook binnen de IND veel onduidelijkheid over de toepassing

en uitvoering van regels.

Gematigde toon

De geïnterviewde vertegenwoordigers van belangenorganisaties vermoeden dat de IND-medewerkers onder Balkenende IV een gematigder vluchtelingenbeleid zal hebben. Op de vraag of IND ambtenaren kleur- en geurloos zijn ten aanzien van het uitvoeren van hun werkzaamheden kan eigenlijk alleen gesteld worden dat zij, omdat zij onderdeel zijn van een uitvoerende organisatie het te vormen en uit te voeren regeringsbeleid afwachten. Ondertussen is de sfeer tussen de belangenorganisaties en de IND wel verbeterd. Als we de IND-medewerkers beschouwen kiezen zij er tot nu toe voor om "de wet te handhaven", eventueel naar eigen inzicht geïnterpreteerd.

“Respect voor is mijn

Door Rianne van der Sar

Vanuit het niets kwam de Partij van de Dieren na de afgelopen verkiezingen met twee zetels in de Kamer. Met Marianne Thieme stevig aan het roer heeft de partij met deze winst de aandacht weten te trekken. De angry young woman is niet voor de poes, pakt graag de koe bij de horens en haar partij is gestart als een haas. Wie is deze nieuwe ster aan het politieke firmament: wat wil ze en waar droomt ze van?

Marianne Thieme (34) studeerde rechten en werkte onder andere bij de Bont voor Dieren als beleidsmedewerker. Daarna was ze twee jaar directeur van de stichting Wakker Dier, de organisatie die zich exclusief richt op het afschaffen van de bio-industrie. Marianne is moeder van een dochter van vijf en lid van een gemeente van Zevendedags-

adventisten. We spreken haar over haar blik op de wereld, wat er allemaal mis gaat en hoe het zoal beter kan met de dieren. Ook vertelt ze ons over haar geloof en hoe dat in haar leven tot uiting komt *Ben je een eendagsvlieg?* Natuurlijk niet, want – alle voorspellingen van de pessimisten ten spijt – kijk eens naar de winst. Van ons wordt gezegd dat we weer even snel zouden verdwijnen als we zijn opgekomen, omdat wij een one issue partij zouden zijn. Ik zou de Partij van de Dieren eerder een big issue partij willen noemen; wij zijn een partij van het mededogen

“We zijn een big issue partij”

en de duurzaamheid en dat laat zich niet onder één noemer vangen. Elke partij is voortgekomen uit een kerngedachte; voor de een is dat arbeid en voor de ander het liberalisme. Wij moeten, net als die partijen gedaan hebben, een mening vormen over alle vraagstukken die ter tafel komen.

“God beveelt de mens een volledig plantaardig dieet aan”

Een luis in de pels dan?

We krijgen steeds meer het gevoel dat we over meer kracht en argumenten beschikken dan veel zittende politici. We vinden het fijn dat we een inspiratiebron zijn voor anderen en zo een aanjaagfunctie kunnen hebben. En ja, we houden vol totdat er een serieus ander beleid komt dat beter is voor mens, dier, natuur en milieu. Maar dat kan nog wel even duren helaas.

Heeft je diervriendelijkheid iets te maken met je geloof in God als Schepper?

Ik ben christen, ik geloof in God en ik geloof dat de Bijbel het boek is waarin we God kunnen leren kennen. Om die reden neem ik de Bijbel zeer serieus. Als richtsnoer en als leidraad van mijn persoonlijk leven. Het is inderdaad zo dat respect voor de schepping een belangrijke drijfveer is achter mijn belangenbehartiging voor dieren, natuur en milieu. Dat neemt niet weg dat ook vanuit heel andere levensbeschouwingen mensen geïnspireerd worden om op te komen voor de leefomgeving. Om die reden zijn wij een seculiere partij die aandacht voor de leefomgeving centraal stelt, en zijn we blij dat ook atheïsten, moslims, agnosten en boeddhisten zich tot ons beschavingsoffensief voelen aangetrokken.

“Wat heb je aan geld als de ijskap smelt?”

Oké, we zouden beschaafder om moeten gaan met de dieren, maar gelijkstellen aan de mens? Er staat inderdaad in Genesis dat de mens heerschappij heeft over alle dieren, maar dit wordt ten

“We vinden het fijn een inspiratiebron te zijn voor anderen”

onrechte door veel mensen zo uitgelegd dat je alles maar mag doen met dieren. Ik denk daar heel anders over. Ik denk dat bedoeld is dat wij, omdat wij een ver ontwikkeld bewustzijn en geweten hebben, een grote mate van verantwoordelijkheid hebben voor alle levende wezens. Dat die verantwoordelijkheid niet vertaald mag worden met vrije beschikking over de dieren valt alleen al af te leiden uit het feit dat God in hetzelfde hoofdstuk in Genesis een volledig plantaardig dieet aan de mens aanbeveelt. Pas na de zondeval gaat de mens ertoe over om dieren op te eten. In het toekomstideaal van God zoals de Bijbel dat schetst, is opnieuw sprake van een situatie zonder dood en dus zonder slagers.

Vriend en vijand over de Partij van de Dieren.

Marianne reageert op een aantal uitspraken over haar en de partij.

De debatten in de Tweede Kamer met de Partij voor de Dieren gaan alleen maar over dierenbelangen, en helemaal niet over boerenbelangen. Het gaat alleen maar over het dier, en over de boer: ho maar. Het wordt tijd voor een massaal tegengeluid voor de boeren en voor gezonde vleesproductie. (van een weblog op boerderij.nl)

Thieme: Het is goed dat vriend en vijand beamen dat door ons toedoen dierenwelzijn een prominente plek in het debat gekregen heeft. En gelukkig komen steeds meer boeren erachter dat we niet alleen een partij voor de dieren zijn, maar ook de beste partij voor boeren, burgers en buitenlui. Afgelopen week nog constateerden protesterende boeren op het Binnenhof dat ze in mij een bondgenoot vonden in hun streven de productschappen af te schaffen. Ook deel ik hun wens van revitalisering van het platteland, via een verbeterde regeling waarbij stallen met hetzelfde volume voor

woningbouw mogen worden benut.

De huidige dierenbeweging is vooral een aangelegenheid van de steedse intellectuele bovenlaag, die zich zijn alternatieve voedselopvatting vaak ook financieel uitstekend kan permitteren. (Paul Schnabel, socioloog en directeur van het Sociaal Cultureel Planbureau in HP de Tijd)

Thieme: Alle respect voor Paul Schnabel, maar in dit opzicht slaat hij de plank volledig mis. Volgens onderzoekers van het Landbouw Economisch Instituut gaven Nederlanders in 1970 30% van hun inkomen uit aan voedsel. Inmiddels is dat percentage gezakt tot een beschamende 12%. Het is decadent dat wij kennelijk niet bereid en in staat zijn een fatsoenlijk deel van ons inkomen uit te trekken voor wat we vroeger eerste levensbehoeften noemden. Als we bereid zouden zijn van die 12% een kleine stap te maken naar 16% zou

de hele Nederlandse agrarische sector biologisch kunnen worden. Hoeveel geld moeten we verdienen voor we eindelijk tijd en aandacht hebben voor het welzijn van dieren, de natuur en het milieu? Wat heb je aan geld als de ijskap smelt? Mensen zijn zichzelf en elkaar gaan wijsmaken dat hun kortetermijnbelangen belangrijker zijn dan het meest waardevolle dat we hebben, namelijk schone lucht, schoon water, een duurzame leefomgeving en respect voor al het leven. Overigens is plantaardige voeding schoner efficiënter en goedkoper te produceren dan dierlijke eiwitten. Staatssecretaris Van Geel van VROM noemde vlees het meest milieubelastende onderdeel van ons voedselpakket.

Wie je ook spreekt, het eerste dat ze noemen is haar gedrevenheid. Als een terriër – ‘vegeterriër’ – bijt ze zich vast in de doelen die ze wil bereiken (Niko Koffeman, vriend, adviseur van Wakker Dier en mede-

oprichter van de omroep Nútopia in een artikel in de Volkskrant Thieme: Het is waar wat daar gezegd wordt. Ik maak wel 24 uur van mijn week – de sabbat – vrij, om geen verplichtingen te hebben en volledig aan mijn omgeving en mezelf toe te komen.

Het inzicht van de Partij voor de Dieren in de praktijk is minimaal en ze zullen enige tijd nodig hebben om te zien hoe in werkelijkheid de veehouders met hun vee omgaan. Als er uitwassen zijn, dan moet men dit bestrijden, ongeacht welk dier. (van een weblog op boerderij.nl)

Thieme: In een land waar 450 miljoen dieren lijden en sterven in een bio-industrie die letterlijk het daglicht niet kan verdragen, zijn de genoemde uitwassen eerder regel dan uitzondering. Wij kennen de praktijk goed genoeg om te weten dat die drastisch veranderd moet en zal worden. Ik ben blij dat de rechten van het

dier door Marianne Thieme een parlementair draagvlak hebben gekregen, maar anderzijds vrees ik ook dat de Partij voor de Dieren straks in hetzelfde curiositeitenkabinet terecht zal komen als de Boerenpartij van boer Koekoek. (Midas Dekkers in HP de Tijd)

Thieme: Ik deel de angst van Midas Dekkers niet. Van de Boerenpartij kunnen we zeggen dat die er de oorzaak van is geweest, dat vertegenwoordigers van de agrarische sector binnen alle politieke partijen sleutelposities gingen bezetten. Zo zal het ook gaan met dierenbeschermers. Als dat ertoe zal leiden dat de PvdD overbodig zou worden, ben ik de eerste om dat toe te juichen. Ik vrees echter dat het nog wel heel eventjes kan duren en dat de PvdD eerst nog aanzienlijk zal moeten gaan groeien voordat er aanleiding is een necrologie uit te spreken.

de schepping drijfveer”

Perspectief'er in de Kamer

Perspectief'er Ed Anker (28) is lid van Tweede Kamer geworden. Dit kon gebeuren omdat zowel Tineke Huizinga-Heringa als André Rouvoet doorschoven naar het kabinet. Voor zijn functie in de Kamer was de als goed debater bekend staande Anker raadslid voor de ChristenUnie in Zaanstad. Daarnaast werkte hij bij Gemeenteraad.nl, een bedrijf dat gemeenraden van advies en trainingen voorziet. Eerder was de Zaanammer werkzaam als fractiemedewerker van de ChristenUnie/SGP-fractie in de Provinciale Staten van Noord-

Holland. Hij studeerde politicologie in Amsterdam (UvA). In die stad was hij tijdens zijn studententijd voorzitter van de christelijke studentenvereniging NSA. Zijn interesse in politiek is tijdens de lessen maatschappijleer op de middelbare school ontstaan. Anker is gereformeerd-vrijgemaakt en sinds vorig jaar gehuwd. In Zaanstad staat Christa Neefjes genoteerd als Ankers opvolger in de gemeenteraad.

Primeur

In de hele discussie rond de staatssecretarissen Aboutaleb en Albayrak als de eerste allochtone bewindslieden in een Nederlands kabinet wordt iets over het hoofd gezien. Zij zijn namelijk niet de eerste allochtone bewindslieden, zelfs niet de eerste allochtone bewindslieden met een moslimachtergrond.

Die eer is weggelegd voor **Pangeran Adipati Soejono**. Hij was in de Tweede Wereldoorlog de eerste Indonesische en islamitische minister van Nederland. Zowel Wouter Bos als Geert Wilders dienen hun huiswerk dus beter te doen.

Reactie Perspectief op kabinetsformatie

Het is al weer even geleden, maar voor het geval je het toch gemist hebt: de reactie van Perspectief op de kabinetsformatie

Perspectief roept in een eerste reactie op het regeerakkoord de Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie op om ook als coalitiepartij het eigen geluid van de partij ten gehore te blijven brengen. In het kader van het dualisme heeft het parlement, dus ook de Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie, de taak om de regering kritisch te volgen en te controleren. Ook nu de fractie zich achter het regeerakkoord heeft geschaard roepen de jongeren op trouw te blijven aan het verkiezingsprogramma. "De afgelopen jaren zagen we regelmatig fractieleden van coalitiepartijen klakkeloos het regeerakkoord in de Tweede Kamer verdedigen, wij roepen de Kamerleden van de ChristenUnie op dat voorbeeld niet te volgen", aldus voorzitter Rogier Havelaar. Ook wil de jongerenorganisatie dat de partij in een congres het regeerakkoord aan de leden ter goedkeuring voorlegt, zodat ook zij zich kunnen uitspreken.

De plannen met betrekking tot de AOW om mensen die voor hun 65ste stoppen met werken te laten meebetalen en mensen die doorwerken belastingkorting te geven vindt Perspectief niet ideaal, maar wel een stap in de goede richting. De jongerenorganisatie van de ChristenUnie betreurt het dat de hypotheekrenteaftrek ongewijzigd blijft. Havelaar: "Dat kost veel geld en is daarom ontzettend jammer". Op www.perspectief.nu is een uitgebreidere beoordeling te vinden

Rouvoet: "Meepraten over hele breedte van het kabinet"

Op zaterdag 24 februari hield de ChristenUnie voor haar leden een (In)formatiebijeenkomst in Lelystad. Met een warm applaus schaarden ze zich achter hun kersverse ministers, staatssecretaris en fractieleden.

Partijleider Rouvoet gaf aan: "wat we wilden bereiken hebben we bereikt: het spoedig realiseren van een stabiel kabinet met daarin de ChristenUnie en een herkenbaar ChristenUnie-profiel in het regeerakkoord". Rouvoet bracht in herinnering dat sinds het schrijven van het verkiezingsprogramma er steeds de overtuiging is geweest dat de ChristenUnie een sleutelrol zou kunnen gaan vervullen. Niet alleen in mogelijke kabinetsdeelname maar ook in het realiseren van een christelijk-sociaal beleid. En in een paar maanden tijd heeft de ChristenUnie inderdaad die sleutelpositie ingenomen. "Voor u staat een verwonderd en intens dankbare politicus en christenmens", zo zei Rouvoet tegen de ruim 400 aanwezigen.

zijn voor de nieuwe uitdaging die voor hen ligt als respectievelijk staatssecretaris voor Verkeer en Waterstaat en minister van Defensie. Met deze beide kopstukken heeft de ChristenUnie een vertegenwoordiging in zowel het cluster 'buitenland' als de ruimtelijke sector. En met Rouvoet als minister van Jeugd en Gezin valt er ook een ChristenUnie-geluid te horen in het vraagstuk van de sociale samenhang. "En daarmee kunnen we over de hele breedte van het kabinet meepraten", aldus Rouvoet. Het was voor hem een van de redenen om zijn plaats in de Tweede Kamer toch te verruilen voor een kabinetspost.

Nieuwe dynamiek Arie Slob gaf aan dat de partij een periode tegemoet gaat, waarbij ze in de frontlinie van het debat staat. Maar hij ziet dat met deze fractie en bewindslieden met het volste

vertrouwen tegemoet. "De meer dan 300.000 kiezers kunnen op ons rekenen. We zullen het profiel van de ChristenUnie tot uiting laten komen en het kabinet kritisch blijven volgen." Hij zal daarbij vooral ook hameren op de inbreng van maatschappelijke organisaties: "Je moet als politiek nooit met de rug naar de samenleving gaan staan. Dat vinden niet alleen wij, in het regeerakkoord is ook ruimte voor inbreng gelaten. En ik zal ook de Kamer zelf komende donderdag uitdagen om die ruimte te benutten".

Vragen Bij de leden overheerste blijdschap over het resultaat, hoewel er ook wel vragen waren. Wat gebeurt er bijvoorbeeld met de identiteit van de ChristenUnie? Komt die onder druk te staan? Arie Slob gaf aan dat dat niet het geval zal zijn, maar wel dat de partij nieuwe vragen kan verwachten; vragen die eerder niet gesteld werden. Andere aanwezigen vroegen aandacht voor het asielbeleid, de landbouw, abortus en de positie van Israël, maar over het geheel werden er geen grote vraagtekens gezet bij de koers die de partij de afgelopen maanden voer of bij het regeerakkoord.

Meepraten Tineke Huizinga en Eimert van Middelkoop zeiden allebei klaar te

Verkiezingen Provinciale Staten

Ook de Provinciale Statenverkiezingen in maart zijn goed verlopen voor de ChristenUnie. De partij groeide van 29 naar 38 zetels. Onder de gekozen Statenleden waren vier Perspectief'ers. Hermen Vreugdenhil (Noord Brabant), Arjen Beekman (Zeeland) en Maaïke Kolkman (Flevoland) werden rechtstreeks gekozen. De 22-jarige Stieneke van der Graaf (Groningen) werd verkozen door middel van voorkeurstemmen. Saillant detail daarbij is dat zij aanvankelijk op de conceptlijst op plaats 2 stond, maar werd teruggezet naar plaats 5. Perspectief heeft ook in de afgelopen campagne flink van zich laten horen. Naast een groot aantal jongeren op de verschillende lijsten, werden er ook volop activiteiten georganiseerd. Zo werden onder andere in Ede, Almkerk en Apeldoorn speciale avonden georganiseerd. Ook ging er een speciale verkiezingsite de lucht in, waarop een groot aantal interviews met de verschillende jongerenkandidaten te lezen was.

Fototerugblik op de verkiezingen

De verkiezingen voor de Provinciale Staten zijn voor de ChristenUnie en voor Perspectief bijzonder goed verlopen.. Onder de gekozen statenleden waren maar liefst vier Perspectief'ers. Perspectief heeft ook de afgelopen campagne van zich laten horen. Naast een groot aantal jongeren op de verschillende lijsten, werden er ook volop activiteiten georganiseerd. Onder andere in Ede, Almkerk en Apeldoorn werden speciale avonden georganiseerd. Geniet nog even na met het foto-overzicht.

Op de motor en de fiets campagne voeren

Op dezelfde avond in Ede speelt

Een avond van Perspectief Ede met Dirk-Jan de Jeu en Margreet Schutte

De nieuwe minister van Defensie is zichtbaar blij met de uitslag

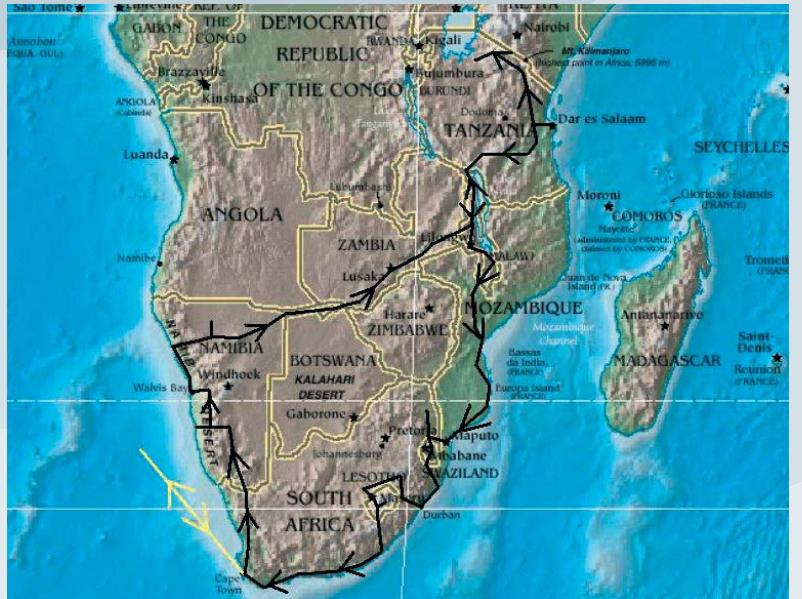

Andre Rouvoet en Arie Slob na het horen van de uitslag in Ede

Zuid-Afrika, land van contrasten

Door Wim Doddema

Twaalf jaar geleden werd de apartheid afgeschaft in Zuid-Afrika. Dankzij wijze leiders als Nelson Mandela en Desmond Tutu, die hebben ingezet op verzoening, is Zuid-Afrika daar waar het nu is. Zuid-Afrika is een land van hoop, van verzoening – maar het kent ook zijn schaduwkanten. Want er bestaan nog lang niet voor iedereen gelijke kansen. Op economisch gebied is er nog steeds apartheid. En de scheiding tussen blank en zwart is, hoewel niet meer zo strikt, nog altijd te zien. Perspectief'er Wim Doddema beschrijft na zijn studieverblijf die andere kant van het regenboogland.

meegemaakt tijdens dat regime, dan voel je je soms zoals Stef Bos dat zingt in één van zijn liedjes “mijn huidskleur is het uniform van de oude orde”. Alhoewel de mensen je persoonlijk er natuurlijk niet op aankijken, voel je dat soms zo als je de verhalen hoort.

Maar de jonge generatie wil vooruit. Als je sommige jongeren spreekt, blijkt dat ze het zat zijn dat mensen in verbittering blijven hangen. Alle verhalen over de apartheid zijn hen bekend maar ze willen nu eindelijk wel eens vooruit kijken. Vaak hebben ze zelf ook nauwelijks persoonlijk meegemaakt wat apartheid inhield. Bij hen staat het besef voorop dat er mogelijkheden te over zijn om zich te ontwikkelen, te ontplooiën. In een gesprek zei iemand tegen mij “Ik heb wel genoeg van al die verhalen; we hebben het nu goed, al die ellende moeten we eens achter ons laten”. Dat klinkt ons misschien gek in de oren, omdat het nog maar twaalf jaar geleden is. Er zijn echter genoeg jongeren onder de zwarte bevolking die goed op weg zijn. Die de kansen pakken die het nieuwe land te bieden heeft. Zij hebben geen zin meer om achterom te kijken, om in verbittering te blijven hangen.

Zuid-Afrika is een land van positiviteit, beweging en ontwikkeling.

Bruisend van een optimisme waarvan wij nog enorm veel kunnen leren. Het land is op een bewonderenswaardige manier zijn verleden te boven aan het komen. De oude wonden van de apartheid zijn nog zichtbaar, de bevolkingsgroepen leven nog grotendeels apart van elkaar. Je kunt de zwarte, blanke en gekleurde wijken ook nu nog herkennen. Maar langzamerhand komt daar verandering in. De zwarte bevolking komt stapje bij beetje hoger op en de welvaart wordt steeds eerlijker verdeeld. Al blijft de werkloosheid en armoede onder de zwarte bevolking enorm hoog, je kunt niet verwachten dat in twaalf jaar alle ellende is opgelost en iedereen gelijke welvaart heeft. Die ontwikkeling heeft zijn tijd nodig. In elk geval ben ik onder de indruk geraakt van de wil onder de jonge generatie om iets van het land te maken, om de mogelijkheden te benutten en de verschillen te boven te komen. Een land dat niet teveel meer kijkt naar zijn verleden maar naar de toekomst. Stef Bos, die dit land in zijn hart gesloten heeft, bezingt het treffend (in het Afrikaans): “Want jy's vir my nie jou verlede. Jou sentiment jou Ossewa. Jy's vir my alleen die toekomst. Jy vir my Suid-Afrika!”

Vijf maanden lang heb ik in ‘de regenboognatie’ doorgebracht. De regenboognatie is een mooie benaming voor Zuid-Afrika: verschillende volken en culturen leven hier door elkaar heen. Het is prachtig om te zien hoe iedereen hier vreedzaam naast elkaar leeft. Maar het is goed om ook de schaduwkanten van dit land te zien. Als je als toerist hier een paar weken verblijft, zie je voornamelijk de mooie kanten. De Zuid-Afrikaanse regering doet er alles aan om die kanten te benadrukken en de ellende af te schermen voor de toeristen. Maar een bezoek aan de townships is onontbeerlijk om dit land te snappen en om het echte beeld te zien. Kaapstad, waar ik verbleef, is namelijk op het eerst gezicht een tamelijk westerse stad met drie miljoen inwoners. Twee miljoen van die drie miljoen mensen leven echter in townships rondom de stad. Ook zo'n township bestaat uit contrasten. Er zijn de in elkaar geknutselde hutten van plastic, golfplaten en soms hout, maar niet iedereen in de townships is arm; sommigen hebben werk in de stad maar blijven wel in de townships wonen. Ze bouwen daar stenen huizen en helpen zo de townships op te knappen. Zelfs de townships zijn in ontwikkeling.

Grofweg was de bevolking tijdens de apartheid ingedeeld in drie categorieën. De blanke bevolking,

de gekleurde bevolking en de zwarte bevolking. De gekleurde bevolking zijn de nazaten van de slaven uit Azië, die onder meer door de Nederlanders en Britten naar de Kaap (Kaapstad e.o.) zijn gebracht om te werken op de plantages. De blanke bevolking had alle rechten en alle macht in handen, hoewel ze getalsmatig ver in de minderheid waren. De zwarte bevolking had het meest te verduren onder het apartheidsregime: men mocht geen geschoold werk doen of handel drijven. De gekleurde bevolking had beperkte rechten: men mocht bijvoorbeeld wel een stuk land bezitten om te bewerken. De zwarte bevolking werd gekleinereerd en achtergesteld, oppositie werd de kop ingedrukt en dissidenten verbannen naar Robbeneiland of andere werkkampen. Het is verwonderlijk dat de zwarte bevolking niet en masse in opstand is gekomen na het afschaffen van de apartheid. Of zich massaal hebben gewroken op de blanke bevolking, wat enigszins logisch zou zijn geweest. Dat is enkel en alleen te danken aan de leiders van het ANC en de leider van de blanken, W.F. de Klerk. In geheime bespreking met het ANC heeft De Klerk ervoor gezorgd dat de overgang relatief rustig verliep. Het land is niet vervallen in totale chaos, zoals je nu wel ziet in landen als Zimbabwe. De Zuid-Afrikaanse regering doet net als in Zimbabwe aan landher-

vorming, alleen bieden ze de blanke boeren compensatie.

Op dit moment wordt Zuid-Afrika in rap tempo klaargestoomd voor het WK voetbal in 2010. Hele wijken worden hernieuwd uit de grond gestampt. De overheid benadrukt dat de hele bevolking moet profiteren van het evenement. Of dat ook werkelijk gebeurt, valt te betwijfelen – de townships zullen er weinig van merken. Voornamelijk het centrum wordt opgeknapt en daarvoor is alles mogelijk wat anders onmogelijk is. Veel meer welvaart zal het echter niet brengen en voor de zwarte bevolking is daar nog een lange weg te gaan. Het land barst echter van de dynamiek en hoop, er heerst een bepaald soort optimisme onder de mensen. De verzoeningsgerichtheid van de mensen is bijna om jaloers van te worden. Zeker als je bedenkt hoeveel onrecht de zwarte bevolking is aangedaan.

De oude generatie zal van de toenemende welvaart en groei weinig merken. Veelal ontbreekt het hen aan een opleiding door het vroegere verbod op geschoold werk. Voor hen is er weinig kans op ontwikkeling. Ook is de verbittering over de apartheid bij velen nog voelbaar. Als je een township bezoekt en de verhalen hoort van de ellende die mensen hebben

Het water weer de ruimte geven voordat het water de ruimte zelf neemt

De laatste tijd is er enorm veel aandacht voor het thema klimaatverandering. Wereldwijd, met grootheden als Bill Clinton en Al Gore in de hoofdrol, maar ook in ons eigen land, getuige het onlangs verschenen VROM-rapport. Al weer even geleden verscheen de bekende weerman Peter Timofeeff in Postbus51-spotjes over 'Nederland leeft met water'. Perspex vroeg hem om zijn mening over klimaatverandering en de gevolgen voor Nederland.

Door Jacco Overeem

Maakt u zich veel zorgen?

Ik maak mij heel erg veel zorgen. Door klimaatverandering krijgen we steeds meer te maken met extremen, zowel in temperatuur als in neerslag. De zomers zullen droger worden en in de winter gaat het harder en vaker regenen. Natuurlijk is het lastig om precieze getallen te geven. Ook al weet ik zeker dat de zon morgen volop zal schijnen, dan toch blijf je spreken van 90 of 95 % kans. Zo is het ook met het oog op de verwachte veranderingen in het klimaat, maar je kunt je voorstellen dat er 20-30 % meer neerslag komt, waarvan de grootste druk op de winters zal komen. Ook over het hele jaar zal de temperatuur stijgen. Hoewel het – gezien ons Nederlandse klimaat – nog wel mogelijk zal blijven dat we een strenge winter krijgen, wordt de kans daarop steeds kleiner.

Mag je het warmterecord van bijvoorbeeld de afgelopen januari-maand ook als gevolg zien van de klimaatverandering?

Uiteraard heeft 'klimaat' betrekking op een langere periode, maar

ik ben ervan overtuigd dat we niet meer van toeval kunnen spreken dat we in de laatste twaalf jaar wat dat betreft tien grote records hebben gebroken. De ontwikkeling verloopt niet in een rechte lijn, het is een golfbeweging, maar daar doorheen kun je wel een rode draad aanwijzen. Dat laat de voormalige Amerikaanse vice-president Al Gore in zijn documentairefilm 'An Inconvenient Truth' ('Een ongemakkelijke waarheid') ook zien. Deze film zou iedereen gezien moeten hebben. Hoewel deze film natuurlijk wat populistisch is, vind ik hem over het algemeen niet slecht onderbouwd.

“De discussie wordt nu volop gevoerd en dat is goed!”

U sprak net al over de te verwachten extremen met betrekking tot temperatuur en neerslag. Wat staat ons te doen wat betreft de waterhuishouding in Nederland?

Doordat er meer neerslag te verwachten is en er ook meer smeltwater komt vanuit de Alpen, zullen de rivieren hoger gaan staan. Daarbij komt dan nog de stijging van de zeespiegel. Hierdoor wordt het steeds moeilijker om het water af te voeren naar de zee. Door de stijgende zeespiegel en ook de voortdurende daling van de bodem krijgt een zoute onderstroom de kans om het zoete grondwater te verdringen. Zo wordt de bodem steeds zouter. Als gevolg hiervan zal er andere vegetatie komen: planten en gewassen die hiertegen bestand zijn, kunnen overleven – de rest niet. Het steeds maar blijven verhogen van de dijken is hiervoor geen oplossing. Wanneer we een dijk verhogen, betekent dit dat er meer water achter de dijk staat. Bij een dijkdoorbraak zijn de gevolgen dan des te groter en kan het water niet rustig zakken. Je lost dit alles niet op door het water terug te pompen. We zullen moeten gaan werken met overloopgebieden en dus bepaalde stukken land weer aan het water teruggeven. Het feit dat daar mensen wonen, maakt dit echter wel heel complex. In ieder geval zou er per direct gestopt moeten worden met het binnendijks bouwen.

U sprak al over veranderingen wat betreft de vegetatie, hoe zit dat met de dieren?

Daarvoor geldt hetzelfde. Er worden hier in Nederland steeds meer insecten gesignaleerd die normaal gesproken alleen maar in Zuid-Europa voorkomen. Het is nog niet zover, maar het is best mogelijk dat we in de toekomst hier bijvoorbeeld de malariamug kunnen verwachten, aangezien het in het gebied waar ze nu voorkomen te droog wordt en de omstandighe-

den hier wat dat betreft verbeteren. Ik denk niet dat Nederland op de ziektes die dat met zich mee kan brengen voorbereid is. En daarbij:

vergeet niet dat we in de natuur te maken hebben met voedselketens. Echt, de gevolgen zijn niet te overzien als ook maar één schakeltje hieruit – al is het maar een torretje – verdwijnt. Maar wanneer we met dit alles te maken krijgen? Dat blijft het grote vraagteken.

“Economische belangen zijn een grote sta-in-de-weg”

Moeten we bang zijn voor scenario's als "Amersfoort aan Zee"?

Daar ben ik niet direct heel erg bang voor. Over het algemeen verwacht ik dat we hier in Nederland veel praktische problemen wel het hoofd zullen kunnen bieden. Wij hebben daar de kennis en ook het geld voor. Maar dat geldt niet voor de ontwikkelingslanden. Hen laten verdrinken is natuurlijk geen optie, dus zal er in de komende decennia echt een stroom van kennis en geld op gang moeten komen in de richting van de Derde Wereld. Hier in Nederland is het bij wet verplicht de CO₂-uitstoot beperkt te houden, maar in ontwikkelingslanden hebben ze daar gewoonweg geen geld voor. Er zal dus een totale verandering moeten komen in de wereldorde. Zo moet er een einde komen aan het leeghalen van de wouden en moeten we stoppen met het aanleggen van skigebieden. Deze gebieden zouden we juist moeten sluiten om daar weer opnieuw te gaan aanplanten. Economische belangen zijn bij dit alles een grote sta-in-de-weg. Shell zal het bijvoorbeeld echt niet leuk vinden wanneer auto's massaal op waterstof gaan rijden. En de overheden ook niet, want dat scheelt weer ontzettend veel inkomsten. Ik geloof ook niet zo in campagnes om de verwarming lager te zetten, omdat dat zou schelen in de energienota. De inkomsten voor de leveranciers dalen hierdoor en ze zullen als gevolg daarvan de tarieven laten stijgen. Het geld komt uiteindelijk weer uit precies dezelfde portemonnees. Vooral ons denken zal dus moeten veranderen, en ja...dat zal onvermijdelijk geld kosten.

Een voorbeeld uit de lokale politiek

hier in Zeist: daar is een discussie aan de gang over een eventueel nieuw gemeentehuis. Volgens mij kan dat geld beter gebruikt worden voor een goede waterinfrastructuur. Wanneer het even flink regent, staan ook hier in Zeist hele wijken onder water. Alles heeft te maken met de keuzes die we maken en die keuzes worden gemaakt op grond van kennis. Daarom hoop ik door middel van de lezingen die ik verzorg, de discussies in televisieprogramma's waar ik aan deelneem, en ook door middel van een interview als dit mijn bijdrage te leveren aan het proces van bewustwording.

En wat doet u verder?

We hebben spaarlampen, ik probeer steeds de deuren achter mij dicht te doen, wanneer we er niet zijn zetten we de kachel uit en als het niet nodig is, laat ik de auto staan. Dingen die ook jullie kunnen doen. Een betere wereld begint tenslotte bij jezelf.

“Nederland is niet voorbereid op ziektes die de klimaatverandering met zich meebrengt”

Maar wat dat autorijden betreft, je wordt zo vaak gedwongen. Ik ben zeker anderhalf uur onderweg om van mijn huis in Zeist naar het Mediapark in Hilversum te komen. Het openbaar vervoer zou een goed alternatief moeten bieden. Ik ben een voorstander van gratis openbaar vervoer, al beseft ik dat ook dat verschrikkelijk veel geld kost.

Is het tij nog te keren?

Ja. Maar dan moet er wel een wereldwijde drastische vermindering komen in de uitstoot van CO₂. Wel is het zo dat ook al zou iedereen stoppen met autorijden en al zouden alle fabrieken gesloten worden, dan nog zal het jaren duren voordat het resultaat zichtbaar wordt. Het is in ieder geval goed dat er nu volop aandacht voor de klimaatverandering is. Voor de documentairefilm van Al Gore voelde ik mij vaak een soort van roepende in de woestijn. Nu wordt de discussie volop gevoerd – en dat is goed!

Peter Timofeeff (1950) kwam na zijn opleiding Weg- en waterbouwkunde terecht bij het KNMI, waar hij werd opgeleid tot meteoroloog. Namens het KNMI kwam hij als weerman bij het NOS-journaal terecht. In 1996 heeft hij een half jaartje in Londen gewoond en gewerkt bij Het Weerkanaal. Na terugkeer in Nederland ging hij voor RTL werken, waar hij nu werkzaam is als tv-meteoroloog in de diverse nieuwsuitzendingen. Zijn achtergrond in de civiele techniek bleek bijvoorbeeld bij het meewerken aan de Postbus51-campagne 'Nederland leeft met water', waarin hij Nederlanders wees op een verantwoorde omgang met water. Daarnaast geeft hij regelmatig lezingen over water en de huidige klimaatveranderingen. Timofeeff is ook actief in de lokale politiek: hij maakt deel uit van de gemeenteraad van Zeist voor de fractie Seyst.nu.

Voor de contacten met plaatselijke Perspectief-afdelingen zoeken wij een

Bestuurslid Afdelingen

Het Bestuurslid Afdelingen is een nieuwe post in het Perspectief-bestuur. Dit bestuurslid zal verantwoordelijk zijn voor het betrekken van jongeren bij plaatselijke en regionale politiek.

Ook moet hij/zij contact onderhouden met de plaatselijke en regionale afdelingen van Perspectief, en de activiteiten op plaatselijke en regionale schaal coördineren.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen in spreken en handelen is
- Zich verbonden voelt met het gedachtegoed van Perspectief en de ChristenUnie, lid is van Perspectief
- Enthousiast is en goed kan samenwerken
- Organisatietalent, mensenkennis en improvisatievermogen bezit
- Oplossingsgericht kan denken
- Voldoende tijd (zo'n 12 uur per week) heeft om deze functie te vervullen

Wij bieden:

- een interessante en afwisselende bestuursfunctie;
- een ruime onkostenvergoeding

Voor meer informatie kun je terecht bij Rogier Havelaar, voorzitter@perspectief.nu. Sollicitaties kunnen gestuurd worden naar Mart Keuning: secretaris@perspectief.nu

Voor de secretariële en beleidsmatige coördinatie zoeken wij een

Algemeen Secretaris (v/m)

De algemeen secretaris draagt o.a. zorg voor de verslaglegging van de beleids- en besluitvorming van de vereniging, coördineert de correspondentie en draagt verantwoordelijkheid voor de ledenadministratie. Daarnaast bewaakt de secretaris het beleidsplan, stelt het beleidsplan en jaarverslag op en draagt zorg voor handhaving van het huishoudelijk reglement en de totstandkoming van reglementen en handelingen. De secretaris heeft zitting in het Dagelijks Bestuur van Perspectief en wordt ondersteund door een tweede secretaris waarmee in onderling overleg de taken worden verdeeld.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen in spreken en handelen is
- Zich verbonden voelt met het gedachtegoed van Perspectief en de ChristenUnie, lid is van Perspectief
- Enthousiast is en goed kan samenwerken
- Organisatietalent, mensenkennis en improvisatievermogen bezit
- Goede coördinerende, communicatieve en schriftelijke vaardigheden bezit
- Voldoende tijd (zo'n 12 uur per week) heeft om deze functie te vervullen

Wij bieden:

- een interessante en afwisselende bestuursfunctie;
- een ruime onkostenvergoeding
- de algemeen secretaris krijgt een laptop ter beschikking

Voor meer informatie kun je terecht bij Rogier Havelaar, voorzitter@perspectief.nu. Sollicitaties kunnen gestuurd worden naar Mart Keuning: secretaris@perspectief.nu

Als intern gezicht van Perspectief en coördinator van onze interne vereniging zoeken wij:

Bestuurslid Intern

Het bestuurslid Intern organiseert activiteiten voor en door de vereniging die bijdragen aan de realisatie van de doelen van de vereniging, zoals bijvoorbeeld bijeenkomsten, lezingen en trainingen. Hij/zij organiseert en coördineert (ludieke) acties.

Verder stuurt hij/zij de congrescommissie aan en is hij/zij het aanspreekpunt voor (actieve) leden binnen Perspectief.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen in spreken en handelen is
- Zich verbonden voelt met het gedachtegoed van Perspectief en de ChristenUnie, lid is van Perspectief
- Enthousiast is en goed kan samenwerken
- Organisatietalent, mensenkennis en improvisatievermogen bezit
- Oplossingsgericht kan denken
- Voldoende tijd (zo'n 12 uur per week) heeft om deze functie te vervullen

Wij bieden:

- een interessante en afwisselende bestuursfunctie;
- een ruime onkostenvergoeding

Voor meer informatie kun je terecht bij Rogier Havelaar, voorzitter@perspectief.nu. Sollicitaties kunnen gestuurd worden naar Mart Keuning: secretaris@perspectief.nu

Voor de contacten met plaatselijke Perspectief-afdelingen zoeken wij

Bestuurslid Afdelingen

Het Bestuurslid Afdelingen is een nieuwe post in het Perspectief-bestuur. Dit bestuurslid zal verantwoordelijk zijn voor het betrekken van jongeren bij plaatselijke en regionale politiek.

Ook moet hij/zij contact onderhouden met de plaatselijke en regionale afdelingen van Perspectief, en de activiteiten op plaatselijke en regionale schaal coördineren.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen in spreken en handelen is
- Zich verbonden voelt met het gedachtegoed van Perspectief en de ChristenUnie, lid is van Perspectief
- Enthousiast is en goed kan samenwerken
- Organisatietalent, mensenkennis en improvisatievermogen bezit
- Oplossingsgericht kan denken
- Voldoende tijd (zo'n 12 uur per week) heeft om deze functie te vervullen

Wij bieden:

- een interessante en afwisselende bestuursfunctie;
- een ruime onkostenvergoeding

Voor meer informatie kun je terecht bij Rogier Havelaar, voorzitter@perspectief.nu. Sollicitaties kunnen voor 6 oktober gestuurd worden naar Mart Keuning: secretaris@perspectief.nu

Een weekje campagnevoeren

Ons bestuurslid communicatie, Margreet Schutte (21) heeft de afgelopen week meegedraaid in de campagne voor ChristenUnie Gelderland. Als fractieassistent van ChristenUnie Gelderland was ze al betrokken bij het werk van de fractie. Hieronder een verslag van een weekje campagnevoeren.

Maandag

Kijkend op de uitpuilende campagneagenda staat vandaag een werkbezoek en een campagneavond in Nijkerk gepland. Tijdens werkbezoeken wordt gekeken welke issues er in gemeenten spelen, waar de provincie iets mee te maken heeft. In Nijkerk hebben ze last van de drukte rondom het knooppunt Hoevelaken (lees: en dan nog een file op de A28 bij Amersfoort, knooppunt Hoevelaken staat in beide richtingen vast). Ook bekijken we enkele woningbouwprojecten, 's Avonds hebben we een campagneavond. Op deze avond mag ik alles aan elkaar kletsen en het debat leiden.

Dinsdag

Vandaag staat er een werkbezoek en een campagneavond in Tiel gepland. Ik heb besloten hier niet heen te gaan. Aangezien ik afhankelijk ben van het openbaar vervoer kan ik na afloop niet meer thuis komen. Thuis werk ik aan de persberichten die naar lokale media worden gestuurd. Als fractieassistent probeer je de fractieleiden en nu ook de kandidaat statenleden te ondersteunen. In campagnetijd zijn mijn werkzaamheden heel anders. Voor mijzelf is deze tijd heel leerzaam. Door al die werkbezoeken leer je de taken van

de provincie goed kennen. Morgen wordt een mooie dag; We gaan op bezoek in mijn geboorteplaats.

Woensdag

In de bus naar Elburg kom ik de eerste bekenden al tegen, zie ik de dingen die in de afgelopen jaren veranderd zijn en ontmoet ik oude bekenden. We gaan op bezoek bij een woonzorginstelling in Doornspijk. Mooi complex waar ouderen en gehandicapten terecht kunnen. Helaas mist de link met de provincie. Vervolgens zijn we op een zorgboerderij geweest. Mensen met een verstandelijke beperking werken en wonen hier. Omdat dit initiatief een regionaal functie heeft steunt de provincie dit soort initiatieven. De opkomst op de campagneavond is minder dan verwacht. Maar ja laten we zeggen alle Oldebroekers en Elburgers staan zo pal achter de ChristenUnie staan en dus geen verdere toelichting nodig hebben. Samen met een goede vriendin gaan we nog even wat drinken.

Donderdag

Ede staat vandaag op de planning. We beginnen met een gesprek met de burgemeester. Hij geeft goed aan waar de provincie iets voor Ede heeft betekend en in de komende jaren kan betekenen. Er wordt gesproken over de het bebouwen

van het voormalige schietterrein van defensie. Later maken we op de fiets een tour door Ede. We gaan langs bij een opvang van het Leger des Heils, beklimmen een flat om goed overzicht te hebben over Ede en de wijk Veldhuizen en bezoeken de nieuwe wijk Kernhem. 's Avonds wordt er een campagneavond gehouden in het mooie Cultura. Opnieuw een leuk debat. Ik probeer de kandidaat-Statensleden altijd kritisch te bevragen en zorgen dat politiek gebrabbel voorkomen wordt. Vaktermen zijn uit den boze. De zinnen die in het verkiezingsprogramma staan zijn soms onbegrijpelijk. Neem nu de zin: 'de ontsluiting van landelijk gebied door middel van ketenmobiliteit.' Vaak weet geen van de bezoekers wat het inhoudt, vervolgens laat ik een van de kandidaat-

Statensleden uitleggen wat het inhoudt. Laat ik het nu ook even uitleggen. De ChristenUnie wil dat je vanaf het platteland makkelijk in de stad kan komen. De ChristenUnie wil het gebruik van het openbaar vervoer aanmoedigen, maar dan moet het goed op elkaar aansluiten. Dus wanneer je thuis op de fiets stapt, vervolgens je fiets in de fietsenrekken bij de bushalte zet, dan de bus neemt en aansluiting heb op de volgende trein. Duidelijk? Ja toch. Na deze avond zijn we met een aantal kandidaten en Perspectief'ers wat wezen drinken.

Uiteindelijk zouden 634 mensen op Margreet stemmen. Haar commentaar? "Zoveel mensen ken ik niet eens."

Colofon:

Perspex wordt uitgegeven door Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Redactie:
Simcha Looijen (Hoofdredactie)
Esther Jonker (Eindredactie)
Wim Doddema
Jochem Meeuwse
Maarten Laarhoven
Jolanda van Zwieten
Michaël van der Meulen
Rianne van der Sar
Jacco Overeem

Columnist
Leon Meijer

Redactieadres Perspex:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-137 741 34
e-mail: perspex@perspectief.nu

Lidmaatschap:
€ 12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

Informatie:
Perspectief,
ChristenUnie-jongeren
Postadres:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter: Rogier Havelaar (voorzitter@perspectief.nu)
Secretaris: Mart Keuning (secretaris@perspectief.nu)
Politiek: Harmjan Vedder (politiek@perspectief.nu)
Penningmeester: Anton de Wit (penningmeester@perspectief.nu)
Mediazaken: Simcha Looijen (perspex@perspectief.nu)
Intern: Aldert de Boer (intern@perspectief.nu)
Internationaal: Jonathan van Tongeren (internationaal@perspectief.nu)
Communicatie: Margreet Schutte (promotie@perspectief.nu)

Vormgeving: Paul van Wijgerden
Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens
Perspectief registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaar? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.

Als aanstuurder van de redactie van Perspex zoeken wij een:

Hoofdredacteur Perspex

De hoofdredacteur van Perspex stuurt is verantwoordelijk voor het vijf maal per jaar laten verschijnen van Perspex. Samen met de eindredacteur stuur je de redactie aan, en zorgt er voor dat alles goed verloopt. In overleg met het bestuurslid Communicatie zet de hoofdredacteur een lange-termijnkoers uit. De hoofdredacteur heeft geen zitting in het bestuur.

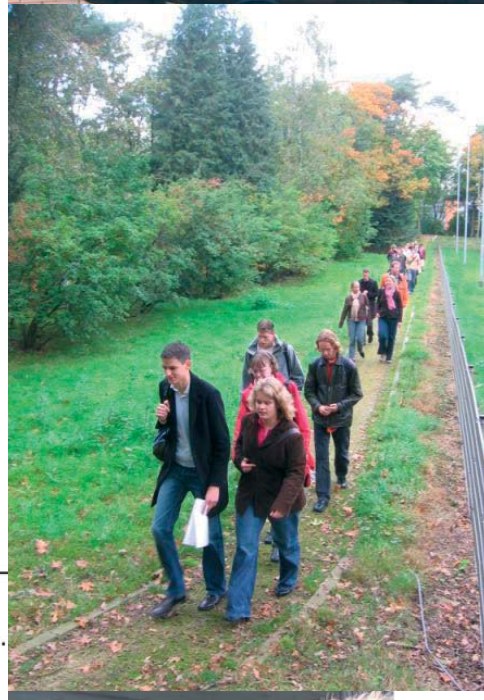
Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen in spreken en handelen is
- Zich verbonden voelt met het gedachtegoed van Perspectief en de ChristenUnie, lid is van Perspectief
- Enthousiast is en goed kan samenwerken
- Organisatietalent, mensenkennis en improvisatievermogen bezit
- Enige journalistieke ervaring
- Voldoende tijd (zo'n 6 uur per week) heeft om deze functie te vervullen

Wij bieden:

- een interessante functie om veel ervaring op te doen;

Voor meer informatie kun je terecht bij Simcha Looijen: (perspex@perspectief.nu) Sollicitaties kunnen worden gestuurd worden naar Margreet Schutte (communicatie@perspectief.nu)

Hé!
Wat doe jij eraan?!

Word NU lid!

En ontvang gratis een CD als welkomstcadeau
In verband hiermee verplicht ik mij minimaal 2 jaar lid te blijven.

Ja, ik word lid van Perspectief, ChristenUnie-jongeren. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 12,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

Ja, ik word lid van Perspectief en de ChristenUnie. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 32,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

De CD "Intens" van Gerald Troost

De CD "Joshua" van Stonewashed

Lustrumbundel over Perspectief

**Rogier Havelaar voorzitter
Perspectief**

"Vind jij seksblaadjes in een tankstation niet kunnen? Vind jij abortus ook geen oplossing? Wil jij opkomen voor wie zwak is en wie geen helper heeft?"

**Steun dan Perspectief die daartegen in
in actie komt!**

Wij heb JOUW STEUN nodig!

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Tel.nummer:

Geb.datum:

E-mail:

Rekeningnummer:

Handtekening:

Perspex

Uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

8e jaargang | Juni 2007 | nr. 29

Interviews met nieuwe ChristenUnie-kopstukken; Eimert, Tineke en Arie aan het woord

- 2** Internationale
summerschool
- 3** **Arie Slob:** "Ik ben nog
lang niet uitgekeken op het
Kamerwerk"
- 4** Interview **Eimert van
Middelkoop**
- 7** Nieuwe en oude
bestuursleden
- 8** **Tineke Huizinga** als
staatsecretaris
- 10** Wat vind **Cisca
Dresselhuys** van de
ChristenUnie?
- 12** Promoten op **Soul
Survivor**

Forse ledengroei op Soul Survivor

Tijdens het christelijke festival Soul Survivor heeft Perspectief, ChristenUnie-jongeren, wederom haar ledenaantal zien groeien. De politieke jongerenorganisatie heeft in vier dagen 43 nieuwe leden geworven.

Wouter Kremer, promotie-coördinator van Perspectief: "Je kunt merken dat politiek leeft onder christelijke jongeren."

Volgens Margreet Schutte, bestuurslid communicatie, geeft de ledengroei van de jongerenorganisatie een signaal aan de moederpartij. "Op het festival kwam duidelijk naar voren dat de jongeren het uitstekend vinden dat de ChristenUnie nu een regeringspartij is. We zien een duidelijk verschil in interesse onder de jongeren in

verhouding tot voorgaande jaren", aldus Schutte.

Het is ook voor het eerst dat de organisatie van Soul Survivor een seminar op het programma heeft gezet. Rogier Havelaar, voorzitter van Perspectief, verleende zijn medewerking aan dit seminar.

Mart Keuning gekozen als vice-voorzitter

Algemeen Secretaris Mart Keuning is door het Algemeen Bestuur van

Perspectief gekozen als vice-voorzitter. De 18-jarige Barnevelder volgt politiek commissaris Harmjan

Vedder op, vanwege diens vertrek als bestuurslid..

Keuning laat in een reactie weten blij te zijn. "Ik ben blij." Hij heeft veel ambities, maar welke dat precies zijn weet hij nog niet. In de praktijk is de vice-voorzitter het tweede gezicht, na de voorzitter, van de vereniging. Daarnaast zit de vice-voorzitter eventueel vergaderingen voor en valt in voor de voorzitter. Ook heeft de vice-voorzitter zitting in het Dagelijks Bestuur van Perspectief. Eén van

de eerste taken van Keuning was een bezoek aan Israël, op uitnodiging van de organisatie Christenen voor Israël. Hij deed dit samen met Arie Kuiper, politiek commissaris voor Buitenlandse zaken en twee andere leden van Perspectief. Met zijn benoeming treedt

Keuning toe tot een rijtje illustere voorgangers: Frank Visser, Jurgen van Houdt, Peter de Kluijver en Harmjan Vedder. Het wachten is op de eerste vrouw in deze positie, maar volgens Keuning was dat niet aan hem om die rol te vervullen.

Perspectief organiseert infoavond over aids

Perspectief organiseerde in april op het partijbureau in Amersfoort een informatieavond over hiv/aids.

ChristenUnie-kamerlid Joël Voordewind was één van de aanwezigen. Hij vertelde hoe de ChristenUnie aankijkt tegen de aidsproblematiek. Het liefst zou iedereen willen dat de ziekte verdwijnt, maar er is nog een lange weg te gaan

Darija Kupers, beleidsmedewerker bij Prisma, een overkoepelingsorganisatie van diverse christelijke ontwikkelingshulporganisaties, vertelde vanuit haar achtergrond over de aidsproblematiek in Afrika. Daarbij liet zij een video zien. De aanwezigen werden ook

getrakteerd op heuse Afrikaanse soep. In Afrika krijgen mensen die als middel om hun weerstand op te bouwen.

Ook Perspectief-voorzitter Rogier Havelaar liet een video zien over zijn ervaringen in Kenia. Daarna

vertelde Joël Voordewind het één en ander over de politieke kant van het probleem. Eén van de Millenniumdoelstellingen is om voor 2015 een halt toe te roepen aan de verspreiding van hiv/aids. Op dit moment neemt de problematiek alsmaar toe. In sommige landen in Afrika is bijna 25% van de bevolking besmet, om nog niet te spreken van andere werelddelen. Er kan van alles gedaan worden tegen aids, maar een echte oplossing voor deze ramp is nog niet in zicht.

De avond werd door zo'n 15 mensen bezocht, Perspectiefers en belangstellenden van buiten. Ook vorige activiteiten op de maandag werden vrij goed bezocht. Daarmee lijkt het plan om van de maandagavond een 'clubavond' te maken langzaam aan te slaan.

Perspectief neemt deel aan internationale summerschool

Het European Christian Political Youth Network (ECPYN), het internationale netwerk waar Perspectief deel van uit maakt, houdt van 11 tot 14 juli haar internationale summerschool. Er spreken verscheidene politici en er zijn excursies, dit jaar onder andere naar de Europese Centrale Bank in Frankfurt. Daarnaast is er de gelegenheid kennis te maken met jongeren uit heel Europa. Vanuit Perspectief zal ook een groep deelnemen aan de summerschool

De ECPYN werd in 2004 opgericht als netwerk van verschillende christelijke politieke jongerenorganisaties. Eerdere summerschools werden onder andere in Lunteren en Kortenberg (België) gehouden. Daarnaast is er de gelegenheid kennis te maken met jongeren uit heel Europa die actief zijn in de

christelijke politiek in hun land. Meer info op www.ecpyn.org/summerschool. Voor eventuele vragen kan gemaild worden met Jonathan van Tongeren (internationaal@perspectief.nu), bestuurslid internationaal van Perspectief.

“Ik ben nog lang niet uitgekeken op het Kamerwerk”

Arie Slob (45) zit sinds 2002 in de Tweede Kamer en is het Kamerwerk nog lang niet zat. Op 15 februari 2007 werd hij tot fractievoorzitter van de ChristenUnie gekozen. We vroegen naar de ervaringen van de kersverse fractievoorzitter en zijn visie op het kabinet Balkenende IV.

door Eva van Soest

Hoe bevalt het fractievoorzitterschap van de ChristenUnie?

Ik vind het enorm boeiend en energerend. Het is wel een hele omschakeling, omdat de ChristenUnie nu ook regeringsverantwoordelijkheid draagt. Ook heb ik minder portefeuilles onder mijn hoede; ik ben nu veel meer bezig met afstemming/overleg met anderen, waardoor mijn hele werkindeling is veranderd.

“Onze standpunten blijven hetzelfde, ook na compromissen”

Voormalig fractievoorzitter van het CDA, Maxime Verhagen, noemde het fractievoorzitterschap een mooie hondenbaan. Ervaart u dat ook zo?

André Rouvoet heeft dat ook al eens gezegd, dus wellicht dat hij die uitspraak van hem gestolen heeft. Zelf denk ik niet zo in die termen. Aan het fractievoorzitterschap kleven mooie en minder mooie kanten, je hebt bijvoorbeeld meer verantwoordelijkheid.

Had u zelf ook niet liever een ministerspost bekleed of staatssecretaris geworden?

Ik heb dat altijd open gelaten, ik realiseerde me wel dat na de verkiezingen alles anders zou worden. Zelf was ik tot het inzicht gekomen dat ik nog lang niet ben uitgekeken op het Kamerwerk. Het was voor mij niet nodig om iets heel anders te gaan doen en het was dus een bewuste keuze om me verkiesbaar te stellen voor het fractievoorzitterschap.

Jaques Tichelaar, fractievoorzitter van de PvdA, heeft gezegd dat hij de grenzen/rand van het regeerakkoord wil opzoeken. Gaat u dat ook doen en van welke punten gaat u een speerpunt maken?

We zijn nu nog bezig om het akkoord helemaal te leren kennen en te kijken wat we ervan vinden en welke onderwerpen er niet of onvoldoende instaan. Wij gaan ons verkiezingsprogramma naast het akkoord leggen. En onze nadruk zal

net als voor de verkiezingen komen te liggen op aandacht voor jeugd en gezin, duurzaamheid en degenen die niet voor zichzelf kunnen opkomen. Daarin steunden de kiezers ons en daar blijven wij voor staan.

“Als fractievoorzitter heb je meer verantwoordelijkheid”

En wat betreft abortus en dergelijke?

Daarbij zullen we er scherp op toezien dat de punten, die daarover in het regeerakkoord staan, zullen worden uitgevoerd.

De PvdA heeft onlangs een contract getekend met het COC. Heeft u nog vertrouwen in de coalitie met de PvdA, die zich niet meer aan het regeerakkoord lijkt te willen binden waar het gaat om gewetensbezwaarde ambtenaren?

Het waren niet de bewindslieden die dat contract hebben getekend, maar de partijvoorzitter van de PvdA. Wij zullen het kabinet wijzen op wat vastgelegd ligt in het regeerakkoord. Het onderwerp ligt heel gevoelig, dus we gaan ook voorzichtig met het onderwerp om. Betreurenswaardig is dat er lokaal zoveel afdelingen hebben vastgelegd dat gewetensbezwaarde ambtenaren worden geweigerd, die kant wilden we juist niet op.

“Het is fijn dat katholieken vertrouwen in de ChristenUnie krijgen”

U hebt onlangs met het COC, de organisatie die zich inzet voor integratie van homoseksuelen, gepraat. Wat is daar uitgekomen?

Inhoudelijk blijft er het verschil in standpunten. Toch is het goed om er met elkaar over te praten. Ik heb hen gevraagd om de boel niet verder op scherp te zetten. Ze hebben geluisterd, maar in de toekomst zal

moeten blijken of ze dat zullen doen.

Hoe denkt u over het openstellen van het lidmaatschap van de partij voor katholieken?

Ik ben er blij mee als de achterban van de ChristenUnie zich verbreedt. Het is enorm fijn dat ook katholieken meer vertrouwen krijgen in het programma van de ChristenUnie. Bij erkenning en onderschrijving van het gedachtegoed, zoals weergegeven in de Uniefundering en verklaring, is het prima dat zij ook lid worden van de ChristenUnie.

Bent u bang dat door de kabinets-

deelname van de ChristenUnie, waarbij de ChristenUnie ook compromissen moeten sluiten/vuile handen moeten maken over belangrijke zaken, de ChristenUnie een soort mini-CDA zal worden en ook aanhang daardoor zal verliezen?

Nee, daar ben ik niet bang voor. We hebben zes zetels en hebben behoorlijk veel bereikt in deze coalitie, er zijn behoorlijk wat elementen van ons verkiezingsprogramma terug te vinden in het huidige akkoord en daar zijn we blij mee. Voor ons is niet het compromis het doel, maar het doel is om onze eigen standpunten te verwezenlij-

ken. Het CDA heeft compromissen meer geaccepteerd en neemt een compromis soms zelfs als eigen standpunt over. Ook zijn wij – anders dan het CDA – een exclusief christelijke partij. Mensen die zich aansluiten bij de ChristenUnie en die vertegenwoordigen zullen ook uitgesproken christen moeten zijn en zich achter de grondslag en idealen van de partij scharen. Wij zullen onze doelen zeker niet onder stoelen of banken steken en daarvoor blijven vechten. Onze uitgesproken ChristenUnie-standpunten blijven dezelfde, ook als we compromissen moeten sluiten.

'I have a dream'

Op 9 juni 2007 stond Perspectief weer met een stand op de EO-jongeredag. Bezoekers werden uitgenodigd op de foto te gaan met hun droom. Daar werd masaal gebruik van gemaakt. Terwijl binnen André Rouvoet op een gitaar stond te pingelen, gingen buiten meer dan honderd jongeren op de foto om te laten zien wat hun droom is.

“Ik ben trots op het werk dat de militairen verzetten”

Nadat bekend werd dat de ChristenUnie zou gaan deelnemen aan het kabinet, spookte al gauw de naam Eimert van Middelkoop (58) rond in de gangen van Den Haag en bij de pers, als mogelijk minister van Defensie of Milieu. Op 22 februari 2007 werd hij dan ook als minister van Defensie beëdigd in het kabinet Balkenende IV. We vroegen hem naar zijn prille ervaring als minister en zijn visie op de Nederlandse militairen, die in Uruzgan meehelpen aan de wederopbouw van Afghanistan.

door Eva van Soest & Karin de Geest

Hoe zijn de afgelopen maanden als minister u befallen?

Goed, ik heb het als positief ervaren. Wel erg intensief, omdat je degene bent die moet sturen. Een voordeel is dat we een royaal ambtenarenapparaat hebben, die hun best gedaan hebben om mij zo snel mogelijk op pad te helpen.

Hoe vindt u het om in een auto met chauffeur te rijden?

Erg efficiënt, ik heb daardoor 1,5 uur extra werktijd. Ik beschouw het ook wel als een kleine gevangenis, omdat het je afsluit van de buitenwereld. Je moet het raam openen om er achter te komen dat het lente is.

“Wangedrag heeft consequenties voor je reputatie”

Ervaart u, nu u minister van Defensie bent, het als een gebrek dat u zelf niet in militaire dienst hebt gezeten?

In bepaalde zin wel; ik heb namelijk wel een achterstand in het goed aanspreken van de verschillende rangen en standen. Wel is er een marinier, die mij constant begeleidt bij bezoeken en me zo nu en dan wat in het oor fluistert. Het beeld van militaire dienst heb ik moeten corrigeren. Vroeger was militaire dienst iets wat verplicht was, nu is het een vrijwillige keuze om in militaire dienst te gaan. Hierdoor is er meer professionaliteit en vastberadenheid bij de militairen.

Bent u er trots op dat Nederland in Uruzgan meedoet aan de wederopbouw van Afghanistan?

Ik ben trots op het werk dat de militairen verzetten. Ook de professionaliteit, de vastberadenheid en de wijze waarop zij met risico's omgaan, bewonder ik.

Het kabinet heeft met de Tweede Kamer afgesproken dat de missie tot augustus 2008 duurt. Het lijkt er echter nog niet op dat Afghanistan op dat moment volledig is opgebouwd. Bent u er voorstander van dat de Nederlandse militairen langer dan augustus 2008 in Afghanistan blijven?

Zelf ben ik met Verhagen en Koenders al in Afghanistan geweest en er zal een vooruitgangrapport verschijnen over Afghanistan. De NAVO zal uitzoeken of langer blijven goed is of niet en in de zomer valt hierover het besluit in de Kamer.

“Ik heb soms moeite met de juiste aanspreekvormen van militairen”

De Nederlandse strategie in Uruzgan is enigszins veranderd. Verwacht u dat er hierdoor minder doden zullen vallen?

Er is geen nieuwe strategie en wij verzinnen ook geen nieuwe strategie. De NAVO bepaalt de strategie. Kranten schrijven wel over nieuwe strategieën, maar die zijn er niet.

Hoe denkt u dat het komt dat er onder de Nederlandse militairen relatief minder doden zijn?

Militairen praten wel over het soldatengeluk, zelf zou ik die term niet gauw gebruiken, omdat ik christen ben. Wel is het zo dat er veel in veiligheid is geïnvesteerd. Ook moet niet vergeten worden dat het geen vechtmiszie is; het gevecht wordt door de militairen ook niet opgezocht.

Ik sprak laatst met de Amerikaanse generaal McNeill, commandant van de ISAF, en die had het volgende mooie beeld van wat ISAF inhoudt: Een man, die in zijn ene hand een troffel heeft om het land op te bouwen en in de andere hand een wapen ter bescherming. Hetzelfde beeld vindt je in de Bijbel terug als Nehemia bezig is met de wederopbouw van de muren van Jeruzalem.

Hoe is de invloed van de ChristenUnie te merken in het beleid van het ministerie van Defensie?

De krijgsmacht heeft altijd al een positie gehad in het midden van de christelijke politieke filosofie. Denk daarbij aan hoe Paulus schrijft over de overheid, die het zwaard draagt. Als christen treedt je dus geen vreemde wereld binnen bij Defensie.

Er is ook een verbod op pornobladen voor de militairen. Is dat een specifiek punt van de ChristenUnie?

Defensie heeft al langer een gedragscode, die de eigen verantwoordelijkheid van commandanten en militairen benadrukt. Het is van belang dat militairen zelf tot het inzicht komen dat porno ongepast is. Pornobladen waren al eerder verboden, maar ik zal dat zeker krachtig ondersteunen. Zoals een arts geen porno kijkt op zijn werkamer, moeten militairen dat ook niet doen.

Er is ook een verbod op alcohol. Wangedrag in vrije tijd kun je namelijk niet loskoppelen van je reputatie en het brengt ook schade toe aan het aanzien van Defensie.

“De ChristenUnie maakt het CDA scherper”

De PvdA heeft onlangs een contract getekend met COC dat ze geen wettelijke bescherming willen geven aan gewetensbezwaarde ambtenaren. Heeft u nog vertrouwen in de coalitie met de PvdA, die zich niet mee recht aan het regeerakkoord lijkt te willen binden als het gaat om gewetensbezwaarde ambtenaren?

Wij zijn hierdoor niet echt verrast, omdat we dat verwacht hadden. We hebben van tevoren geweten dat er zulk soort zaken zouden gaan spelen, maar het blijft fors slikken. Ik vind echter dat op dit punt het regeerakkoord naar letter en geest moet worden uitgevoerd. Verder is de sfeer in het kabinet prima, het is een doodnormaal kabinet. Ook tegengestelde opinies in een kabinet zijn volstrekt normaal.

Bent u niet bang dat de ChristenUnie wegens de compromissen in het regeerakkoord een soort mini-CDA zal worden en ook

aanhang daardoor zal verliezen?

Nee, daar ben ik niet bang voor. Compromissen sluiten is in de politiek een buitengewoon goede zaak. Daarnaast is de ChristenUnie de afgelopen tijd enorm opgeleefd, ook onder jongeren. De ChristenUnie is in dit kabinet geheel zichzelf gebleven, ik ben dan ook niet bang voor een identiteitsverschuiving.

Wat betreft het CDA zie ik een positieve prikkeling; nu ze met ChristenUnie regeren zijn ze zelf ook scherper. Hoe dichter het CDA functioneert bij de eigen bronnen, hoe beter het is.

Binnen de achterban van de ChristenUnie was er brede acceptatie van het akkoord, niemand heeft het raar gevonden. Ook kom ik regelmatig mensen tegen, die nooit ChristenUnie zouden stemmen, maar die wel tegen me zeggen: “Geweldig dat jullie in het kabinet zitten.” De peilingen wijzen er eerder op dat de ChristenUnie groeit dan dat de aanhang slinkt.

Even vragen...

Wat vinden zij van het hedendaagse politieke beleid?

Tijdens een wandeling in Kijkduin, zag Samuela Wijnja, redactielid van Perspex, Lody (22) en Marijke (23) een ijsje eten. Ik wilde wel eens weten wat zij van het nieuwe kabinetsbeleid vinden.

Waar woon je?

Marijke: "Wij wonen in Rotterdam. Deze irritante jongen is trouwens niet mijn partner hoor, we zijn burens".

Op wie heb je gestemd?

"Ik heb niet gestemd. Het maakt mij eigenlijk niet uit welke partijen het beleid uitvoeren, ik ben heel gehoorzaam en luister er toch wel naar", vertelt Marijke lachend.

Lody heeft ook niet gestemd. "Wat heeft het voor zin om te stemmen? Er is gewoon geen ideale partij wat mij betreft. Ik vind het belangrijk

dat een partij veel doet voor jongeren, dat zie ik nog niet echt terug. Zeker voor de hangjeugd moet meer aandacht komen, zij hangen natuurlijk niet voor hun lol. Het moge duidelijk zijn dat ze gewoon niets te doen hebben."

Wat vind je van het nieuwe kabinetsbeleid?

"Te betuttelend. Ik heb persoonlijk niets tegen homo's, van mij mogen ze trouwen. Wat de ChristenUnie vindt, moeten ze zelf weten, maar de ideeën van deze partij zijn wel erg naïef. Beleid dat er eenmaal is, is moeilijk terug te draaien.

Mensen zijn nu gewend aan een bepaald soort vrijheid. Ik vind die vrijheid eigenlijk ook wel heel belangrijk", aldus Marijke. Lody zegt: "Ik vind dat de ChristenUnie er beter voor kan zorgen dat er meer seksuele voorlichting komt. Op deze manier is abortus misschien wel helemaal niet nodig. Ik hoorde laatst wel dat de overheid van plan is om op meer basisscholen te gaan voorlichten. Dat is wat mij betreft een stap in de goede richting."

Wat vind je van de ChristenUnie?

Lody: "Er was voor de verkiezingen een minister die een rap maakte, hoe heet hij ook al weer? O ja Rouvoet! Ondanks dat hij niet kon rappen heeft hij wel de aandacht getrokken. Zeker van mij in ieder geval".

"Erg vooruitstrevend zo'n rap, terwijl ze in andere dingen weer erg conservatief zijn. Dat vind ik eigenlijk wel een beetje tegenstrijdig. Dat ze sociaal zijn, vind ik wel goed, maar ik zal dan toch eerder op PvdA stemmen. Die zijn wat vooruitstrevender", stelt Marijke.

Daniël de Zoete is 23 jaar oud. Hij woont in Den Haag en is werkende student. Ook hem vroeg ik naar zijn mening over het hedendaagse politiek beleid.

Op wie heb je gestemd?

"Ik moet eerlijk zeggen dat mij dat een beetje ontgaat is, maar volgens mij was het op Geert Wilders.

Zijn ideeën liggen denk ik het dichtst bij die van mij."

Wat vind je van het nieuwe kabinetsbeleid?

"Ik sta in ieder geval wel achter het beleid van de ChristenUnie, maar ik vind zo'n debat over abortus wel erg moeilijk hoor. Ik denk dat je zo iets toch per situatie moet bekijken. Ik had wel liever vier partijen zien regeren: VVD, CDA, CU en PvdV. Dan kan er tenminste tussen verschillende denkwijzen een overeenkomst gesloten worden. Nu zie ik eigenlijk dat ze allemaal elkaars kont kussen. Ze zijn het wel heel erg met elkaar eens. Door deze ontwikkeling verandert er nog niets."

Hoelang denk jij dat dit kabinet in stand blijft?

"Doordat ze het plotseling erg met elkaar eens zijn, of misschien wel doen alsof ze het met elkaar eens zijn, denk ik dat ze het toch gewoon vier jaar vol gaan houden met elkaar."

Uitgestraald?

Wat is het gevaar van UMTS-zendmasten?

Je kent het wel, je bent verliefd, misschien al verloofd en je gaat binnenkort trouwen. Trouwen dat is mooi, maar ondanks dat kunnen er meningsverschillen blijven bestaan. Neem bijvoorbeeld de ligging van jullie toekomstige woonplaats, de kleur van de bank, of de afstand tot je schoonouders.

Maar denk je dan ook aan het al of niet gaan wonen bij een UMTS-zendmast voor mobiele telefoons? Straling van deze masten is toch gevaarlijk? Of merk je juist niets van de straling van die zendmasten? Het volledige netwerk op je mobiel is toch het enige wat je merkt van zo'n paal?

Door Michaël van der Meulen

Onbeperkte bereikbaarheid

Zendmasten: je ziet ze soms gecamoufleerd in kerk- of watertorens, als versiering van flatgebouwen of als vogelverschrikkers in weilanden. Tegenwoordig zijn wij in bijna geheel Nederland bereikbaar. Behalve misschien dan nog niet helemaal op de beboste Veluwe. De actieradius van een zender op zo'n mast kan variëren van tussen de 100 meter en de 7 kilometer. Door de toenemende toepassingen op de mobiele telefoons mag aangenomen worden dat de komende jaren het aantal antennes uitgebreid zal worden. Door met name

de veiling van UMTS-frequenties (universal mobile telecommunications system) in 2000 zullen de komende twee, drie jaar tweemaal zoveel antennes nodig zijn als voor de huidige mobiele telefonie toepassing. Deze opmars van 'mobiliteit' wordt door de Rijksoverheid bevorderd middels de nota De Digitale Delta. In deze nota wordt gesteld dat "binnen duidelijke kaders van volksgezondheid, leefmilieu en veiligheid voldoende ruimte gestimuleerd en geboden moet worden voor antenne-opstelpunten". Een voorgenomen besluit dat dit bevordert, is onder andere het vergunningvrij maken van antenne-

installaties kleiner dan 5 meter. Hierdoor kan elke operator alles plaatsen, ook in woonwijken.

Schadelijke straling

Straling: je kunt ze helaas niet zien maar de geruchten en twijfels die erover bestaan lijken op www.stopumts.nl niet verholpen te zijn. Neem bijvoorbeeld het verhaal van de 38-jarige Edwin van Vierzen die last heeft van oorsuizingen sinds er een UMTS-mast op zijn flat verrees. Daarnaast is er het verhaal van Alex Swinkels van 'Spijkenisse tegen Straling' te lezen. Op de bovenste drie etages van de Marrewijkflat in Spijkenisse bleek

zijn stralingsmeter uit te slaan. 1,8 volt per meter, 2 volt per meter. De mensen die daar woonden, hadden volgens hem allemaal klachten, van duizeligheid tot kanker. En zo gaat het maar door op deze anti-umts-site. De tendens lijkt te zijn "zolang niet bewezen is dat die technologie onschadelijk is, moeten we er niet aan beginnen". Maar wat is de oorzaak van deze onrust?

Onderzoek

De onrust rond UMTS-masten ontstond nadat TNO in 2003 de uitkomsten van een onderzoek naar het welbevinden van mensen in de buurt van UMTS-masten bekend maakte. Uit dit onderzoek bleek dat UMTS-straling kan leiden tot onder meer duizelingen en tintelingen. Naar aanleiding van deze onderzoeksresultaten werd aan de technische universiteit in Zürich verder onderzoek verricht. De con-

clusie van de Zwitsers was dat UMTS-zendmasten niet schadelijk zijn voor de gezondheid. Ook werden de Nederlandse onderzoeksresultaten in dit onderzoek niet bevestigd.

Volgens de norm

Wetenschappelijk onderzoek, dat door de Gezondheidsraad is gebundeld, laat ook zien dat het TNO-onderzoek voorlopig onvoldoende basis vormt om het beleid ten aanzien van UMTS te veranderen. Op een afstand van meer dan 3 meter vóór een antenne en 0,5 meter onder een antenne treedt in Nederland geen overschrijding op van de adviesnormen. Dit komt overeen met de internationale norm van het IRPA (International Radiation Protection Association, nu ICNIRP). De rijksoverheid ziet daarom tot nog toe géén aanleiding om regels te stellen voor het weren van UMTS-antennes in de buurt van wooncomplexen.

Toch is er een klein addertje onder het gras. Tot nu toe moeten bewoners namelijk wel instemmen met het plaatsen van antennes op hun appartementen. Dus als je binnenkort een appartementje koopt (als jong gehuwden) e

Vertrekkende bestuursleden

Oude bestuursleden nemen afscheid. Ijn die de vrijgekomen plaatsen moeten opvullen. En die zijn er dus ook. Joëlline Goossen, Marijn Gunnink en Pieter Leemhuis stellen zich voor. De redactie van Perspex wenst hen veel succes bij het werk voor Perspectief.

Harmjan bij Rogier op bezoek tijdens het Brabantse carnaval in Tilburg, februari 2006

Harmjan Vedder

Harmjan heeft 955 dagen in het bestuur van Perspectief gezeten. Hij was politiek secretaris. Harmjan heeft zich hard gemaakt voor een sterke politieke fractie. Onder het bewind van Harmjan groeide deze club uit van enkele slimme mensen tot een goed functionerend apparaat met ruim 30 vrijwilligers, verdeeld over verschillende commissies. Harmjan stond aan de wieg van verschillende scripta's en is de organisator ach-

ter het nieuwe politieke programma van Perspectief. Het politieke programma kan gezien worden als de kroon op het werk van Harmjan.

Naast bestuurslid politiek was Harmjan het afgelopen jaar vice-voorzitter van Perspectief. Hij vertegenwoordigde Perspectief in de media rondom de discussie over bijvoorbeeld de monarchie en de discussie met Geenstijl.nl.

Harmjan was groot liefhebber van het plotseling bijwerken van e-

mail achterstanden. Zo gebeurde het regelmatig dat bestuursleden 20 e-mails op één avond van hem ontvingen. "Zo, ik heb mijn achterstand weer bijgewerkt", zei hij dan. Deze achterstand kon maar zo uit 200 e-mails bestaan.

Simcha Looijen

Simcha heeft 1313 dagen in het bestuur van Perspectief gezeten. Simcha was het creatieve brein van het bestuur. Acties als de rolstoelbasketbalwedstrijd, Hotel Darfur en vele andere acties komen van uit zijn ideeënbus. Ook is Simcha de geestelijk vader van "Heiden van het Jaar", tegenwoordig de Engel-van-het-jaar-verkiezing waar Perspectief in 2006 en 2007 veel aandacht voor kreeg.

Naast het vele promotiewerk, bureauwerk, denkwerk en problemen oplossen was Simcha vooral hoofdredacteur van het clubblad Perspex. In de tijd dat Simcha hoofdredacteur was, moest er flink worden bezuinigd op Perspex. Het dure magazine werd ingeruild voor een krant, de layout moest verschillende malen worden aangepast en de verschijningsfrequentie moest tijdelijk omlaag. Ondanks al deze tegenslagen wist Simcha de redactie te motiveren om door te gaan, en lukte het hem om verschillende grote namen te interviewen, zoals Mark Rutte, Pieter van Geel, en natuurlijk André Rouvoet.

Daarnaast was Simcha ook de persoon die in het bestuur zorgde

Simcha neemt een schuimbad in een fontein in Deventer, bestuursweekend juli 2006

voor een vrolijke noot. Niet alleen omdat er regelmatig e-mails voorbij kwamen ("ik heb mijn OV kaart en bankpas ergens laten liggen, weet iemand waar ze zijn"), wist hij op het juiste moment leuke dingen te zeggen. Bijvoorbeeld toen de NOVA-camera's op Perspectief gericht waren toen we een pilsje gingen drinken. "Op het anti alcohol beleid van de ChristenUnie. Proost!", riep Simcha. Twee dagen later lag de eerste boze brief op de stoep. Een meneer had verstaan dat we zeiden: "op het anti-homo beleid van de ChristenUnie" en was daar nogal boos over.

Aldert de Boer

Aldert heeft 766 dagen in het bestuur van Perspectief gezeten. Hij was verantwoordelijk voor de afdelingen, trainingen en het

actieve ledenbeleid: een pittige job.

Aldert bedacht in 2006 het plan om de afdelingen nieuw leven in te blazen: regiobesturen. Zijn opvolger, Marijn, gaat dit plan realiseren. Daarnaast introduceerde Aldert de actieve ledendag (ieder jaar in augustus), en vele andere leuke activiteiten voor leden. Samen met Rogier ontwikkelde hij de leiderschapstraining. Deze training werd een groot succes. Tijdens de campagne voor de gemeenteraad in 2006 onderhandelde hij met cabaretgroep Bacher voor een serie optredens. Dit werd een groot succes. Ook is Aldert in 2005 en 2006 bezig geweest met de "Gerald Troost Tour". Ook deze tour was een succes.

Aldert was tijdens bestuursvergaderingen niet het meeste aan het woord, maar als hij wat zei dan sloeg het ook ergens op. Aldert was altijd enthousiast en overal voor te porren.

Aldert de Boer vlak voordat hij met alcoholvergiftiging werd opgenomen in het ziekenhuis

Maar er traden ook nieuwe bestuursleden aan. Elk van hen stelt zich hier voor.

Joëlline Goossen

Afgelopen maand kreeg ik het verrassende maar goede bericht van de selectiecommissie dat ik word voorgedragen als nieuw bestuurslid. Het betreft de bestuursfunctie van algemeen secretaris, waarvoor ik bijzondere interesse had getoond. Dit weekend heb ik aan het idee kunnen wennen en ik heb enorm veel zin om aan de slag te gaan als tweede vrouw in het bestuur van Perspectief.

Mijn naam is Joëlline Goossen, ik ben geboren op 25 mei 1987 te Rijssen. Ik woon sinds twee jaar op kamers in het prachtige hoge noorden van ons land, in de stad Groningen. Daar ben ik bezig met

Joëlline Goossen heeft spijt dat ze geen jas heeft aangetrokken

mijn opleiding Bedrijfskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen. Tennis is al jarenlang een favoriete bezigheid van mij. Ik probeer dan ook met enige regelmaat een balletje te slaan. Ik ben lid van de commissie Jeugdzaak van een tennisvereniging in Rijssen. Deze functie hoop ik aan het eind van het zomerseizoen over te hebben

gedragen aan een goede opvolger. In mijn vrije tijd lees ik ook graag een goed boek. Momenteel ben ik de boeken 'Achtendertig nachten' van Janne IJmker en 'De fascinerende vrouw' van John Eldredge aan het lezen. Hardlopen en gezellig wat eten of drinken met vrienden/vriendinnen behoren ook tot mijn hobby's.

Naast studeren en sporten vind ik het belangrijk om tijd te hebben voor ontmoeting met andere christelijke studenten, ontspanning en bijbelstudie. Ik ben daarom lid van de studentenvereniging Yir'at 'Adonay, het Groninger dispuut van de C.S.F.R.

Volgens mij hunkert de wereld nog steeds naar bezielde christelijke politiek, politiek die de boodschap en liefde van Jezus Christus uitdraagt. Daarin herken ik de visie van Perspectief. Samen mét en ín Hem heeft christelijke politiek voor mij de toekomst.

Daarnaast is Perspectief breed georiënteerd, en bestaat de vereniging uit vele bijzondere mensen. Allen oprecht geïnteresseerd in elkaar en vol gedrevenheid en

enthousiasme betrokken met de samenleving. Het is voor mij een uitdaging om samen met de andere leden van het bestuur een frisse doorstart te maken. Nieuwe creatieve en originele ideeën te ontplooiën en te staan voor onze standpunten en deze uit te dragen aan de rest van de wereld. Op het moment volg ik de leiderschapstraining bij Perspectief, ik hoop snel de geleerde theorie en vaardigheden in praktijk te kunnen brengen. Ook hoop ik mee te gaan met de Indiareis, waarbij ik samen met de projectgroep een mensenrechtenorganisatie zal bijstaan, door middel van het leveren van een praktische bijdrage. Als algemeen secretaris zal ik zorg gaan dragen voor de interne en externe correspondentie en een start gaan maken met de 'Operatie Notuleren', zoals dit project zo mooi wordt genoemd in het beleidsplan. Het is de bedoeling om eenheid te creëren in de verslaglegging en de verslagen centraal te archiveren. Het archief van het lopende jaar zal voor leden eenvoudig toegankelijk worden gemaakt en digitaal beschikbaar

worden gesteld. Dit zorgt ervoor dat andere commissies en het bestuur hun werk zo zorgvuldig en prettig mogelijk kunnen doen.

Marijn Gunnink, het nieuwe bestuurslid Afdelingen, probeert te lachen

Marijn Gunnink

Mijn naam is Marijn Gunnink, 19 lentes oud, en ik studeer politicologie aan de Radboud universiteit te Nijmegen. In het prachtige Nijmegen woon ik op kamers. Ik ben in Utrecht geboren op een mooie dag in de winter van 1988. Na wat omzwervingen ben ik in Terschuur belandt en heb vorig jaar mijn vwo-examen mogen halen.

In mij vrije tijd maak ik graag een ritje met de fiets door de prachtige omgeving van Nijmegen. Ook ben ik lid van de gereformeerde studentenvereniging, de VGSN-tq, waar ik regelmatig te vinden ben om een biertje drinken en nog vele

Vervolg op pagina 9

Tineke Huizinga: ‘Regereren doe

Tineke Huizinga was het eerste vrouwelijke Kamerlid voor de ChristenUnie, en nu ook het eerste vrouwelijke Kamerlid. Zij werd afgelopen maart staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat. Jacco Overeem sprak met haar namens de redactie van Perspex.

Hoe bent u gevraagd als staatssecretaris?

“Nadat de partijen eruit waren werd ik door André Rouvoet gebeld met de vraag of ik staatssecretaris wilde worden. Voordat ik daar ‘ja’ op heb gezegd, heb ik

daar nog wel een dag over nagedacht. Natuurlijk overleg je dat met je gezin en daarbij moet je ook bij jezelf de nodige afwegingen maken. Want wanneer ik het zou doen zou het een heel ander leven betekenen.”

Maakt het inderdaad verschil dat u tegenwoordig 's morgens opstaat als staatssecretaris en niet meer als Kamerlid?

“Voor mijzelf maakt dat eigenlijk geen verschil, maar voor anderen misschien wel. Kijk, voorheen moest ik zelf zien hoe ik bij de trein kwam. Als ik me nu 's morgens gereed maak voor vertrek en ik kijk naar buiten, staat daar een auto klaar. Daarbij komt dat het in mijn huidige functie meer gaat om het ambt dan om mij als persoon. Het was dan ook best wel even wennen dat ik nu word aangesproken als ‘de staatssecretaris’. Achter dat ambt valt de persoon als het ware weg. Als Kamerlid speelt je persoon een grotere rol. Dan is het zo

van: Jij, Tineke, spreekt in de Kamer namens ons.

Wat de werkdruk betreft is er niet heel veel veranderd omdat ik eigenlijk altijd al erg druk was. Wel is het zo dat ik voorheen meestal drie en soms vier dagen in Den Haag was, en verder veel in het land. Nu werk ik altijd vijf dagen in Den Haag. Voor de werkweek heb ik een appartement in Den Haag. Wel probeer ik halverwege de week altijd een avond en nacht thuis in Heerenveen door te brengen”.

Waar kijkt u het meeste naar uit in uw werk?

“Ik vind het erg leuk om bestuurder te zijn. In de gemeenteraad en in het parlement gaf ik altijd com-

mentaar op het werk van anderen. Wanneer je in de oppositie zit, wordt dat zelfs van je verwacht. Nu ben ik in de gelegenheid om zelf het beleid te kunnen maken. Dat trok me altijd erg aan”.

Wat houdt uw portefeuille precies in?

“Onder mijn verantwoordelijkheid valt alles wat met water te maken heeft. Waterkwaliteit en ook waterveiligheid. Dat laatste is volop in de aandacht vanwege de klimaatverandering: hoe zorgen we voor een duurzame beveiliging van Nederland tegen het water? Moeten we ons alleen bezig houden met het verhogen van de dijken, of is er meer? Ook de scheep-

je niet alleen'

vaart en de binnenvaart maken onderdeel uit van mijn portefeuille, evenals een groot deel van het openbaar vervoer”.

"Voor mijzelf maakt dat eigenlijk geen verschil, maar voor anderen misschien wel"

Wat heeft u zelf met Verkeer en Waterstaat?

“Met de portefeuille krijg ik steeds meer. Hoewel je je als Kamerlid in een kleine fractie – toen waren we nog met z'n drieën – met tal van onderwerpen bezighoudt, ben ik in mijn periode als Kamerlid niet actief geweest op het terrein van Verkeer en Waterstaat. Maar ik ben er dus wel aan gewend om mijzelf snel in onderwerpen in te werken, dus in die zin is het absoluut geen probleem. Ik heb mij in de Tweede Kamer wel vier jaar met Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) beziggehouden. Hoewel ik me toen vooral focuste op de milieuvraagstukken, zijn er de nodige raakvlakken. Maar ik vind dat ik een mooie portefeuille heb, die wat betreft het waterbeleid een mooi samenhangend geheel vormt.”

Hoe kijkt u aan tegen alle aandacht voor klimaatverandering?

“Feit is dat je nooit zeker kunt weten hoe de toekomst eruit gaat

zien. Steeds weer worden er nieuwe scenario's naar buiten gebracht. Wel zie je dat ieder scenario dreigender wordt. Daarom denk ik dat je jezelf af kunt vragen waar je vandaan komt als je het niet serieus neemt. Kijk, veiligheid gaat altijd om kansen van één op de zoveel, maar dat betekent niet dat dingen die zich niet vaak voordoen niet voor kunnen komen. We hoeven maar te denken aan de watersnoodramp van 1953.

De vraag die we ons dus moeten stellen is hoe we kunnen zorgen voor de waterveiligheid. En dan moet je daarbij niet alleen denken aan de stijging van de zeespiegel, maar ook aan de stijging van de rivieren. Een ander gevolg is – wat je misschien niet direct zou verwachten – dat we juist ook meer te maken krijgen met droogte, waarvan de gevolgen zo verstrekkend zijn dat daardoor bijvoorbeeld de energievoorziening in gevaar kan komen. Waar ik als woordvoerder VROM vooral bezig was met de vraag hoe de negatieve invloed van de mens op deze ontwikkelingen zoveel mogelijk beperkt kan worden, werk ik bij Verkeer en Waterstaat vanuit de vooronderstelling dat klimaatverandering zich daadwerkelijk voordoet en dat we ons dus goed moeten voorbereiden op de gevolgen daarvan”.

"Met de portefeuille krijg ik steeds meer"

Hoe kijkt u terug op de '100 dagen'-periode waarin het kabinet in overleg ging met de samenleving?

“Nu die periode voorbij is wil dat natuurlijk niet zeggen dat we vanaf nu allemaal op ons ministerie blijven. We willen de dialoog met de samenleving voortzetten en dus niet gaan regeren van bovenaf. Telkens weer zullen we antwoord zoeken op de vraag hoe we draagvlak kunnen vinden in de samenleving. Dat is een bepaalde houding. Uiteraard zullen de werkbezoeken minder frequent plaatsvinden dan in de afgelopen tijd, maar ze zullen zeker niet verdwijnen. Het zoeken van de dialoog hoort nu eenmaal bij het vak van besturen. We zijn in gesprek gegaan met de samenleving en zullen dat ook blijven doen. De kritiek van de oppositie op deze periode vind ik een beetje overtrokken. Dat we nu met een beleidsprogramma gaan komen wil natuurlijk niet zeggen dat we niet al beleid hebben gemaakt of in gang hebben gezet. En natuurlijk waren de honderd dagen voor mij ook een periode van kennismaking met de portefeuille.”

Wat zou u graag willen bereiken de komende kabinetsperiode?

“De meeste dingen gaan natuurlijk niet in vier jaar, maar hebben een langere termijn nodig. Maar wat ik in ieder geval graag zou willen bereiken, is dat we gaan kijken naar wat we kunnen met water; de kansen die het water ons biedt benadrukken, zodat we de stijging van de zeespiegel niet alleen maar als een bedreiging zien. Dat vraagt

dus om een andere benadering. Een leuk voorbeeld zijn de ideeën over de Afsluitdijk, die 75 jaar bestaat. Deze moet worden verhoogd. Maar misschien kunnen we dan in één moeite door aan de slag gaan met het project 'Blue Energy'. Dit houdt in dat energie gewonnen kan worden op plaatsen waar zoet en zout water samenkomen. Als dat daar gaat lukken, kan er voldoende energie voor de drie noordelijke provincies worden opgewekt. Ik hoop er dus aan bij te dragen dat we blijven bedenken welke kansen het water ons biedt. Daarbij zou ik ook graag willen werken aan het bewustzijn dat veiligheid niet vanzelf spreekt. En natuurlijk zou een soepele invoering van de OV-chipkaart ook erg mooi zijn.

"Nu die periode voorbij is wil dat natuurlijk niet zeggen dat we vanaf nu allemaal op ons ministerie blijven"

Ik ben mijzelf ervan bewust dat regeren niet iets is wat je alleen doet. Je doet het met een hele groep mensen: ambtenaren, Tweede Kamerleden enzovoorts. Het is door samenwerking en overleg met elkaar dat je dingen bereikt. En tegelijkertijd heeft dat ook die andere kant: ook voor mis-

"Een ieder zal zich bij alles af dienen te vragen wat God van hem of haar vraagt"

lukkingen ben je nooit alleen verantwoordelijk. Dat doet natuurlijk niets af aan het belang van persoonlijke inzet en daadkracht van mijn kant als bewindspersoon. Maar het geeft wel een relativering van uitspraken als “als ik nu dit...!”, “als ik nu dat...!” Het gaat erom dat ik ergens aan bijgedragen heb. Daarbij heb ik natuurlijk wel de gelegenheid om erop aan te sturen dat het beleid een bepaalde richting uitgaat. Dat brengt verantwoordelijkheden met zich mee, want het gezag dat je uitoefent is dienend gezag. Dienend aan de medemens, en in de eerste plaats dienend aan God. En kijk, in die zin verschilt mijn werk nu niet van het werk van anderen. Iedereen zal altijd en overal na moeten gaan of hij of zij voldoende het belang van anderen zoekt en een ieder zal zich bij alles af dienen te vragen wat God van hem of haar vraagt”.

Vervolg van pagina 7

andere leuke dingen te ondernemen. In de tijd die rest lees ik graag, vooral in de trein is het erg prettig om weg te dromen bij een leuk boek.

Ik heb Perspectief leren kennen als een leuke en informele vereniging, waar een passie voor politiek wordt gecombineerd met gezelligheid. Graag wil ik mijn door God geschonken talenten inzetten om Perspectief een stapje verder te helpen.

Binnen het bestuur ben ik verantwoordelijk te worden voor de afdelingen, een nieuw gecreëerde post. Onderdeel van mijn taak is om de nieuwe regio-besturen van de grond te krijgen, te bemensen en te enthousiasmeren. We hopen dat dit zal leiden tot de versterking van de bestaande afdelingen, en de oprichting van nieuwe afdelingen. Ook op lokaal niveau wil en kan Perspectief zichtbaar zijn in ludieke acties en activiteiten. Ik wil ook de communicatie met de

lokale afdelingen te stroomlijnen, en waar mogelijk ondersteuning te bieden bij het fantastische werk dat de lokale afdelingen doen. Door samenwerking kan Perspectief ook op lokaal niveau groeien en bloeien. Voor reacties en vragen kun je terecht op: afdelingen@perspectief.nu

Pieter Leemhuis

Mijn naam is Pieter Leemhuis en ik zal de functie gaan vervullen van bestuurslid Intern. In die functie zal ik mij vooral gaan richten op het aanbieden van trainingen en opleidingsmogelijkheden. Ik zal mij onder andere mij gaan richten op inhoudelijke trainingen zoals: wat is sociaal christelijke politiek?; waarop baseert de ChristenUnie haar politiek; en hoe gaat een politieke organisatie in zijn werk. In de laatste training zal ook heel praktisch invulling worden gegeven aan dingen als: hoe schrijf ik een

motie?; wat is een amendement?; en hoe zit ik een vergadering voor?

Een ander belangrijk punt waar ik mij op wil richten is de inventarisatie van de leden. Ik wil graag van iedereen weten wat hij/ zij doet in het dagelijks leven en op welke manier Perspectief daar mogelijk gebruik van kan maken. Dit alles zal in een grote database worden gezet en zodoende kunnen we snel mensen benaderen als we dingen

nodig hebben! Als er iemand is die dit leest en goed is in het maken van databases dan hoor ik het graag!

De reden dat ik lid ben geworden van Perspectief kan ik me niet meer herinneren, maar ik vermoed dat het gelegen is in het feit dat ik altijd interesse heb gehad voor politiek. Toen ik een jaar of acht was, vond ik het al interessant om journaals te gaan kijken en kijken wat de politiek doet in Nederland. De reden waarom ik gekozen heb voor Perspectief is dat het een christelijke “club” is die met veel enthousiasme de ChristenUnie wil ondersteunen en zo nodig aan te vullen. Daarnaast hebben we als Perspectief zijnde al veel dingen op de kaart weten te zetten en zodoende bewezen dat we iets kunnen bereiken. Ik vermoed dat ik nu zo'n 4 á 5 jaar lid ben van Perspectief. Het allerbelangrijkste vind ik dat we opkomen voor kwetsbare mensen in de samenle-

ving. Of het dan gaat om abortus, vluchtelingen of de ontwikkelings-samenwerking, al die onderwerpen komen op voor kwetsbaren. Ik vind het ook een taak van de overheid om op die manier prioriteiten te stellen. We kunnen wel steeds voorwaarden scheppen waardoor mensen het steeds beter krijgen, maar ik denk dat het hun taak is om juist een vangnet te zijn voor mensen die dat nodig hebben. Wel moet het zo zijn om mensen met dat vangnet wel te motiveren om zelf bezig te gaan en er zodoende zelf proberen hun situatie te verbeteren.”

Ik hoop dat ik op velen van jullie in de toekomst een beroep kan doen en zodoende samen kunnen werken aan het doel om in 2010 300 actieve leden te hebben en zodoende een begrip zijn in Nederland met duidelijke toegevoegde waarde! Wanneer er vragen zijn of op/aanmerkingen ben ik te bereiken via intern@perspectief.nu

Campagne voor MBO-jongeren gestart

Perspectief start samen met het partijbureau van de ChristenUnie een campagne om MBO-jongeren actief in de partij te betrekken. De actie zal gehouden worden onder de naam "CU in the party" en heeft als doel om meer MBO-jongeren bij de jongerenorganisatie te betrekken.

Dit besluit werd genomen op de Algemene Ledenvergadering van de jongerenorganisatie. Henk van Rhee, directeur van het partijbureau van de ChristenUnie, deed het voorstel aan de jongeren om samen met de ChristenUnie dit project te starten. "Er zijn veel MBO-jongeren die op de ChristenUnie stemmen, maar in de partij zijn deze jongeren nog niet

actief. Dit moeten we veranderen", aldus van Rhee. Het voorstel van Van Rhee werd met algemene stem aangenomen. "We zijn al een tijd bezig met het mobiliseren van Mbo-jongeren in onze vereniging, maar dat wil nog niet echt lukken. Deze handreiking van de ChristenUnie nemen wij dus graag aan", aldus Perspectief-voorzitter Rogier Havelaar.

De campagne zal uitgewerkt worden door een projectteam. Van Rhee kreeg de gelegenheid om dit voorstel te doen omdat hij gevraagd was iets te vertellen over

welke uitdagingen hij voor Perspectief zag. Ook ChristenUnie-voorzitter Peter Blokhuis kreeg deze gelegenheid. "Zorg ervoor dat we jullie zo nu en dan irritant vin-

den of boos om jullie worden. Dan zitten jullie op de goede weg", aldus Blokhuis.

De ChristenUnie gaat komend najaar praten over de Israël-paragraaf in het partijprogramma. Ter voorbereiding reizen vier leden van Perspectief af naar het Midden-Oosten, op uitnodiging van Christenen voor Israël. Op de foto zie je Mart Keuning en Margreet Schutte, beide bestuurslid bij Perspectief. Ook Simcha Looijen, hoofdredacteur van Perspex, reisde op uitnodiging van minister Verhagen af naar het conflictgebied. Hij maakte onderdeel uit van een groep van tien studenten die de minister begeleidde op hun reis.

Perspectief'er overleeft helse tocht naar EO-jongereindag

Vorbereiding is het halve werk. Daarom deze keer geen verslag van het promoten op de EO-jongereindag, maar over het werk dat er aan vooraf ging. Een verhaal over hoe Wouter Kremer (promotiecoördinator) op vrijdag vertrekt om de hele stand-inrichting van Perspectief vanaf het partijbureau in Amersfoort, na een tussenstop op een logeeraadres in Ede, naar het Gelredome in Arnhem te vervoeren met een gehuurd bestelbusje.

"Bepak en bezakt met mijn schooltas en slaapzak op mijn rug en twee rollen vloerbedekking voor in de stand onder mijn arm loop ik zo goed en zo kwaad als het gaat door Groningen. Ik ben op weg naar mijn trein die vertrekt richting het partijbureau in Amersfoort. Mijn humeur klaart helemaal op als zie dat de trein 10 minuten vertraging heeft. Ik ben goed op het partijbureau aangekomen en nadat ik alle standonderdelen klaar heb gezet voor vervoer naar de EO-jongereindag besluit ik dat het tijd is om het door mij gehuurde bestelbusje elders in Amersfoort op te halen, de materialen op het partijbureau in te laden en te vertrekken naar mijn logeeraadres.

Bij het verhuurbedrijf wordt ik vriendelijk geholpen. Totdat de medewerker verschrikt opmerkt dat ik mijn rijbewijs nog geen jaar heb. Dit betekent dat ik om verzekeringstechnische redenen de auto niet mee krijg! Mijn hele plan valt in duigen. Gelukkig blijkt na een telefoontje dat Joëlline Goossen, met een twee jaar oud rijbewijs, bereid is om mij de helpende hand te bieden. Het duurt even voordat Joëlline gearriveerd is, maar nu heb ik een auto met chauffeur! Wat wil een mens nog meer? Nadat we het busje ingeladen hebben op het partijbureau is het tijd om te vertrekken naar Joëlline haar huisadres. We moeten morgenochtend vroeg op, dus het is belangrijk om goed te slapen.

Onderweg besluiten we nog een hapje te eten. Aangezien de parkeerplaats van het betreffende fastfoodketen vol is besluiten we de auto te parkeren op het naastgelegen bedrijventerrein. We bestellen vlug een vette hap en gaan terug naar de auto. Tot onze grote schrik is het hek van het bedrijventerrein gesloten waardoor we er niet meer met de auto van afkomen.

Na vier keer aangebeld te hebben zonder reactie en flink wat online

speurwerk naar de eigenaar van het pand besluiten we de politie te bellen. Ook zij kunnen ons helaas niet verder helpen. Er zit niets anders op dan de vader van Joëlline op te laten opdraven en een deel van het promotiemateriaal in zijn auto over te laden. Na tientallen minuten arriveert de vader van Joëlline. Het overladen kan beginnen. Ware het niet dat eerst het hek nog eens goed geïnspecteerd wordt. Volgens de heer Goossen is het een kleine moeite

om het hek op vakkundige wijze de demonteren, het busje er vervolgens uit te rijden en het hek weer geheel in de oude staat terug te brengen. En nadat het benodigde gereedschap gevonden is gebeurt het zoals gezegd. En na twee uur eenzame opsluiting kunnen we eindelijk met ons busje verder. Vanaf nu kan het alleen nog maar goed gaan.

Perspectief Stedendriehoek wast auto's voor 'schoner' milieu

Vorige maand heeft een aantal enthousiaste Perspectief'ers van de afdeling Stedendriehoek auto's gewassen voor een goed doel. Met deze actie wilde de lokale afdeling van Perspectief voor Apeldoorn, Deventer en Zutphen aandacht vragen voor 'schonere' auto's. Schonere auto's zijn zowel lokaal als wereldwijd belangrijk. Zo worden de uitlaatgassen in de binnenstad van bijvoorbeeld Apeldoorn een steeds groter probleem. Er kwamen veel positieve reacties

op de auto's wassende Perspectief'ers en er ontstonden boeiende gesprekken naar aanleiding van de pamfletten die verspreid werden. Na afloop was de zaal met zo'n zestig mensen dan ook goed gevuld voor de vertoning van Al Gore's An Inconvenient Truth. Uiteraard werd de film achteraf uitvoerig nabesproken onder het genot van een hapje en een drankje, met dank aan een lokale middenstander. Ook de lokale pers liet zich niet onbetuigd met een

prominent artikel in de Apeldoornse Courant de volgende dag.

Om de spanning er in te houden en bij wijze van cliffhanger wordt pas op de volgende avond van Perspectief Stedendriehoek besloten naar welk goede doel de opbrengst van de autowasactie gaat. Kijk ook eens op de website van Perspectief Stedendriehoek: www.stedendriehoek.perspectief.nu

“Regeringsdeelname door de Christen Unie blijft altijd een waagstuk”

Cisca Dresselhuys over geloven, principes en compromissen

door Rianne van der Sar

Ze ontvangt me in haar zonnige werkkamer op de redactie van Opzij, Cisca Dresselhuys, boegbeeld van feministisch Nederland. Een opvallend vriendelijke dame met lieve, zorgzame trekken; die koffie voor je zet en je op je gemak stelt met belangstellende vragen. In het alledaagse contact heeft mevrouw Dresselhuys dan ook een zachte uitstraling, oogt absoluut niet de vierenzestig lentes die ze oud is en spreekt mij en haar jonge vrouwelijke medewerker aan met 'kind'. Vraag haar echter naar haar mening over de samenstelling van het huidige kabinet, de abortusboot of de Bijbelse visie op de vrouw en je moet je indruk van aardige grootmoeder haastig bijstellen. Ze neemt geen blad voor de mond en blijkt een slimme en scherpzinnige vrouw te zijn.

“Volgens mij blijft het vier jaar rommelen”

Rommelen

Het begint direct al met de ChristenUnie in de regering. Volgens Dresselhuys wordt het “vier jaar lang rommelen”. Ze legt uit: “Er moet geregeerd worden en dat is constant compromissen sluiten, omdat je niet altijd je principes in alles kunt doorvoeren. De ChristenUnie zal steeds water bij de wijn moeten doen om te kunnen blijven regeren. Ik vind het interessant om te zien wat er gebeurt en wat er door de ChristenUnie gedaan wordt. Als ChristenUnie-stemmer zou ik vinden dat ze eens moeten laten zien wat hen echt drijft.” Dresselhuys vraagt zich af of de ChristenUnie zich door haar principes zal laten leiden of steeds compromissen zal sluiten om aan te blijven. Want wanneer, zo vraagt ze zich af, gaat het hen te ver en barst de bom?

Splijtzwammen

Aanleiding is het opnieuw verlenen van een vergunning voor de abortusboot door staatssecretaris Bussemaker, volgens Dresselhuys bij uitstek een “lakmoesproef voor de ChristenUnie”. Dresselhuys: “Dat schip moet de ChristenUnie natuurlijk helemaal een walging zijn, dus hoe gaan ze reageren? Er zullen vast mensen in de achterban zijn die zouden willen dat de ChristenUnie voor het principe gaat en het op een wetswijziging laat aankomen. Ik denk zelf niet dat de ChristenUnie zoiets tot het uiterste zal drijven, maar er komen in de toekomst vast nog meer onderwerpen aan waarover iets te doen zal zijn. Er zijn in dit kabinet veel splijtzwammen in aanleg aanwezig. Nu is het de abortusboot,

dan is er ook nog het homohuwelijk, stamcelonderzoek, iets in de emancipatie of wat dan ook. Er zal altijd wel weer wat op komen dagen. Daarom blijft regeringsdeelname door de ChristenUnie altijd een waagstuk.”

“De Bijbel is helemaal niet zo'n leuk boek voor vrouwen”

Principes

Volgens Dresselhuys was het voor de ChristenUnie eenvoudiger om in de oppositie te zitten en gaat de regeringsdeelname zeker stemmenverlies opleveren: “Het zou zo kunnen zijn dat bijvoorbeeld de SGP in de volgende verkiezingen er een zetel bij krijgt ten koste van de ChristenUnie. Zij kunnen in de oppositie wel rechtdoorzee zijn terwijl de ChristenUnie steeds weer iets van de grondbeginselen moet laten varen. Ik kan me zo voorstellen dat mensen zeggen: als het echt op principes aankomt, moet je niet bij de ChristenUnie zijn, maar een graadje verder stemmen.”

Gereformeerd

Cisca Dresselhuys is gereformeerd opgevoed, haar vader was predi-

kant. Is daar nog wat van te merken in haar eigen leven? Dresselhuys: “Ik zeg altijd: eenmaal gereformeerd, altijd gereformeerd. Je houdt er een bepaalde gedrevenheid aan over, een goed arbeidsethos en de drang om de wereld beter achter te laten dan dat je die aangetroffen hebt.” Toch heeft ze ook moeite met een aantal aspecten van de gereformeerde wereld. Zo heeft ze vooral een hekel aan de dogmatische kant van geloven: “De onverzettelijkheid, het elkaar afmeten en zeggen dat je het zelf bij het goede eind hebt, daar heb ik een spuughekel aan. Je kunt natuurlijk principes hebben, maar dat is wat anders dan dogma's navolgen. Principes hoop je te kunnen volgen, maar als je faalt, probeer je weer verder te gaan. Dogma's zijn in beton gegoten, principes geven de ruimte voor uitzonderingen, voor noodgevallen.”

“Geloof is, net als liefde, niet te dwingen”

Noodgevallen

Ze gaat verder: “Zo'n noodgeval is bijvoorbeeld abortus. Aan zo'n ingrijpende gebeurtenis gaat altijd

een moeilijke beslissing van een vrouw vooraf. Het gebeurt zelden dat een vrouw een abortus pleegt omdat er een vakantie zit aan te komen; zulke verhalen hoor je nogal eens. Dat is echt geklets, zoiets hoor je in geen enkele abortuskliniek. Een dergelijk verhaal gaat dan een eigen leven leiden, ook in de politiek.” Waar het Dresselhuys vooral om gaat is dat een vrouw eindverantwoordelijkheid draagt over haar eigen lichaam, nog steeds baas in eigen buik dus. Volgens haar ligt de principiële vrijheid om over zichzelf te beslissen bij de vrouw, en niet bij een dominee, een pastoor, de paus, een politieke partij of, zo voegt ze eraan toe, een minister van Jeugd- en Gezinszaken. Ze windt zich er nog altijd over op. “Een kerk hoort zich ver van het seksuele leven van mensen vandaan te houden. En met de Katholieke Kerk vind ik het nog irriteranter, met die nota bene celibataire heren die er allemaal hun oordeel over hebben en allerlei wetten en voorschriften maken voor de mensen.”

Vrouwen

Een ander aspect dat Dresselhuys moeilijk vindt aan het christelijke geloof, is de beperking die het mensen, in het bijzonder vrouwen, oplegt. Ze fronst: “Er zitten moeilijke kanten aan het geloof, die mensen niet altijd vrolijk en bevrijd laat zijn. Het kan mensen in de

weg staan om tot ontplooiing te komen. Ik vind kwalijk dat bijvoorbeeld de SGP vrouwen uit het regeerambt weert, geen volwaardig lid laat zijn en het liefst niet laat stemmen. Dit wordt dan allemaal uit het geloof gemotiveerd en dan vooral uit de brieven van Paulus. Nee, de Bijbel is helemaal niet zo'n leuk boek voor vrouwen, er staan allemaal lelijke dingen in over wat vrouwen allemaal niet mogen en mannen wel.”

Geloof

Op de vraag of ze zelf nog ergens in gelooft, wil ze geen ja of nee antwoorden. Een echte gelovige kan ze zichzelf niet noemen, in ieder geval niet meer. Ze vindt het ook maar een EO-vraag die je niet even in drie zinnen kunt beantwoorden. Toch, als kind geloofde ze wel, maar dat is weggeëbd, legt ze uit. Onder invloed van het leven, werk en het ouder worden. Onbegrijpelijk ja, misschien voor iemand die midden in het geloof staat, maar niet voor haar. Want als je ouder wordt en veel hebt meegemaakt is het misschien opvallender dat mensen toch blijven geloven. Volgens Dresselhuys blijft geloven eigenlijk eenrichtingsverkeer. Het is niets voor haar om je vertrouwen te stellen op iets waar je nooit een teken of antwoord van krijgt. Ze vindt dat gelovigen tekens en antwoorden zien die er volgens haar niet zijn: het is maar net de vraag hoe je het uitlegt, zelf is ze daar te nuchter voor.

“Misschien krijgt de SGP er de volgende verkiezingen een zetel van de ChristenUnie bij”

Onbewijsbaar

We zijn door de interviewvragen heen, Dresselhuys voegt er nog aan toe: “Ik heb voor alles een andere verklaring, dan dat ik het toeschrijf aan een hogere macht. Dat is niet eens een keuze, dat gebeurt gewoon. Geloof is, net als liefde, niet te dwingen. Je kunt niet iets bewerkstelligen door het alleen maar te willen, zo werkt het niet. Jij gelooft nu eenmaal wel en ik niet, dat is dan ook altijd het einde van de discussie met een gelovige. Er is geen bewijs van datgene wat je gelooft, er zijn geen stukken te overleggen, het is gewoon einde verhaal.”

Dertig jaar te laat wakker gekust

door Simcha Looijen

Sytze Faber is dertig jaar geleden bij het verdwijnen van de ARP in slaap gevallen en pas onlangs wakker gekust. Dat is de indruk die ontstaat bij het lezen van het boek *De wet van de koestal*. Faber, oud-Kamerlid voor de ARP en het CDA, liep in de maanden van de verkiezingen en de formatie mee bij de Tweede-Kamerfractie en het formatieteam van de ChristenUnie.

Op de achterkaft van het boek wordt de term 'onthullend' gebruikt. Dat belooft dus wat. Wie hoopt dat het boek zal worden voor de ChristenUnie dat wat de 'Wouter-tapes' voor de Partij van de Arbeid zijn, vangt al snel bot. In de eerste dertig pagina's van het boek heeft Faber het vooral over

Herman Dooyeweerd en andere 'gereformeerde' helden uit het verleden. Dat is ook de bedoeling van de schrijver. Hij wil de lijn die begon bij de ARP doortrekken naar de ChristenUnie. En dat is juist de hele zwakte van het boek. Er zijn twintig mogelijkheden en momenten om dat te doen, maar dit was er niet één van. Iemand die een (langdurig) kijkje in de keuken mag hebben van een partij die voor de eerste keer mag meeregelen, moet niet de helft van een boek laten gaan over zaken die in het verleden zijn gebeurd. Dan houd je totaal geen rekening met de verwachtingen van de lezer.

Er is ook veel te zeggen over de manier waarop Faber te werk gaat. Alleen al de ondertitel van het boek - *Gereformeerden in Den*

Haag - zou goed zijn voor een recensie op zich. Het oud-Kamerlid gaat alleen al voorbij aan het feit dat er inmiddels een stevige hervormde, evangelische en - zij het nog heel bescheiden - Rooms-katholieke stroming binnen de partij is. Verder vervalt hij in karikaturen. Een goed voorbeeld daarvan zijn de nieuwjaarswensen van Tineke Huizinga. "Tineke Huizinga valt op met het wereldse 'Gelukkig nieuwjaar'." Ook het gebruik van het woord 'mannenbroeders' doet het in dit opzicht altijd goed. Tineke Huizinga is trouwens überhaupt degene die in het boek mag figureren met nietszeggende quotes. ("Het mobieltje van Tinke gaat. Ze mompelt een paar woorden en zegt dan stralend: 'Washington. Of Condaleeza Rice in een toespraak mag zeggen dat ze met mij heeft

gesproken. No problem!'")

De schrijver zet juist niet door bij het enige punt waar het boek enigszins onthullend genoemd zou kunnen worden. De ChristenUnie koestert het standpunt dat de politiek leider in de Kamer moet zitten. Door het boek heen is een rode lijn te ontdekken van de evolutie van het standpunt van de ChristenUnie hierover. Van principieel tot het moment dat niemand meer een vraag stelt als André Rouvoet uiteindelijk toch in het kabinet gaat als minister van Jeugd en Gezin. Ook Faber laat het bij een observatie, al mag men afvragen of hij de eerst aangewezen persoon is om dit aan de kaak te stellen.

Er zijn door de jaren heen genoeg boeiende en onthullende boeken

verschenen rondom verschillende kabinetsformaties. Het is dus niet onmogelijk. Waarschijnlijk had Faber zich het beste kunnen beperken tot wat hij zag en daar uitgebreider verslag van moeten doen. Misschien is de titel van het boek veelzeggend. Ook met uitleg zal er geen lezer zijn die na drie seconden kan uitleggen wat precies de gedachte erachter was. De titel straalt matheid uit. En dat is ook het gevoel dat de lezer bij blijft na het lezen van het boek.

Naar aanleiding van:
Sytze Faber: *De wet van de koestal, Gereformeerden in Den Haag*. Amsterdam: Balans, 2007. 160 blz. ISBN 978 90 501 8851 7. € 15,-

'Het werven van nieuwe leden helpt, de nieuwe huisstijl trouwens ook.'

Op zaterdag 28 april was het zo ver. Ik ging die bewuste dag voor de eerste keer naar het festival *Soul Survivor*. Nee, niet alleen voor mijn eigen plezier. Het was de bedoeling dat ik daar ook daadwerkelijk wat ging doen: *Perspectief* promoten!

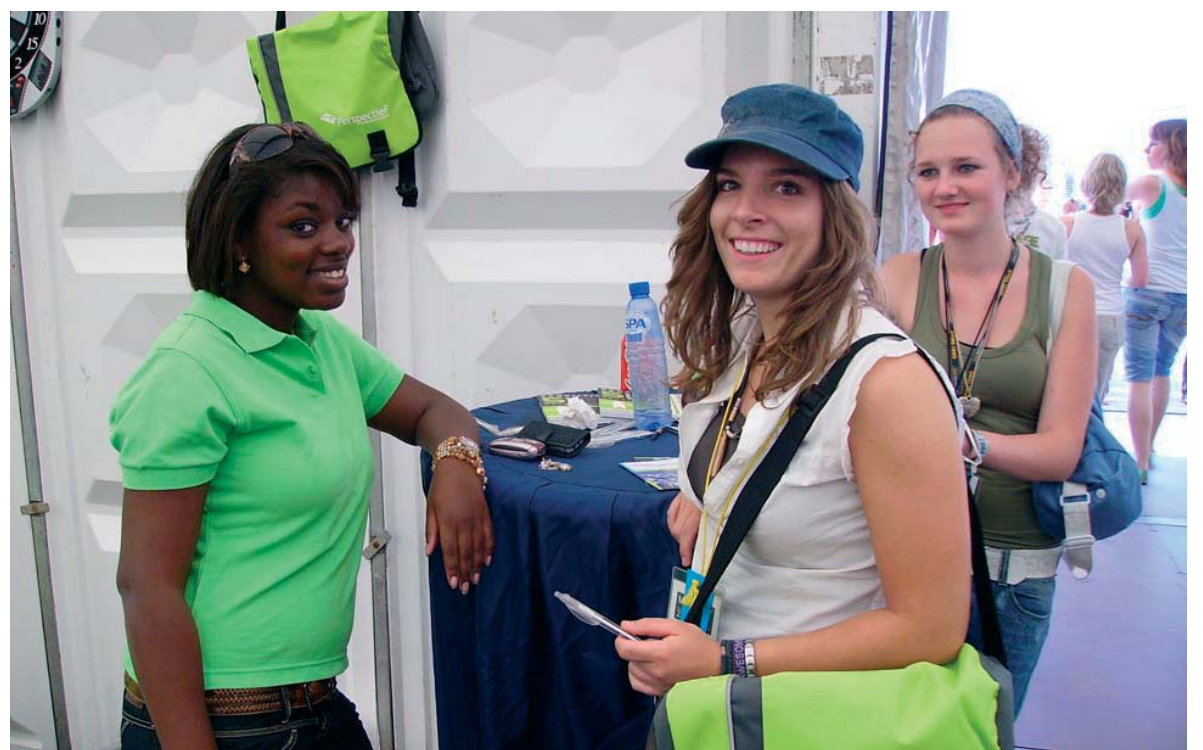
door Samuela Wijnja

Toen ik - na een lange auto rit - om 12.10u aankam bij het festival, was ik er nog niet. Ik moest namelijk eerst nog op zoek naar de promotiestand van *Perspectief*. Gelukkig bleek deze klus niet zo moeilijk te zijn als ik verwachtte, want in de eerste tent waar ik binnenstapte bespeurde mijn oog direct al iets fel blauws gecombineerd met fluorescerend groen. Het was zeker de meest opvallende stand die in de tent gevestigd was. Toen ik Wouter Kremer, leider van het promotieteam, ontmoette en hem vertelde dat de stand wel erg in het oog sprong, vertelde hij me dat die nieuwe huisstijl ontzettend positief werkte. Om mij verder bij te praten over de promotie nam hij mij mee naar de verblijfplaats van de *Perspectief*-promotors. Even was ik in shock: ik

zag een kleine tent bij het water staan, geheel bedolven onder de insecten. Waarschijnlijk overdrijf ik, heb het namelijk niet zo op kleine beestjes die overal in- en tussenkruipen. Al zittend in het gras op mijn aangereikte fluorescerend groene promotieshirtje bespraken we de aanpak.

Twee nieuwe leden binnen no time

Alles leek duidelijk en we gingen aan de slag. Aangezien Erwin (eveneens een nieuwe promotor) en ik nog geen lid waren, waren wij het eerste slachtoffer. Ik oefende mijn promotietechnieken op hem uit en hij op mij. Dat ging vrij vlot, we werden samen lid. Achteraf gezien was ik daar blij mee, want dat was voorlopig de laatste persoon die ik lid maakte. Dat is natuurlijk ook niet zo verwonderlijk als je een

'Wildersstemmer' als eerste of nou ja, eigenlijk tweede slachtoffer voor je neus krijgt. Toch ging het bij de overige promotors erg goed. Het aantal nieuwe leden bleef maar stijgen... Wat deed ik verkeerd????

Ik kon maar niet accepteren dat het niet lukte. Ik begon uit mijn gedrevenheid niet meer alleen mensen aan te spreken waarvan ik dacht: hmm die zijn vast politiek gezind. Ik sprak lukraak mensen

aan zonder het hebben van vooroordelen. Het werkte. Ik haalde op die manier mijn eerste lid binnen. Hij zag het zelfs zitten om actief lid te worden. Ik moet eerlijk bekennen dat ik dat nooit van de persoon in kwestie had verwacht, maar daar zat dus mijn fout.

Record verbroken

Uiteindelijk is het me gelukt om op één dag drie nieuwe leden voor *Perspectief* te werven. Stiekem ben ik wel een beetje trots op mezelf.

Die dag hebben we een megarecord verbroken. We hebben namelijk in één dag, in plaats van vijf dagen, achttien leden geworven. En ook al lag dit niet aan mij maar waarschijnlijk aan de nieuwe huisstijl, het voelde toch wel erg goed dat ik erbij was. Dus Opwekking, here I come! Nee niet alleen voor mijn eigen plezier, maar om daadwerkelijk wat te gaan doen: *Perspectief* promoten.

200 m² Hunkemöller

“Zeg Luite-Harm.... Wat vind jij van die poster?”

Je bedoelt dat ding van 200 vierkante meter in de binnenstad van Utrecht?”

“Ja!”

“Waar de ChristenUnie bezwaar tegen had?”

“Ja, daarom vraag ik het aan jou. Jij gelooft toch? Jij stemt toch ChristenUnie? Daarom stel ik je deze vraag.”

“Laat ik eerlijk zijn, ik hou niet zo van die nieuwe metallic-mode. Van die gladde goudstof.”

“????@!?” “Ja, jij vraagt toch wat ik van die poster vind? Nou, ik vind die nieuwe rage om allerlei stoffen metallic uit te voeren erg lelijk. Op de één of andere manier doet het mij denken aan de spelers van Starwars. Niet echt mijn favoriete serie.” “...???.. Ik bedoelde meer of jij ook eh...., wat is het woord... ethische bezwaren had tegen die gevelreclame.” “Hoezo? Wat vind je er zelf van dan?”

“Nou, ik vind het achterlijk dat er gelovigen zijn die het liefst willen terugkeren naar de truttigheid van de jaren vijftig.”

“Ja, dat is wel raar, als er gelovigen zijn die terug willen naar de jaren vijftig. Ik ben er persoonlijk niet bij

geweest, die jaren vijftig. Mijn lievelingsauto komt trouwens uit de jaren vijftig: de snoek, ofwel, de Citroen DS. De meeste mensen die ik hoor over ‘de-jaren-vijftigmentaliteit’ zijn van ná 1960. Gek genoeg hebben ze ook bijna nooit geschiedenis gestudeerd. Wat is het bijzondere aan de jaren vijftig volgens jou? Of scherper gesteld; wat deugde er niet aan de jaren vijftig?”

“Nou gewoon, alles moest bedekt worden, nergens bloot. Seks was hooguit een noodzakelijk kwaad om kinderen te krijgen. Je moest van alles en mocht niets.”

“O, dan zou ik het ook wel heel dom vinden als er gelovigen zijn die terug willen naar zo’n tijd. Klinkt een beetje als kiezen voor een strafkamp. Maar kun je niet gewoon nú een bezwaar tegen zo’n poster hebben zonder dat dit betekent dat je terug wilt naar de jaren vijftig?” “En waar moet ik dan aan denken?”

“Ik heb een grote hekel aan die enorme reclames. Als ik door de binnenstad loop dan wil ik genieten van de grachten, de gezellige drukte, de etalages, de sfeer, de terrasjes en de oude gebouwen. Dan zit ik niet te wachten op 200 meter

reclame van een lingerieboer. Zeker niet als diezelfde ondergoedventer ook nog bij hoog en bij laag in de media beweert dat die prachtige meid op de poster niet de bedoeling heeft om te verleiden, maar ‘gewoon een jonge vrouw is die van het zonnetje geniet’. Als een reclameposter van 200 m² schaars gekleed vrouwenschoon niet verleidt tot het kopen van een product dan is er iets h-el-e-m-a-a-l niet in orde. Dan zou ik de chef reclame-marketing op non-actief zetten en meteen die grote poster verwijderen. Want dan werkt de reclame niet.”

“Oké, dus jij bent in ieder geval niet zo’n orthodoxe gelovige die niet tegen bloot kan en het liefste alles van top tot teen zou bedekken.”

“Nee, ik krijg het bij deze zomerse Paasdagen al warm van het idee dat alles van top tot teen bedekt zou moeten zijn. Ik denk eerlijk gezegd wél dat ik dit soort lingerie-reclame extra irriterend vind.” “Zie je wel! Zie je wel! Ik wist het!!! Je verpakt het slim, maar jij bent er net zo één!”

“Nou bedankt. Maar stel je eens voor. Jij doet ‘s ochtends de gordijnen open op een vakantiepark en

je ziet je bloedmooie buurvrouw tot je stomme verbazing alleen in haar lingerie over het gazon lopen. Jij ziet haar en op hetzelfde moment ziet zij jou. Hoe zou jij je voelen?”

“Heel erg ongemakkelijk. Ik denk dat ik net doe of ik haar niet gezien heb en me meteen omdraai.”

“Vind je dat geen jaren-vijftigreactie?”

“Nee. Dat is toch een spannend moment? Straks denkt ze nog dat ik aan het gluren was ofzo. Gelukkig zit ik dan maar een weekje op zo’n park....”

“Ja. Want jij bent een man en zij is een vrouw. Je bent geen aardappel. En dan mag jij mij nu uitleggen waarom ik raar ben als ik liever geen 200 m² lingerie-reclame boven mijn hoofd heb tijdens het winkelen.”

“Ja hallo!!! Dat is toch maar een reclame? Dat is iets héél anders!”

“Hoezo? Vind je die vrouw op die reclame niet heel knap? Dat je denkt van ‘wow!’” “Ja!”

“Nou dan! Precies wat die reclame wil. Mag ik dan zeggen: ‘val me niet lastig met deze aandachttrekkerij?’”

“Goed. Oké. Maar nu nog even

recht op de man af: jij bent burgemeester van Utrecht en kunt het ding laten weghalen. Wat doe je?”

“Laten hangen. Maar wel de gemeentelijke afspraken over reclame eens onder de loep nemen. En ik zou Pieter van Vollenhoven bellen.”

“?????”

“Die vrachtwagens van Hunkemöller zijn rijdende posters met schaars gekleed vrouwelijk schoon. Volgens mij niet echt bevorderlijk voor de verkeersveiligheid. Nog afgezien van de aanslag op het milieu van automobilisten die afslagen missen doordat ze afgeleid worden onder het rijden en daardoor extra kilometers maken. Maar laat de Nationale Veiligheidsraad zich daar maar over buigen en niet de ChristenUnie. Voordat we weer zo’n spruitjesluchtdiscussie krijgen van hyperventilerende mensen die bang zijn terug te keren naar de jaren vijftig. Wat dat dan ook mag zijn.”

Luite-Harm Kooij is dominee van Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt in Leidsche Rijn

Hard werken tijdens het reces

Binnenkort gaat de Tweede Kamer weer met reces. Dit is de tijd waarin Mark Rutte, Femke Halsema en Arie Slob met een boekje op het strand genieten van hun welverdiende rust. Tenminste, dat is het beeld dat veel mensen hebben van het reces. Maar een Kamerreces is helemaal geen vakantie.

Door Jacco Overeem

De Tweede Kamer gaat vijf keer per jaar met reces, dat is in totaal zeventien weken. Van al die recessen is het zomerreces het langste, dat duurt dit jaar van 6 juli tot en met 3 september. Een reces is de tijd waarin de Tweede Kamer niet bijeenkomt om te vergaderen, maar dat betekent niet gelijk dat de politici niets doen. “Tijdens het reces hebben Kamerleden tijd om

achterstallig werk in te halen, omdat ze niet meer gebonden zijn aan de vergaderingen”, vertelt Maartje Mol, voorlichter bij de Tweede Kamer. Tijdens de recessen gaan de parlementariërs vooral het land in. Ze houden spreekbeurten, hebben contact met hun achterban, voeren campagne en gaan op werkbezoek. De volksvertegenwoordigers zijn dus niet altijd op hun kantoor, maar ze zijn wel hard aan het werk.

Ontspanning

Toch is een reces ook de aangewezen tijd om wat te ontspannen. En ontspanning hebben de Kamerleden met hun zeventigurige werkweek wel nodig. PvdA'er Staf Depla: “Als Kamerlid heb je lang reces. We gaan geregeld met onze kinderen op vakantie.”

Kamerleden gebruiken vooral het zomerreces om een paar weekjes naar het buitenland te gaan, maar sommigen gebruiken daarvoor een ander reces. Volgens Mol zijn er echter weinig Kamerleden die elk reces standaard op vakantie gaan.

Naast vakantie kan een reces ook gebruikt worden voor andere ontspanning. “Ik heb genoten van echte rust, bijtanken, genieten zonder tijdsdruk en afspraken, met een aantal mooie boeken en een paar boeiende films”, schreef Gerda Verburg, toen nog CDA-Kamerlid, op haar website na een kerstreces.

Veldwerk

Sommige Kamerleden ontspannen niet zo veel. CDA'er Jan Mastwijk gebruikte eens een reces om te kijken hoe het er in de tuinbouw aan toe gaat. “Ik neem de stelling ‘reces is geen vakantie’ serieus. Het is de perfecte gelegenheid om zelf te ervaren waar je als ondernemer in de tuinbouw allemaal mee te maken krijgt.” Zijn partijgenoot Jos Hessels vindt het reces ook werktijd. “Het reces is een drukke, maar zeker ook interessante en leuke tijd voor een Kamerlid. Geen Haagse bureaucratie, maar écht politiek bedrijven, dicht bij de mensen. Daar zou méér tijd voor moeten zijn.”

Van oud-Kamerlid Joost Eerdmans (LPF) zou de Kamer daarentegen wat minder reces mogen hebben. “Ik vind dat we te veel op reces zijn. En er wordt onvoldoende duidelijk gemaakt aan de mensen wat er tijdens een reces gebeurt. Daarbij werken we doordeweeks

ook maar drie dagen.” Eerdmans vond het zo erg dat hij een voorstel indiende om minder op reces te gaan. Alleen de SP steunde zijn voorstel.

Teruggeroepen

Tijdens een reces kan de Tweede Kamer ook teruggeroepen worden. Dit gebeurt af en toe, als er iets bijzonders gebeurt. Tijdens het zomerreces van 2006 moesten volksvertegenwoordigers bijvoorbeeld hun reces afbreken om te debatteren over de crisis in Libanon. Maar meestal hoeft niet ieder Kamerlid terug te komen. Alleen de leden van de commissie die over het onderwerp gaat, komen dan terug; de rest mag hard door blijven werken of genieten van zijn vrije tijd.

Als aanstuurder van de redactie van Perspex zoeken wij een:

Hoofdredacteur Perspex

De hoofdredacteur van Perspex stuurt is verantwoordelijk voor het vijf maal per jaar laten verschijnen van Perspex. Samen met de eindredacteur stuur je de redactie aan, en zorgt er voor dat alles goed verloopt. In overleg met het bestuurslid Communicatie zet de hoofdredacteur een lange-termijnkoers uit. De hoofdredacteur heeft geen zitting in het bestuur.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen in spreken en handelen is
- Zich verbonden voelt met het gedachtegoed van Perspectief en de ChristenUnie, lid is van Perspectief
- Enthousiast is en goed kan samenwerken
- Organisatietalent, mensenkennis en improvisatievermogen bezit
- Enige journalistieke ervaring
- Voldoende tijd (zo'n 4 uur per week) heeft om deze functie te vervullen

Voor meer informatie kun je terecht bij Simcha Looijen, perspex@perspectief.nu. Sollicitaties kunnen worden gestuurd worden naar Margreet Schutte, communicatie@perspectief.nu

Denk mee in een werkgroep!

Mail voor meer informatie naar politiek@perspectief.nu

Perspectief heeft verschillende werkgroepen. In werkgroepen wordt nagedacht over politieke thema's op een bepaald gebied. Maar het blijft niet bij denken en discussieren. Werkgroepen schrijven ook scripta's, opiniestukken en manifesten. Op die manier blijft Perspectief altijd up to date. Lijkt het je leuk om ook mee te denken over de politieke koers van Perspectief en de ChristenUnie? Geef je dan op voor een van de volgende werkgroepen:

- Werkgroep Gezondheid en Sport
- Werkgroep Economie en Financiën
- Werkgroep Onderwijs
- Werkgroep Duurzaamheid
- Werkgroep Justitie
- Werkgroep Overheid

Stuur je CV met een korte motivatie naar Harmjan Vedder, bestuurslid Politiek. Dit kan via politiek@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht. Bellen mag ook, naar 06-45020595.

Gezocht: Redactieleden voor Perspex

Mail voor meer informatie naar perspex@perspectief.nu

Vanwege het vertrek van een aantal medewerkers is er weer plaats voor nieuwe enthousiaste mensen in de redactie van de Perspex. Belangrijkste verantwoordelijkheden van de commissie:

- uitgeven van het politiek jongerenmagazine Perspex (5x per jaar)
- leden op de hoogte brengen van de verenigingsactiviteiten en -nieuws, het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie, politiek nieuws en achtergronden
- stimuleren van betrokkenheid en bevorderen van maatschappelijke bewustwording van leden door verschillende thema's aan de orde te stellen in een aantrekkelijke vormgeving en door taalgebruik dat jongeren aanspreekt
- namens de vereniging naar buitentreden middels artikelen die geschreven zijn vanuit een christelijke politieke visie en waarin andere meningen en politieke visies geconfronteerd worden met het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie

We zijn op zoek naar mensen met:

- een journalistieke inslag
- affiniteit met (christelijke) politiek
- gevoel voor de doelgroep van de Perspex

Lijkt het je wat? Of heb je meer vragen? Schroom niet en neem contact met ons op.

Stuur je CV met een korte motivatie naar Simcha Looijen, hoofdredacteur van Perspex, via perspex@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht. Bellen mag ook, naar 06-46416229.

Commissie Communicatie

Zou jij mee willen denken over de nieuwe huisstijl van Perspectief? Vind je het leuk om promotieactiviteiten op festivals te regelen? Kortom heb je affiniteit met communicatie en Perspectief?

Dan nodig ik je uit om deel te nemen in de commissie Communicatie!

De commissie Communicatie is een nieuwe commissie. Een politieke jongerenorganisatie moet van zich laten horen, moet laten zien wie ze is. Om dit doel te bereiken moet er veel werk verzet worden. De commissie is opzoek naar mensen die over organisatietalent bezitten en/of verstand hebben van het vak communicatie.

Dus wil jij mee helpen Perspectief op de kaart te zetten? Stuur dan een mailtje naar communicatie@perspectief.nu.

Gezocht: Debaters...

De commissie Maatschappelijke Bewustwording is op zoek naar actieve leden die het leuk vinden om een bijbelstudie/ debat avonden te gaan houden bij studentenvereniging. Je zult hiervoor in september een korte cursus krijgen waarna je ongeveer 1 á 2 keer per maand met z'n tweeën een avond gaat houden op een studentenvereniging. Dit met doel om de politiek onder de studenten te brengen en ze bewust te maken van maatschappelijke bewustwording.

Lijkt je dit wat, neem dan contact op met jcbuts@gmail.com

Gezocht: leden werkgroep Mobiliteit & Ruimte

Binnenkort start de nieuwe werkgroep Mobiliteit & Ruimte. Hiervoor zijn wij op zoek naar mensen die zich graag willen gaan inzetten voor Perspectief. Centraal binnen deze werkgroep staat het streven naar een duurzame opzet van de ruimtelijke ordening en verbetering van de mobiliteit.

Hoe kan de mobiliteit worden verbeterd en tegelijkertijd het milieu worden ontzien? Hoe dient aan de toenemende ruimtebehoefte te worden voldaan en kunnen waardevolle cultuur- en natuurgebieden beter worden beschermd? Op welke wijze kan de versnippering van het landschap worden tegen gegaan? Dit zijn enkele voorbeelden van onderwerpen die binnen de werkgroep mobiliteit & ruimte aan orde kunnen komen. De creatieve ideeën van de werkgroep worden omgezet in opiniestukken, moties, resoluties en voorstellen voor het bestuur. Daarnaast houdt de werkgroep de Tweede Kamer fractie scherp in de gaten.

Voel jij je aangetrokken tot het onderwerp Mobiliteit & Ruimte en wil je graag actief worden? Stuur dan een mailtje met een korte motivatie naar Niels Kruithof, via n.kruithof@quicknet.nl. Je mag ook bellen naar 06-42684031.

ChristenUnie is aan zet!

Regeerakkoord zet in op **Jeugd en Gezin**

“Wij leven in verbondenheid met onze kinderen; onze kinderen leven in verbondenheid met ons. De jeugd verdient onze zorg”. Zo begint het verkiezingsprogramma voor de Tweede-Kamerverkiezingen (2006) van de ChristenUnie. Het coalitieakkoord start met dezelfde soort termen: “Het gezin is van grote waarde. In het gezin worden kinderen opgevoed, wordt geborgenheid geboden en worden essentiële waarden en normen voorgeleefd en overgedragen aan volgende generaties.” Hieruit blijkt dat ook in het coalitieakkoord het ChristenUnie-geluid is te horen. Maar wat zijn nu de concrete afspraken die zijn gemaakt in het akkoord en wat moeten we daar van vinden? In dit artikel bespreek ik een aantal zaken die vallen onder het kopje ‘Jeugd en Gezin’.

door Bert Wienen

Programmaministerie

Wat is een programmaministerie? Kort gezegd is dat een soort virtueel ministerie opererend rond een bepaald thema. In dit geval ‘Jeugd en Gezin’. André Rouvoet is programmaminister van dit ministerie en beschikt, in tegenstelling tot dergelijke ministers in eerdere kabinetten, over een eigen budget, eigen ambtenaren en sinds kort zelfs een eigen site. Guus Berkhout, hoogleraar Innovatiemanagement te Delft, pleit al langer voor deze vorm van organiseren. Hij stelt in een manifest dat hij schreef aan de formateur: “Zeven ministeries houden zich met het jeugdbeleid bezig. Meer dan dertig jeugdorganisaties bemoeiden zich met het meisje Savanna uit Alphen aan den Rijn (in september 2004 door haar moeder omgebracht, BW).

“Hulp die werkt is uiteindelijk goedkoper”

Niemand was verantwoordelijk voor het geheel. Daarom greep niemand in”. Berkhout pleit al langer voor projectministeries, alleen moet volgens hem wel het hele systeem om. “Een programmaminister Jeugd en Gezin is een prima keuze. Maar van mij zou de portefeuille wel wat breder mogen. In mijn manifest heb ik de portefeuille genoemd: Jeugd en Toekomst, waarbij toekomst is ingevuld met de samenhangende elementen Gezin-School-Werk.”

Jeugdproblematiek

Mevrouw Veenstra, kinderrechtster te Assen, geeft aan dat bestrijding van de problematiek rond jeugdigen begint bij het besef van ouders over hun opvoedingsrol, een goed

zicht van de maatschappij op opgroei en de morele problemen waarmee jongeren te maken krijgen.

Ze schat in dat ongeveer 95% van de problematiek van jeugdigen is terug te leiden tot problematiek van de ouders: “De gevolgen van een scheiding voor jongeren zijn veel groter dan veel ouders denken. Het gevolg voor de kinderen speelt bij de overweging van een echtscheiding maar een hele kleine rol.”

Onder toezicht stelling

Mr. Veenstra is belast met de civiele kant van het recht. Dit wil zeggen dat ze dus geen kinderen straft, maar wel kinderen onder toezicht kan stellen en uit huis kan laten plaatsnemen. Er zijn verschillende manieren waarop een kind in aanraking kan komen met de kinderrechtster. Er kan bijvoorbeeld door de bureaus van een kind een melding worden gedaan bij het Meldpunt Kinder mishandeling. Als er een melding binnenkomt wordt de Raad van de Kinderbescherming ingeschakeld. Die doet dan vervolgens onderzoek en adviseert de rechter over het te nemen besluit. De kinderrechtster toetst het advies van de raad aan de wet en bekijkt of er voldoende grond is voor het onder toezicht plaatsen van een kind. ‘Onder toezicht stellen’ betekent dat het kind vanaf dat moment niet meer valt onder het gezag van zijn of haar ouders, maar onder het gezag van onder anderen een gezinsvoogd van Bureau Jeugdzorg. Men gaat over tot onder toezicht stelling (OTS) als de ‘zedelijke’ of ‘geestelijke’ toestand of de ‘gezondheid’ van het kind ernstige schade oploopt. In het regeerakkoord is, op afspraak van de ChristenUnie, de mogelijkheid opgenomen dat er sneller OTS kan worden opgelegd. Veenstra vindt dit wel een goed idee, “ik heb er echter wel een grote ‘maar’ bij”. Er moet volgens

haar “voldoende mogelijkheid zijn tot hulp” en de overheid moet dus geen versplinterde hulpverlening aanbieden. Kinderen zijn gebaat bij adequate hulp en kunnen geen genoegen nemen met een b-keuze, dat wil zeggen een voor de problemen van dit specifieke kind minder goede hulpverlening.

“De gevolgen van een scheiding zijn groter dan ouders denken”

Effectief

Een ander punt dat mevrouw Veenstra onder de aandacht brengt, is dat er goed moet worden gekeken naar het soort hulp dat wordt aangeboden. Ze is erg gesteld op een programma als ‘Multy System Therapy’, waarbij een jongere kortdurend erg intensief wordt behandeld en waarin zijn hele ‘systeem’ (ouders, broers, vrienden, school enz.) worden mee behandeld. Dit programma heeft zijn effectiviteit inmiddels bewezen. Peter Stam, directeur van Jeugdzorg Drenthe, beaamt dat het noodzakelijk is om te kijken naar de kwaliteit van een hulpprogramma. Maar, om te weten of een behandelprogramma werkt, moet je dit kunnen meten. Vragen als “wat zijn de effecten van een programma?” en “is het programma effectief?”, moeten een antwoord krijgen. Hiervoor is binnen Jeugdzorg Drenthe al een aantal jaren het project Resultaatgericht

Metten gestart. Door zowel bij aanvang als na afloop van een behandeling (in vaktermen ‘programma’ genoemd) te werken met vragenlijsten verzamelt men informatie over de effectiviteit van een programma. De overzichten geven echter vooral inzicht in de werkzaamheid van programma’s in het verleden. Om uitspraken te kunnen doen over het effect in de toekomst moet Jeugdzorg de waarborg inbouwen dat een programma “morgen hetzelfde wordt uitgevoerd als gisteren”. In 2006 is het project ‘Werken zoals bedoeld’ gestart om aan die voorwaarde te voldoen.

Financiering

De rol van effectmeting zou volgens Stam een veel grotere rol kunnen spelen in de financiering van de jeugdzorg: “We willen graag de goedkoopste zorg, maar vaak is goedkoop uiteindelijk duurkoop. We zijn goedkoper uit als de geboden hulp echt werkt en daarbij ook nog korter nodig is.” De overheid zou daarom een alternatieve prikkel kunnen invoeren door meer uit te gaan van prijzen per afgeronde hulpverlening in plaats van prijzen per gesprek of verblijfsdag te rekenen. Tegelijk zou dan als regel kunnen gaan gelden dat op brancheniveau de 5% slechtst functionerende programma’s zou moeten stoppen ten gunste van beter functionerende programma’s. Daarmee zou veel van de complexere wetgeving overbodig worden en de sector als geheel een enorme kwaliteitsimpuls kunnen krijgen.

Colofon:

Perspectief wordt uitgegeven door Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Redactie:
Simcha Looijen (Hoofdredactie)
Esther Jonker (Eindredactie)
Wim Doddema
Karin de Geest
Michaël van der Meulen
Jacco Overeem
Rianne van der Sar
Eva van Soest
Samuela Wijnja

Redactieadres Perspectief:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-137 741 34
e-mail: perspectief@perspectief.nu

Lidmaatschap:
€ 12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

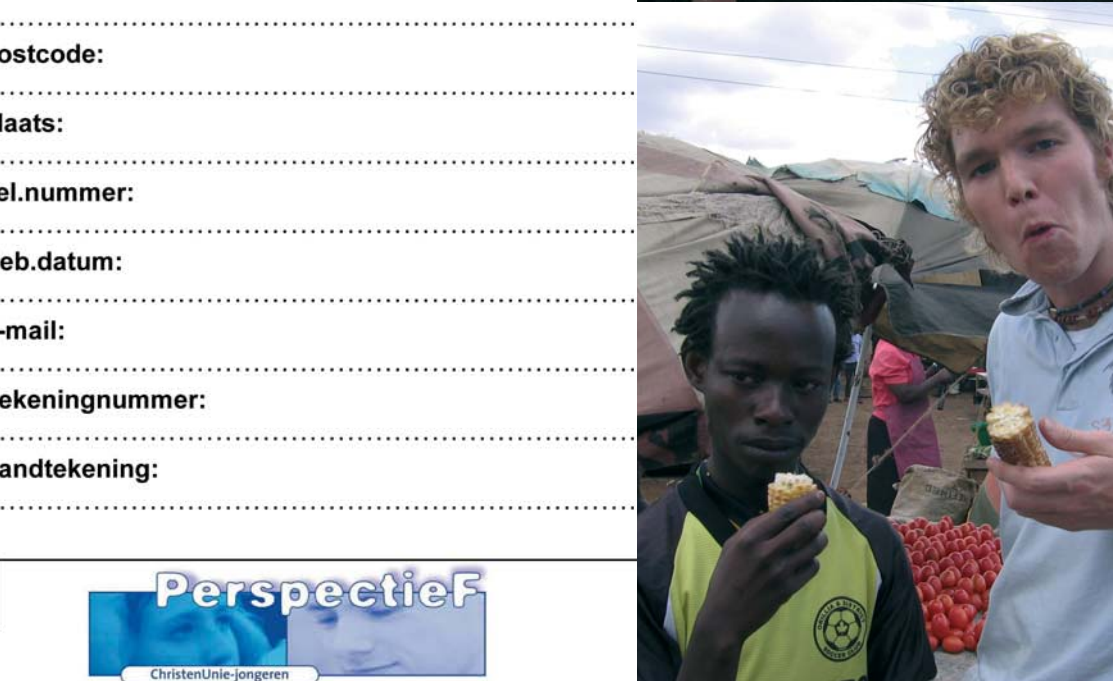
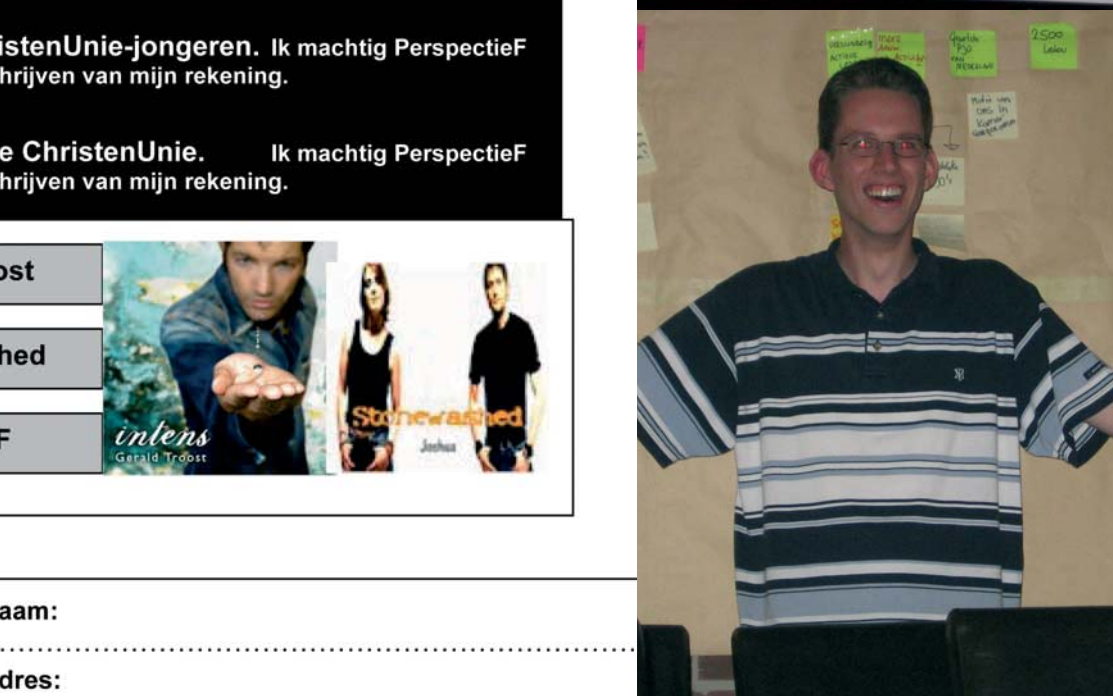
Informatie:
Perspectief,
ChristenUnie-jongeren
Postadres:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel.: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter: Rogier Havelaar (voorzitter@perspectief.nu)
Secretaris: Joëlline Goossen (secretaris@perspectief.nu)
Politiek: Mart Keuning (politiek@perspectief.nu)
Peningmeester: Anton de Wit (penningmeester@perspectief.nu)
Afdelingen: Marijn Gunnink (afdelingen@perspectief.nu)
Intern: Pieter Leemhuis (intern@perspectief.nu)
Internationaal: Jonathan van Tongeren (internationaal@perspectief.nu)
Communicatie: Margreet Schutte (promotie@perspectief.nu)

Vormgeving: Paul van Wijgerden
Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens
Perspectief registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaar? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.

Hé!
Wat doe jij eraan?!

Word NU lid!

En ontvang gratis een CD als welkomstcadeau
In verband hiermee verplicht ik mij minimaal 2 jaar lid te blijven.

- Ja, ik word lid van Perspectief, ChristenUnie-jongeren. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 12,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.
- Ja, ik word lid van Perspectief en de ChristenUnie. Ik machtig Perspectief om de contributie (€ 32,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

De CD "Intens" van Gerald Troost

De CD "Joshua" van Stonewashed

Lustrumbundel over Perspectief

**Rogier Havelaar voorzitter
Perspectief**

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Tel.nummer:

Geb.datum:

E-mail:

Rekeningnummer:

Handtekening:

"Vind jij seksblaadjes in een tankstation niet kunnen? Vind jij abortus ook geen oplossing? Wil jij opkomen voor wie zwak is en wie geen helper heeft?"

Steun dan Perspectief die daartegen in actie komt!

Wij heb JOUW STEUN nodig!

Perspex

DNPP

Uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

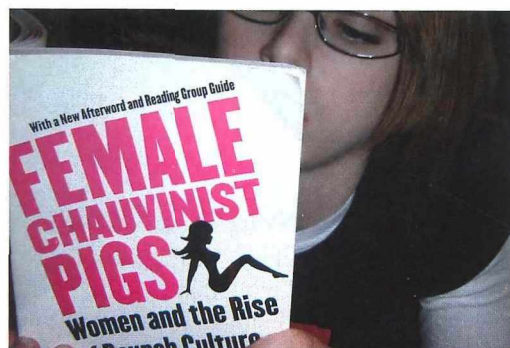
DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

8e jaargang | November 2007 | nr. 30

Minister Rouvoet: Kabinetsdeelname is “een voorrecht en een buitenkans”

- 2** Nieuws over Perspectief
- 3** Minister Rouvoet over eerste periode kabinetsdeelname
- 4** Perspectief afdelingen in oprichting in Flevoland
- 6** De **ecologische voetafdruk**
- 7** Burgemeester Heidema over zijn burgemeesterschap
- 8** Een **wonderlijke kijk** op Israël
- 9** **Dubbelinterview** met oude en nieuwe hoofdredacteur
- 11** **Blog Arie Slob**

Perspectief Zwolle opgericht

Dinsdag 21 augustus is Perspectief Zwolle van start gegaan, met het uitdelen van beschuit met muisjes op de Grasmarkt in Zwolle. De Grasmarkt is onderdeel van de Grasweek, een kennismakingsweek voor nieuwe studenten in Zwolle.

Naast deze lancering is Perspectief Zwolle bezig met het voorbereiden van debatten en gastlessen op middelbare scholen in Zwolle. Er zijn meer dan genoeg ideeën, en ook de wil en enthousiasme om die op te pakken. We gaan zeker

meer horen vanuit Zwolle. Zoals beloofd op de Algemene Ledenvergadering in mei is de 'afdelingenkoffer' klaar. Het eerste exemplaar van deze koffer is op de Grasmarkt aan Marjolein Hartman, voorzitter van Perspectief Zwolle uitgereikt. De koffer is bedoeld als ondersteuning voor het afdelingsbestuur en bevat onder meer shirts, penningen, folders en briefpapier, alles uiteraard in de huisstijl van Perspectief. Marjolein: "We zijn erg blij met deze koffer, en met de inhoud hopen we Perspectief Zwolle op te bouwen."

Duitse jongeren nemen initiatief voor christelijke politieke jongerenorganisatie

Een aantal maanden geleden nam een paar jongeren uit het Duitse Dichtelbach, onder leiding van Christopher Berndt, het initiatief een jongerenafdeling van de Partei Bibelreuer Christen (PBC) op te richten. De PBC neemt net als de ChristenUnie deel aan de European Christian Political Movement (ECPM) en Perspectief zocht dan ook meteen contact met Christopher.

Jonathan van Tongeren, internationaal-secretaris van Perspectief, las een stukje over het initiatief van Christopher Berndt in het partijblad van de PBC 'Salz und Licht', dat eerder in de Hunsrueckzeitung was verschenen. In dit stukje ver-

teld de 20-jarige MBO-student uit Dichtelbach (Rijnland Palts) over zijn motivatie om zich met uitgesproken christelijke politiek bezig te houden. Hij wil niet alleen een jongerenafdeling in zijn eigen plaats beginnen, maar heeft ook al wat vrienden uit andere plaatsen er bij betrokken om ook een landelijke jongerenorganisatie uit de grond te stampen, een echt pionierswerk, want de moederpartij is niet vertegenwoordigd in het federale parlement en vooralsnog ook niet in de parlementen van de deelstaten, alleen in sommige gemeenteraden. Er is dus geen subsidie en ook niet veel ondersteuning vanuit de moederpartij mogelijk.

Hij gaf ook aan dat hij de berichten over de regeringsdeelname van de ChristenUnie de laatste tijd al als een extra aansporing en bemoediging had ervaren.

Naar aanleiding van de contacten met Jonathan van Tongeren spreekt Christopher Berndt ook over zijn initiatief voor een christelijke politieke jongerenorganisatie voor Duitsland tijdens de excursie van Perspectief naar Frankfurt op DV 16 en 17 november aanstaande. Daar wordt ook gesproken over het initiatief van PBC en andere politiek betrokken christenen om bij de federale, deelstaat-, lokale en Europese verkiezingen in 2009, met een nieuwe partij te komen, om zo de Duitse kiezer een christelijk-sociaal alternatief te bieden, in de hoop dat deze nieuwe partij de kiesdrempel van vijf procent wel kan overstijgen.

Namens Perspectief stuurde Jonathan van Tongeren een brief naar Christopher Berndt om hem aan te moedigen zijn initiatief door te zetten en aan te bieden om hem met onder andere advies op een praktische manier te helpen. Christopher reageerde blij verrast en liet weten dat hij het heel bemoedigend vond dat mensen in Nederland dit hadden opgepikt.

Perspectief wil 'ongedeeld Jeruzalem' uit programma

Perspectief wil dat de moederpartij zich niet langer uitsprekt over de status van Jeruzalem. De aanduiding 'ongedeelde hoofdstad van de staat Israël' hoort niet in het partijprogramma thuis.

„Dit uitgangspunt biedt geen vruchtbare basis voor vrede”, stelt Perspectief. De aanduiding van Jeruzalem als ongedeelde hoofdstad van de staat Israël gaat „voorbij aan het gegeven dat er al 2000 jaar Arabieren in Jeruzalem wonen. Een partijstandpunt waarin staat dat Jeruzalem de ongedeelde hoofdstad is, past niet bij een open houding in het vredesproces, aangezien het de bespreking van die deling bij voorbaat onmogelijk maakt”, schrijven de ChristenUnie-jongeren verder. Zij vinden dat „het niet aan de ChristenUnie is voor Israël te bepalen of de hoofdstad al dan niet gedeeld kan worden”. Daarom ziet Perspectief „het woord 'ongedeeld' het liefst uit het ChristenUnie-standpunt verdwijnen”. „Ons argument is een staatsrechtelijk argument: het ene land moet niet voor het andere land bepalen wat ze met haar hoofdstad doet.”

Perspectief heeft - na een lange en intensieve interne discussie - een 35 pagina's tellende 'Scripta Israël' vrijgegeven. Perspectief besteedt in de notitie uitgebreid aandacht aan de historie van Israël en het joodse volk, de betekenis van Jeruzalem voor joden, christenen en moslims en de verhouding tussen joden en christenen. Perspectief wil „Israël steunen vanuit een belangrijke historische en religieuze band”. Die steun is „liefdevol”, maar „niet onvoorwaardelijk”. „Het is als met een familierelatie: je steunt de ander waar mogelijk, maar wijst op fouten waar nodig. Hiermee bedoelen wij met name de behandeling van de Palestijnen”.

De jongeren nemen afstand van zowel de 'vrienden van Israël' (filosemieten), als de aanhangers van de zogeheten vervangingstheorie (de christelijke kerk heeft de plaats

ingenomen van het joodse verbondsvolk). Beide benaderingen dragen niet bij aan „een bevredigende oplossing” voor het Israëlisch-Palestijnse conflict. De opvatting van 'vrienden van Israël' komt overeen met wat in het verkiezingsprogramma van de ChristenUnie staat, namelijk dat Israël het heilige land is van de joden, die een rechtmatige claim hebben op het land, inclusief Jeruzalem. Maar in hun steun voor een Israël volgens bijbelse grenzen gaan de filosemieten voorbij aan het gegeven dat in de betreffende gebieden al lange tijd veel Palestijnen leven. Die Palestijnen kunnen „inmiddels ook een claim maken op in ieder geval een deel van het grondgebied”, aldus Perspectief.

Perspectief wees de eerder dit jaar verschenen notitie van de ChristenUnie-afdeling in Lelystad eveneens van de hand. Die notitie stoelt op de vervangingstheorie, een benadering die Israël tot 'gewoon land' maakt. „In de Bijbel lezen we dat Gods beloften eeuwig zijn. Het is een zeer grote stap deze beloften buiten toepassing te verklaren.”

Nieuwe samenwerking met Wit-Russische jongerenorganisatie

Sinds kort heeft Perspectief een nieuwe internationale partner, de jongerenorganisatie van het Belarusan Popular Front "Young Revival". Young Revival onderhoudt banden met de Conservatief-Christelijke Partij van het BPF, hoewel ze formeel onafhankelijk is. Vertegenwoordigers van de oppositionele jongerenorganisatie melden zich aan voor de International Summer School van het European Christian Political Youth Network (www.ecpyn.org) afgelopen Juli in Würzburg, Duitsland. Onder hen ook Raman Kavalchuk, de voorzitter van Young Revival die dit jaar aan de Universiteit Leiden gaat studeren.

Tijdens de summer school werd tussen de bedrijven door uitvoerig gesproken over de overeenkomsten en verschillen tussen beide organisaties en kwamen we tot de conclusie dat er meer is dat ons bindt dan wat ons scheidt en dat de basis van onze politiek overeenkomt. Raman gaf aan dat zijn organisatie graag goede contacten wil onderhouden met Perspectief ChristenUnie-jongeren en het European Christian Political Youth Network (ECPYN). Raman: "We willen ons graag aansluiten bij ECPYN,

omdat die organisatie het beste bij ons past."

Inmiddels heeft Young Revival de status van waarnemend lidorganisatie van ECPYN, net als de jongeren van de Albanese Christen-Democratische Partij van Kosovo. De verwachting is dat Young Revival rond de jaarswisseling of nog daarvoor volledig lidmaat van ECPYN wordt.

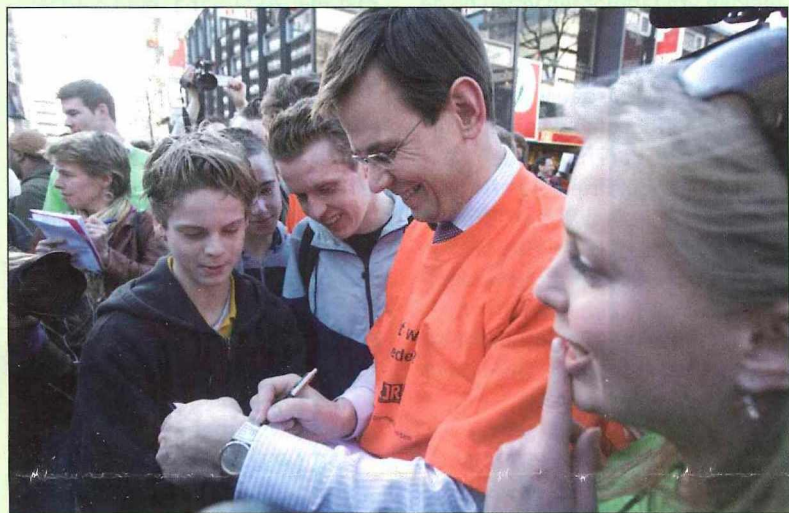
Intussen wordt al intensief contact onderhouden tussen Perspectief en Young Revival over gezamenlijke activiteiten en vormen van samenwerking. Jonathan van Tongeren: "Later deze maand neem ik deel aan een NATO Round Table overleg over de relatie tussen Wit-Rusland en de NAVO" Er zijn ook tal van andere plannen, zoals een studiebezoek aan Wit-Rusland. "De samenwerking loopt vanaf het begin goed en er komen echt concrete ideeën uit." aldus een duidelijk enthousiaste internationaal-secretaris: "De samenwerking met deze nieuwe internationale partner, uit wat wel de laatste dictatuur van Europa genoemd wordt, biedt veel kansen en uitdagingen. Daar lees je in de toekomst ongetwijfeld meer over."

Minister Rouvoet: Kabinetsdeelname is "een voorrecht en een buitenkans"

Door: Karin de Geest & Eva van Soest

André Rouvoet is een drukbezet man. Als we in een hal van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport op hem wachten voor het interview, zien we hem een paar keer met vlotte tred langslopen, op de voet gevolgd door een aantal medewerkers. Gelukkig kon hij wat tijd voor ons vrijmaken, zodat we hem kunnen vragen naar zijn ervaringen als minister, zijn plannen voor de toekomst en zijn visie op ouderschap en de positie van de ChristenUnie.

Hoe zijn de eerste maanden als minister bevallen?

"Goed. Het is hard werken, maar daar heb ik nooit een hekel aan gehad. Het is even wennen aan de nieuwe rol van de partij, omdat we geen oppositiepartij meer zijn. Nu moeten we beleid verdedigen, in plaats van gemaakt beleid beoordelen. Ik moest me eerst inwerken in mijn portefeuille, hoewel ik ook in de Kamer met dit onderwerp bezig was. Ik ben namelijk veertien jaar woordvoerder geweest van jeugdbeleid, dus het is niet nieuw voor me. Verder ben ik vice-premier, dus ben ik bij het hele kabinetsbeleid betrokken en moet ik veel met Balkenende en Bos overleggen. Maar ik vind het een voorrecht en een buitenkans voor de ChristenUnie om deel uit te maken van dit kabinet."

Heeft u de eerste maanden, toen u door het land trok, veel nieuwe ideeën opgedaan?

"Ik heb veel nieuwe ideeën opgedaan voor de vormgeving van het beleid. Ik heb mijn oor te luisteren gelegd bij professionals. Mede op basis daarvan zijn we nu beleid voor de komende vier jaar aan het uitschrijven. We hebben bijvoorbeeld in het regeerakkoord afgesproken dat er Centra voor Jeugd en Gezin komen. Nu heb ik ideeën opgedaan hoe die er uit moeten zien en hoe de verbinding met het onderwijs moet zijn. Ik heb gemerkt dat het heel belangrijk is dat de verschillende instanties voor jeugd en gezin samenwerken, omdat ze anders langs elkaar heen werken."

U bent als minister voor Jeugd en Gezin vast overtuigd van het belang van het gezin, maar heeft u als minister nog wel genoeg tijd voor uw eigen gezin?

"Ik denk dat je nooit tijd genoeg kunt hebben voor je eigen gezin! Aan de andere kant was ik als fractievoorzitter van een kleine fractie ook al heel druk. Ik heb nu eigenlijk wel meer mogelijkheden om mijn eigen agenda vast te stellen, ik kan bijvoorbeeld tegen mijn secretaresse zeggen dat ik geen afspraken meer na vijf uur wil, al gebeurt dat niet zo vaak. De eerste maanden zijn als minister natuurlijk heel druk, iedereen wil dan met je praten en wil goede tips geven, dus op mijn werk was ik continu bezet. Omdat het Ministerie voor Jeugd en Gezin nieuw is, is het extra druk. Ook moet ik wel eens op zaterdag werken, maar de zondag houd ik nog steeds voor kerk en gezin, hoewel ik dan wel bereikbaar moet zijn voor het geval zich uitzonderlijke gebeurtenissen voordoen."

"Ik heb niks met de auto als statussymbool"

Hoe is het om in een auto met chauffeur te rijden?

"Ik kick daar niet op, maar het is wel nodig. Toen ik nog aan het onderhandelen was, zat ik regelmatig met geheime stukken in de trein. Ik zat dan op mijn koffertje

in het gangpad en dan raakte je wel eens aan de praat met medepassagiers. Dat vond ik wel grappig. Nu kan ik in de auto aan het werk. Dat is ideaal, ook vanuit veiligheidsoogpunt. Maar ik heb niks met een auto als statussymbool."

"Voor ons is het belangrijk dat mensen inzien dat ze op elkaar zijn aangewezen"

Waarom is jeugd en gezin belangrijk voor de ChristenUnie?

"Het is vanouds een belangrijk punt voor de ChristenUnie. In Europa hebben steeds meer landen een minister voor gezin. In het gezin worden kinderen gevormd. Het overdragen van waarden en normen gebeurt vooral in het gezin. Het accent lag eerder meer op het individu; dat is ook belangrijk, maar een mens is vooral mens in relatie tot anderen. Voor de ChristenUnie is het belangrijk dat mensen inzien dat ze op elkaar zijn aangewezen. Daarom moet het accent ook liggen op het gezin, relaties en het familieverband."

U hebt gezegd dat u sneller wilt ingrijpen in gezinnen met veel problemen door opvoedingssteun te bieden. Maar wat als die ouders dat niet willen?

"Daar zullen we het de komende jaren echt over moeten hebben. Ik heb gemerkt dat veel ouders zelf last hebben van hun problemen, maar niet weten waar ze terecht kunnen. Daarvoor zijn straks de Centra voor Jeugd en Gezin, om mensen helpen de weg te vinden. Zij worden daar geholpen en kunnen opvoedingsondersteuning krijgen. Veel ouders willen ook graag geholpen worden, maar er zijn er ook die weigeren. Dan moet je aandringen. Een verplichte cursus, ik weet niet of dat zin heeft. Er is ook gezegd dat we bij die gezinnen kinderbijslag moeten intrekken, maar ik vraag me af of we dan de problemen niet nog erger maken. Ik wil vooral hulpverleners aanmoedigen om die ouders echt op de huid te zitten."

Maar dat kan alleen als het probleem wordt opgemerkt. "Signalen komen niet alleen van ouders, maar ook van burens, van de school, de politie of van de sportclub. En als die signalen terecht zijn en een kind moet hulp krijgen, dan is goede coördinatie van de zorg heel erg belangrijk. De hulpverleners moeten niet langs elkaar heen werken, er moet een centrale regie zijn. Die ligt bij de gemeente, in het bijzonder de jeugdgezondheidszorg."

Denkt u dat het aantal gezinsdrama's onder dit kabinetsbeleid zal afnemen?

"Dat vind ik een heel moeilijke vraag. Ik hoop het vurig, maar vaak vinden die drama's plaats in gewone gezinnen, waar vader of moeder ineens door het lint gaat. Het kan gewoon gebeuren bij jou of mij in de straat, ik weet niet of je dat in alle gevallen kunt voorkomen. Het gebeurt wel steeds vaker dat hulpverleners bij een gezin een 'niet-pluis-gevoel' hebben. Ze weten dan niet precies wat er aan de hand is, maar ze hebben het gevoel dat er iets niet goed is in een familie. Ik wil hen aanmoedigen dan wel in de buurt van het gezin te komen. Maar nogmaals: vaak spelen gezinsdrama's zich af in gezinnen die voor het oog normaal functioneren. Dan kun je het niet zien aankomen."

Echtscheidingen hebben vaak een negatief effect op kinderen. Bent u van plan ouders daarop te wijzen?

"Ja, absoluut! Dat is op aandringen van de ChristenUnie in het regeerakkoord gekomen. Wij vinden het heel belangrijk te voorkomen dat kinderen de dupe worden van een echtscheiding. Daarom willen we dat ouders een ouderschapsplan op moeten stellen, voor ze kunnen scheiden."

En als er sprake is van bijvoorbeeld mishandeling?

"Als er sprake is van kindermishandeling, zal de rechter het kind nooit naar de ouder laten gaan die zich daaraan schuldig maakt."

Bent u van plan ouders op te roepen om niet te gaan scheiden?

"Als christenpoliticus zal ik een appèl doen op de verantwoordelijkheid van de ouders, maar uiteindelijk gaan mensen zelf over scheiden. Helaas zijn niet alle huwelijken gelukkig. Er was een tijd dat ik grote moeite had met scheidingen, maar soms is het in het belang van het kind dat ouders uit elkaar gaan. We moeten ook niet vergeten dat een overheid in eerste instantie niet oproept, maar maatregelen treft. Door randvoorwaarden aan te geven bij een scheiding en door een ouderschapsplan te verplichten, treft een overheid goede maatregelen."

"Volgens mij zijn er grenzen aan het compromis"

Bent u niet bang dat nu de ChristenUnie in het kabinet zit en compromissen moet sluiten, de partij een soort mini-CDA wordt?

"Nee, daar ben ik niet bang voor. Het is niet zo dat we voor het eerst compromissen sluiten. Als

Kamerlid moest ik dat ook vaak doen, bijvoorbeeld als ik een meerderheid voor een voorstel nodig had. Het is wel cruciaal dat je altijd streeft naar het ideale en geen stap terug doet. Onze fractie heeft unaniem 'ja' gezegd tegen het coalitieakkoord. Er staan zoveel dingen in die voor de ChristenUnie belangrijk zijn. We hebben bijvoorbeeld in het parlement al jaren voor het kindgebonden budget gestreden, maar nu we in het kabinet zitten kan het worden gerealiseerd. Tegelijkertijd staan er dingen in die wij niet bedacht hebben, zoals het behoud van de hypotheekrenteaftrek, maar dat zullen we respecteren. Het nadeel daarvan is dat je als minister niet meer voluit je eigen geluid kunt laten horen, dat is nu de taak van de kamerfractie. Maar als je niet bereid bent aan een kabinet deel te nemen, zoals de SP en GroenLinks lijken te doen, kun je niet echt iets realiseren."

Waarin verschilt de ChristenUnie, nu het ook compromissen sluit in het kabinet, nog van het CDA?

"Onze kritiek op het CDA was niet dat de partij compromissen sloot, maar dat zij daarin berustte en dat tot haar standpunt maakte. Ook vonden we dat ze te ver gingen in het sluiten van compromissen. Volgens mij zijn er grenzen aan het compromis. Als dit kabinet een verdere liberalisering van abortus zou voorstaan, hadden wij als ChristenUnie geen 'ja' kunnen zeggen. Je moet ook 'nee' durven zeggen, omdat er anders geen einde is aan het compromis. In de formatie hebben wij ook soms 'nee' gezegd."

PerspectiefF-afdelingen in oprichting in Flevoland

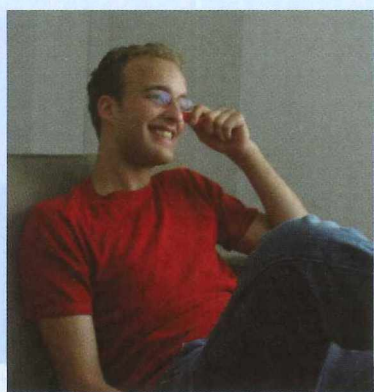
Op 26 december zijn in de raadszaal van Zeewolde PerspectiefF-leden uit Zeewolde en Dronten, fractieleiden, kiesverenigingsbestuurders en de wethouder van de ChristenUnie samengekomen om de oprichting van PerspectiefF-afdelingen in Dronten en Zeewolde te bespreken.

De kiesvereniging had al een paar jongeren in de gemeente Zeewolde enthousiast gemaakt voor de politiek, en zij waren ook vol goede moed om een lokale afdeling van PerspectiefF te beginnen. Die avond is direct besloten om de eerste activiteit 23 november te organiseren. Ook was er een delegatie uit Dronten, waar Gerard Andre

samen met nog 2 anderen bezig is met een PerspectiefF-afdeling. Zij hebben ook hun eerste wapenfeit half november gepland. Marijn Gunnink, bestuurslid Afdelingen, zegt over al deze activiteit in Flevoland: "Dit is echt fantastisch, en toont aan dat PerspectiefF ook lokaal leeft."

PerspectiefF'er vertrekt naar Kroatië

Kroatië! Bij dit land denken de meeste mensen terug aan de oorlog die er nu meer dan 10 jaar geleden woedde. Maar ook steeds meer aan de prachtige Adriatische zee, de mooie natuurparken en de onge-repte natuur die Kroatië bezit. PerspectiefF'er Ruben Blokker vertrok afgelopen maand naar het land op de Balkan om voor een jaar te werken onder de lokale bevolking en verteld over zijn plannen.

Wil je meer weten over het project en de doelen, kijk dan op www.projektduga.nl of mail naar projektduga@hetnet.nl. Voor Rubens persoonlijke ontwikkelingen kun je kijken op rupsat-work.blogspot.com of mailen naar rblokker@solcon.nl. Ruben is voor zijn levensonderhoud en werk in Kroatië afhankelijk van giften. Wil je hem steunen maak dan je (eenmalige of maandelijkse) bijdrage over op rekeningnummer: 377090824 tnv Ruben Blokker te Ede

"Achter de schermen van Kroatië is nog steeds een hoop mis. De oorlog is nog steeds voelbaar in de harten van de inwoners van Kroatië. Maar ook de fysieke kenmerken van de oorlog zijn nog duidelijk zichtbaar. Zowel het land als zijn inwoners zijn nog in 'wederopbouw'. Dit werd me duidelijk toen ik er afgelopen zomer op zendingsreis was met de jeugdgroep van mijn gemeente. Wij hadden pech

met het busje waarin we reisden en werden door een ouder echtpaar uitgenodigd om bij hun op de hulpverlening te wachten. Alles werd door deze gastvrije mensen uit de kast gehaald om ons op ons gemak te laten voelen. Maar achter de heerlijke koffie en het verse fruit ging een geschiedenis schuil die me tot heden blijft boeien. Tussen de kogelgaten in de muur zaten de scherven van granaten

nog vast. De muur was door geldgebrek nog niet in ere hersteld en herinnerde dit echtpaar elke dag aan de oorlog.

Toen wij vertrokken moesten onze gastheer en gastvrouw een traan laten. Wij konden onze dankbaarheid alleen uiten in handgebaren en in de weinige woorden die we kenden. Ons onverwachte bezoek door de nood waarin wij zaten was

PerspectiefF als werkgever

Vanaf 4 september is Ruth Tanghe – van de Sande als administratief medewerkster aan de slag gaan voor PerspectiefF. Het Partijbureau zal voor twee dagen in de week haar werkplek zijn. Ruth zal het bestuur en het secretariaat bij verschillende werkzaamheden ondersteunen.

Daarnaast verricht ze werkzaamheden voor promotie- en verenigingsactiviteiten op zowel lokaal

als nationaal niveau. Ruth zal midden in onze organisatie staan. Voor allerlei vragen, goede ideeën, fantastische voorstellen of irritante opmerkingen over PerspectiefF kun je voortaan Ruth aanspreken. Ruth is op maandag en donderdag bereikbaar op het volgende telefoonnummer: 033-4226976. Daarnaast is zij natuurlijk altijd per mail te bereiken: info@perspectiefF.nl

PerspectiefF rondt leiderschapstraining af

In het eerste weekend van oktober sloot PerspectiefF de eerste leiderschapstraining af. De cursus is in januari 2007 begonnen. Afgelopen weekend bezochten de deelnemers aan de cursus de "Global Leadership Summit" in Lelystad. Sprekers op deze videoconferentie waren onder andere Colin Powel, Henry Porter en Bill Hybels. De 16 deelnemers verzamelden vrijdagmorgen vroeg bij de Pijler in Lelystad.

Na een intensieve dag vol lezingen en ontmoeting, ging de groep naar de "Young leaders night cafe", waar PerspectiefF-voorzitter Rogier Havelaar deelnam aan een forumdiscussie over sociale rechtvaardigheid en ontwikkelingshulp. Na een overnachting in een hotel in Lelystad en een vroeg ontbijt (07.00 uur 's morgens) ging iedereen weer

naar de conferentie voor dag 2. Ook deze dag was erg geslaagd. PerspectiefF gaat door met het organiseren van de leiderschapstraining. In 2008 zal de training maar liefst twee keer worden aangeboden! De eerste cursus start in januari en loopt tot en met september 2008. De tweede groep start in september 2008 en gaat door tot en met mei 2009. Vanaf eind oktober kun je je via de website aanmelden. Als je nu vast meer wil weten over de cursus, het programma en de ervaringen van deelnemers, surf dan naar www.perspectiefF.nl/leiderschapstraining.

Komend jaar gaat er weer een leiderschapscursus van start. Interesse? Ga dan naar de vacature op pagina 10

Open e-mail aan de Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie

Het kabinet gaat het nieuwe Europese verdrag niet via een referendum aan het volk voorleggen. Het bewandelt de gewone weg van besluitvorming via Tweede en Eerste Kamer. Dat betekent nog niet dat er werkelijk geen referendum komt. De oppositiefracties in de Tweede Kamer zijn furieus over het besluit van het kabinet. Onder

aanvoering van de SP zijn zij bezig met een initiatiefwet om wel degelijk een referendum tot stand te brengen. Ook PerspectiefF, ChristenUnie jongeren roepen in een open brief de ChristenUnie fractie op om haar standpunt te herzien en vóór een raadplegend referendum te kiezen.

voor hen een kans om liefde te geven en te krijgen. Doordat zij ons konden helpen kregen zij een stukje hoop terug die ze verloren waren.

Maar ook jongeren en kinderen voelen de oorlog. De kinderen van toen zitten nu vaak zonder ouders of leven in gebroken gezinnen. Ook het sociale bestel van Kroatië is nog hevig in opbouw. Wij als jeugdgroep waren in Kroatië bij Projekt Duga. Een project voor en door jongeren dat is opgestart door Meindert Jorna, die tijdens de oorlog naar Kroatië ging en daar sindsdien in gebleven. Hij ontdekte een nood tussen de kinderen en jeugd waarin zij hun hoop waren verloren en waar zij op zoek waren naar een doel in hun bestaan. Op dit moment is Projekt Duga een breed project geworden dat in een gebied opereert waar Kroatië en Bosnië de grenzen delen. Projekt Duga helpt met raad en daad in ouderenzorg, jeugd en kinderwerk en werkgelegenheid. Trainen, coachen en liefde delen zijn kernwoor-

den waar dit project voor staat. Tussen moslims, christenen en allerlei bevolkingsgroepen wordt Gods woord verkondigd en wordt de bevolking verder geholpen in hun werk van wederopbouw.

Kroatië is in onderhandeling met de Europese unie over hun toetreding en ik hoop dat er op politiek gebied een hoop verandert. De richtlijnen die gelden in de Europese unie zouden een grote verandering teweegbrengen in het sociale beleid van Kroatië en dat zou voor de bevolking zeer welkom zijn.

Door de reis die ik mocht maken ben ik in vervoering geraakt door dit volk en heb er voor gekozen om mijn "steentje" bij te dragen aan de wederopbouw. Ik ga Meindert Jorna en Projekt Duga voor langere tijd helpen en hoop hierin samen met God en de mensen van Kroatië en Bosnië iets moois neer te zetten dat van blijvende verandering in zal zijn in de levens van de mensen waarmee we in aanraking komen."

“Veel positieve reacties, omdat we betrouwbaar zijn”

De ChristenUnie zit niet alleen voor het eerst in de landelijke regering, maar levert ook voor het eerst in de geschiedenis een wethouder in één van de vier grootste steden van Nederland. Tymon de Weger (50) beheert in Utrecht namens de partij de portefeuilles Verkeer, Milieu en Publieksdienstverlening in een college van PvdA, CDA, Groenlinks en ChristenUnie. Ik vroeg hem naar zijn ervaring als wethouder: waar hij zich zoal mee bezighoudt en hoe hij als christen staat in deze functie.

Door: Eva van Soest

Hoe bevalt het u tot nog toe om wethouder te zijn in een grote stad als Utrecht?

“Het bevalt erg goed, ik vond het wel een risico om de stap te zetten van Enschede naar Utrecht, maar het is goed uitgekapt. Ik ben nu ruim één jaar wethouder in Utrecht, daarvoor was ik wethouder in Enschede. Dat was ook wel een grote stad (twaalfde in Nederland), maar Utrecht is vier keer zo groot.”

“In een grote stad zijn alle problemen ook groter”

Utrecht behoort tot de G4 en is dus één van de vier grootste steden van Nederland. Is er een groot verschil tussen wethouder zijn in een grote of een kleinere stad?

“Het verschil zit ‘m vooral daarin dat problemen, zoals drugsverslaving, gokverslaving en prostitutie, in Utrecht veel vaker en op grotere schaal voorkomen dan in andere kleinere steden. Alle problemen zijn dus een schaal groter. De verkeersproblemen zijn hier bijvoorbeeld tien keer zo groot als in Enschede.

Een ander verschil is dat de G4 een stuk dichterbij het landsbestuur staat; er staan hier regelmatig ministers en staatssecretarissen op de stoep, die willen weten hoe wij dingen aanpakken. Je machtspositie is dus groter.”

Wat houdt uw taak als wethouder precies in?

“Je kunt het vergelijken met de taak van een minister voor een land: een wethouder heeft dezelfde

functie, maar dan voor de stad. Als wethouder maak je deel uit van het dagelijks bestuur en ben je verantwoordelijk voor het uitvoeren van grote thema's en beleidsplannen. Je bereidt besluiten voor, je voert ze uit en rapporteert. Het verschil met de taak van een minister zit 'm erin dat je dichterbij de burgers staat en veel contact hebt met burgers uit de wijk, omdat ik ook wijkwethouder ben voor de wijk Vleuten-De Meern.”

Met wat voor problemen krijgt u zoal te maken?

“In mijn portefeuille staan milieu en luchtkwaliteit centraal. Die worden voornamelijk bepaald door het verkeer, maar ook wel door de industrie. Het gaat dus over de gezondheid van een stad en van de mensen die erin wonen. Voor mensen die gevoelig zijn, is de vuile lucht erg slecht. Zo overlijden er in Utrecht ongeveer 300 mensen per jaar extra door de vuile lucht. In heel Nederland zijn dat er enkele duizenden.

Ik ben onder andere bezig met de vraag waar je auto's wel en niet laat rijden. Zo hebben we voor vrachtwagens een milieuzone ingesteld, waar alleen schone motoren of motoren met roetfilter mogen rijden. Ook proberen we het OV te verbeteren door meer milieuvriendelijke trams te laten rijden, bijvoorbeeld naar De Uithof, waardoor het opstoppingprobleem met de bussen zal verminderen.”

De ChristenUnie-fractie in Utrecht is nogal in opspraak gekomen door te protesteren tegen een grote poster met een vrouw in gouden bikini. Stuit het christelijke karakter van de ChristenUnie op veel weerstand?

“Vooral uit de hoek van D66, de VVD en de uiterst linkse kant komt

nogal eens kritiek op het christelijke karakter van de ChristenUnie. Dat de ChristenUnie-fractie in Utrecht zo nadrukkelijk in het nieuws is gekomen met de bikini-affaire komt natuurlijk voornamelijk doordat de ChristenUnie ook landelijk deelneemt aan de regering. Als er in Utrecht zelf kritiek komt op het christelijke karakter van de ChristenUnie, komt dat vooral van een kleine groep, die heel veel lawaai maakt. In het college krijg ik juist veel positieve reacties, omdat we betrouwbaar zijn. Ik speel alles eerlijk en probeer eerlijk te kijken hoe burgers het best tot hun recht komen.”

verslaving. Er is meer voorlichting voor jongeren gekomen, op die manier proberen we in te zetten op de preventie van verslavingen. Ook is er opvang voor zwervers gekomen: elke zwerver heeft nu een woonvoorziening, maar op dit gebied is nog een hoop meer te doen. Wat betreft het milieu, delen wij veel standpunten met GroenLinks.

“Met Bijbelteksten kom je in het college niet ver”

“Elke zwerver in Utrecht heeft nu een woonvoorziening”

Wat heeft de CU in huidige coalitie in Utrecht bereikt?

“Wij hebben onder andere bereikt dat er meer aandacht is voor de schaduwzijde van prostitutie. De ChristenUnie-fractie wijst vooral op de negatieve kanten daarvan. Zo komt er bijvoorbeeld een onderzoek naar loverboys en lovergirls om te onderzoeken hoe vaak dat voorkomt en onder welke groepen. Daarna kan er gekeken worden hoe we deze loverboys en -girls zo snel mogelijk een halt kunnen toeroepen. Een ander punt is de houding van de ChristenUnie ten opzichte van

Hoe komt in uw 'wethouder zijn' naar voren dat u christen bent?
“Als wethouder ben je vooral praktisch en zakelijk bezig, maar ik probeer in het college een open en eerlijke houding aan te nemen en problemen op een zuivere en eerlijke manier te benaderen. Met Bijbelteksten kom je in het college niet ver, wel probeer ik duidelijk te zijn over mijn christelijke beginselen en uitgangspunten en probeer ik me daarin te onderscheiden.”

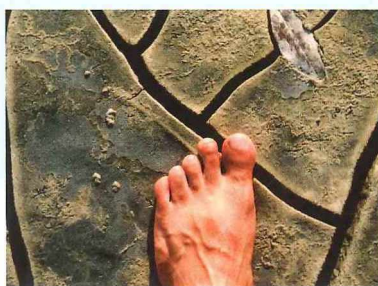
Leven op te grote ecologische voet

Het kan niemand ontgaan zijn dat het gat in de ozonlaag steeds groter wordt, dat er steeds meer diersoorten uitsterven en dat het klimaat langzaam lijkt te veranderen door de uitstoot van broeikasgassen. Alles wijst er daarbij op dat wij als mensen verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor de veranderingen die om ons heen zichtbaar en merkbaar zijn. Er lijkt een directe relatie te zijn tussen de leefstijl van de (westerse) mens en de schade aan onze planeet en het leven om ons heen. We leven op te grote voet, met alle gevolgen van dien.

De druk die de mens legt op het milieu is door twee Canadese onderzoekers van de University of British Columbia gedefinieerd als het begrip 'ecologische voetafdruk'.

Simpel gezegd is deze voetafdruk de ruimte van de aarde die we per persoon gebruiken.

De ecologische voetafdruk is een optelsom in hectares gebruiksruimte die wij nodig hebben om onze manier van leven te kunnen leiden. Een eerlijke verdeling van de ruimte op aarde zou elk mens een stuk land van ongeveer 1,7 hectare geven om van te leven, de gemiddelde Nederlander gebruikt er 4,4. Die ruimte is bijvoorbeeld nodig om voedsel te produceren en afval te absorberen. Het produceren van voedsel, kleding en onderdak kost (landbouw)grond. Bij deze productie wordt energie verbruikt, waardoor er weer kooldioxide vrijkomt. Om dit weer te verwerken is een bepaalde oppervlakte bos nodig om het om te zetten in zuurstof.

Concreet betekent dit dat er een aantal elementen van invloed is op ons gewicht op Moeder Natuur. Er zijn verschillende tests te vinden die een indruk geven van je ecologische voetafdruk. Uit deze tests blijkt dat het gebruik van fossiele brandstoffen het zwaarst weegt: voor Nederland neemt het meer dan de helft van de score in beslag. Daarbij is de mate waarin er zuivelproducten, vlees, voedsel uit blik en diepvriesvoedsel wordt gegeten van invloed. Ook de hoogte van het gas- en elektriciteitsverbruik en het aantal grote apparaten of meubels dat per jaar aangeschaft wordt, blijkt van invloed op de voetafdruk, evenals hoeveel kleding men aanschaft en hoeveel papier er de brievenbus binnenkomt.

Zoals gezegd is het zogeheten Eerlijke Aandeel per persoon 1,7. Dit is dus de ruimte die elk mens kan gebruiken zonder schade toe te brengen aan het leven op deze planeet. Wij Nederlanders

hebben een voetafdrukscore van 4,4 – redelijk veel dus. Even ter vergelijking: een inwoner van Ethiopië heeft een voetafdruk van 0,8 en een Chinees heeft een score van 1,6. Hoewel we gelukkig nog niet in de buurt zitten van de Amerikanen, die nog net onder de 10 scoren, mag dit cijfer ons dus best zorgen baren. Als we met zijn allen zo doorgaan, hebben we in de toekomst nog wel twee extra aardbollen nodig om in al onze behoeften te kunnen voorzien.

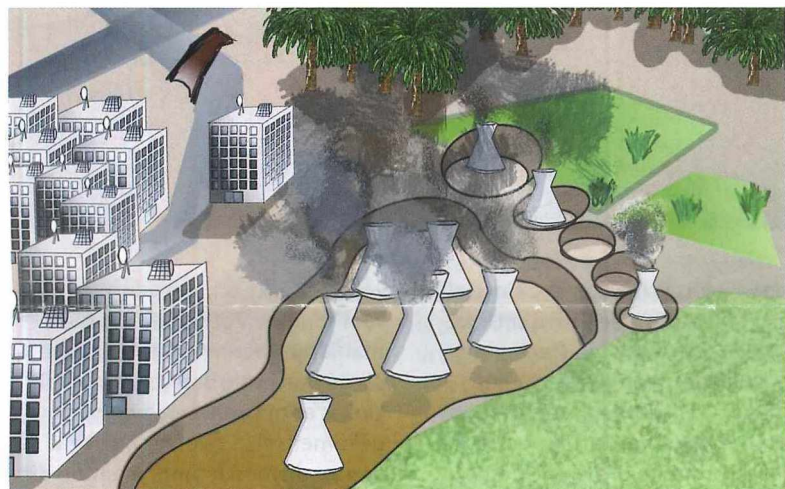
Tijd voor actie dus, want het is nog niet te laat. Er zijn verschillende manieren om je voetafdruk te verkleinen. Soms kost dat wat geld (spaarlampen kopen), soms alleen wat extra moeite (afval scheiden). Gelukkig scheidt het af en toe ook geld (fietsen in plaats van autorijden of vegetariër worden). Hieronder een aantal tips:

1. Wees zuiniger met energie. Zet die verwarming niet aan als het niet nodig is. Je kunt ook een dikke trui aantrekken.
2. Neem een douche van een paar minuten in plaats van een bad van een uur, dit scheelt een enorme hoeveelheid water. En doe ook gelijk dat zwembad in je achtertuin weg.
3. Laat je wasmachine pas draaien als je een volle trommel hebt, laat je was zoveel mogelijk buiten drogen.

4. Installeer spaarlampen in je huis. Als je alle gloeilampen die dagelijks meer dan 45 minuten branden vervangt door spaarlampen, halveer je hiermee je energieverbruik voor verlichting. Spaarlampen zijn lang niet meer zo ongezellig als vroeger en gaan ook nog eens veel langer mee.
5. Was je auto met een emmer water en sop in plaats van met een hogedrukreiniger.
6. Gebruik ecologische schoonmaakmiddelen in je huishouden, die zijn veel minder belastend voor het milieu.
7. Eet minder vlees en ga op zoek naar vleesvervangers. Er is een hele industrie voor de vegetarische keuken.
8. Eet voedsel van het seizoen en van eigen bodem; Nederlandse aardbeien zijn bovendien veel lekkerder dan die uit Spanje.
9. Probeer kapotte meubels en defecte huishoudelijke apparaten te (laten) repareren in plaats van ze direct weg te gooien en nieuwe te kopen.
10. Ga eens op vakantie in Nederland of de omliggende landen in plaats van met het vliegtuig. Laat in ieder geval de auto eens wat vaker staan en neem de fiets.

Meer weten? Ga naar www.voetafdruk.nl

Foto's: Flickr.nl

Zijn minirokjes geëmancipeerd?

Girls Gone Wild, de clips van Christina Aguilera, minirokjes; het zijn volgens schrijfster Ariel Levy kenmerken van de 'bimbocultuur' waarin wij leven. Terwijl de 'male chauvinist pig' (een macho man die vrouwen inferieur vindt) na twee feministische golven bijna is uitgestorven, is de 'female chauvinist pig' in opkomst. Dat zijn vrouwen die denken dat het sexy en zelfverzekerd is om je als pornoster te gedragen, maar volgens Levy beperken zij de vrijheid van de vrouw.

Door: Karin de Geest

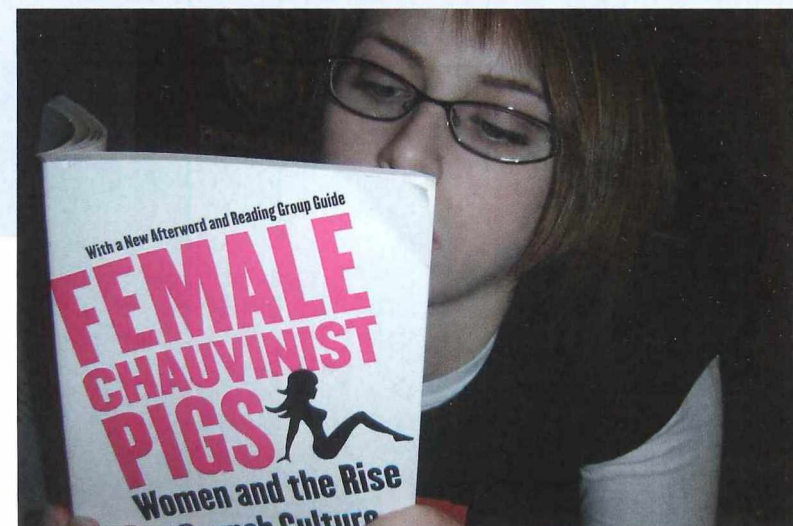
De schrijfster is een Amerikaanse journaliste die de laatste jaren veel artikelen schreef over de positie van vrouwen en seks in de westerse wereld. In haar boek *Female Chauvinist Pigs* betoogt ze dat we in het westen een verkeerd en eenzijdig beeld hebben van seks. Niet omdat de Bijbel het zegt, maar vanuit liberaal feministisch oogpunt. Met haar boek wil ze mensen aan het denken zetten of ze werkelijk doen wat ze zelf willen, of dat ze zich laten meeslepen door het

beeld dat de seksindustrie schetst van seksualiteit.

Het niet al te dikke boek behandelt allerlei delen van de Amerikaanse cultuur. Zo schrijft Levy over de populaire serie *Girls Gone Wild*, over hoe meisjes zich gedragen op middelbare scholen, hoeveel vrouwen in de lesbische cultuur op mannen proberen te lijken en waarom gerespecteerde sportvrouwen in de *Playboy* staan. Daarnaast geeft ze een geschiedenislesje over de tweede feministische golf: hoe vrouwen in de jaren

zestig tegen porno aankeken en waarom dat veranderd is. De auteur haalt haar informatie vooral uit haar interviews en ervaringen met mensen. Af en toe vertelt Levy met een leuke, overtuigende en soms grappige schrijfstijl hoe ze zelf tegen het onderwerp aankijkt, maar de meeste bladzijden zijn gevuld met citaten en anekdotes. Dit maakt het verhaal overtuigend: het is duidelijk dat de visie van de journaliste niet uit de lucht is komen vallen en dat het schokkende beeld dat ze schetst niet is overdreven. Maar af en toe zie je door de citatenbomen het bos niet meer: dan kom je er na veel pagina's lezen pas achter wat Levy met de zoveelste anekdote wilde duidelijk maken. Gelukkig lost dit zich aan het eind helemaal op.

De schrijfster komt in *Female Chauvinist Pigs* niet toe aan diepgaande analyses. Het is puur een schokkende schets van de bestaande situatie, met soms een verklaring hoe het zo gekomen is. Levy komt ook niet met oplossingen,

behalve een kort, vlammend betoog over hoe belangrijk seksuele voorlichting op scholen is. Wie zich al langer ergert aan slijpjes op billboards, de *Playboy* en de *Pussycat Dolls*, zal in dit boek dus weinig nieuws vinden en zal zich vervelen tijdens het lezen van de vele interviews. Maar voor die groep is het werk misschien ook niet bedoeld. Levy's boek is vooral een alarmbel, om de doorsnee westerling (en misschien vooral vrouwen die maar al te graag een

minirokje uit de kast halen) aan het denken te zetten over hoe we aankijken tegen seksualiteit en de vrouw. Haar boodschap is luid en duidelijk.

N.a.v.:
Ariel Levy: *Female chauvinist pigs, de opkomst van de bimbocultuur*. Amsterdam (Meulenhoff), 2007. 240 pagina's. ISBN: 9789029079167. Prijs: € 17,90.

“Ik vind het prettig dat er niet één overtuiging domineert”

Interview met burgemeester Heidema van Deventer

door: Jacco Overeem

Een binnenkomertje: wat doet een burgemeester eigenlijk?

“De werkzaamheden van een burgemeester zijn heel divers en je hebt veel verschillende rollen te vervullen. Natuurlijk ben je voorzitter van het college en de gemeenteraad. En daarbij is het in het bijzonder dan jouw taak om het geheel als een echt team te laten functioneren, om samenhang te bewerkstelligen tussen de partijen.

De meeste mensen zien je ook als burgervader, als het boegbeeld van de gemeente. Ik ben dan de zichtbare persoon voor Deventer naar buiten. Daarnaast vervul je als burgemeester de functie van vertrouwenspersoon en ben je coach voor de ambtenaren en de medebestuurders. En zo zou ik nog wel een tijdje door kunnen gaan. Je doet dus echt heel wat meer dan het bezoeken van honderdjarigen en het doorknippen van lintjes bij openingen.”

“Een burgemeester is net een simultaanschaker”

Zou u de functie van burgemeester vooral willen omschrijven als die van een solist of als die van een teamspeler?

“Dat is geen moeilijke vraag. Een burgemeester dient vooral een teamspeler te zijn. Als voorzitter van de gemeenteraad en het college ben je verantwoordelijk voor eenheid in het beleid. Dat betekent dat je jezelf breed moet oriënteren. Het is belangrijk dat je weet wat er speelt op de verschillende beleids-terreinen en daarbij kunt zorgen voor onderlinge samenhang. Ik gebruik altijd maar het beeld van een simultaanschaker. Hij is tegelijkertijd bezig op verschillende borden. Dat betekent dat hij enerzijds het overzicht moet houden, maar tegelijkertijd af en toe de helikopter even aan de grond moet zetten, om eventuele problemen op een bepaald onderdeel op te lossen. Dat betekent dus dat je continu aan het schakelen bent.”

Heeft u voordat u daadwerkelijk bent gaan solliciteren op de vacature in Deventer nog met anderen over uw plannen gesproken?

“Afgezien van natuurlijk mijn eigen gezin heb ik ook gesproken met twee anderen. Een persoon van buiten de ChristenUnie en een persoon binnen de partij. De eerste van wie ik belangrijk vond dat hij mij zou steunen was de Gelderse commissaris van de

Koningin Clemens Cornielje (VVD), die als referent ook een rol speelt bij de sollicitatieprocedure.

Binnen de partij wilde ik mij mede laten leiden door het oordeel van de fractievoorzitter in de Tweede Kamer, Arie Slob. Met hem had ik al regelmatig contact gehad, omdat wij samenwerkten bij het scouten, benoemen en begeleiden van burgemeesters. Ook hij reageerde positief, toen ik hem mijn plan voorlegde.”

Is het niet een ontzettend moeilijke taak om burgemeester te zijn van een stad die sinds 1957 onafgebroken burgemeesters heeft gehad van PvdA-huize?

“Ik zie mij wat dat betreft vooral als een bevoorrecht persoon. Kijk, spannend is het wel, maar ik vind het vooral ontzettend uitdagend. De tijd dat Deventer het ‘Moskou aan de IJssel’ genoemd werd, ligt achter ons. Ook deze stad is nu divers als het gaat om de politieke en maatschappelijke kleur. Natuurlijk is het zo dat we er nog altijd te maken hebben met een links-georiënteerde meerderheid, maar ook andere “blokken” zijn aanwezig. En dat maakt dat het nu allemaal aardig in balans is. Ik vind het zelf overigens erg prettig, dat er niet maar één bepaalde dominante overtuiging aanwezig is.”

Bent u van plan om zicht te gaan profileren als een ChristenUnie-burgemeester?

“Ik vind het erg belangrijk dat de burgemeester boven de partijen staat. Ik ben burgemeester van alle inwoners van de gemeente Deventer. En ik ben een christen. Het geloof is iets dat mij kracht geeft en waardoor ik mij laat leiden. Maar ik zou mijzelf niet een ChristenUnie-burgemeester willen noemen. Volgens mij is het niet goed wanneer je het ambt van

burgemeester laat kleuren door een bepaalde partij.”

Dat is dan wel wat anders dan bijvoorbeeld Alexander Pechtold die zich in Wageningen echt als D'66-burgemeester heeft geprofileerd en tegelijkertijd landelijk voorzitter van die partij was.

“Ja dat klopt. Ik heb het daar in het verleden ook met hem over gehad. Toen ik nog burgemeester was van de gemeente Neder-Betuwe waren we namelijk een soort van buurmannen van elkaar. En in de periode daarvoor waren we ook samen actief als wethouders in de Randstad. Alexander koppelde een bepaalde partijpolitiek heel sterk aan het burgemeesterschap, ik zou dat echt niet willen.”

U ziet zichzelf dus niet zozeer als een ChristenUnie-burgemeester, maar wel als een christen-burgemeester. Wat betekent dat voor de

praktijk, ook met het oog op bijvoorbeeld de invulling van de zondag?

“Belangrijk voor mij is de vraag hoe je als christen in de rol van burgemeester een lichtend licht en een zoutend zout kunt zijn. En natuurlijk heb je dan voor wat betreft de zondag een bepaalde afweging gemaakt. Ik ben – en dat heb ik in Deventer ook gezegd – zuinig op de zondag. Dat betekent dat ik niet zomaar alles doe, wat zich op de zondag aandient. Het is een dag om zelf tot rust te komen, tijd door te brengen met het gezin en naar te kerk te kunnen gaan. En toch, je kiest er zelf heel bewust voor om burgemeester te worden van een grote gemeente. En dan gebeurt het ook dat je te maken krijgt met dingen op de zondag die voor veel mensen van belang zijn. In een ander interview heb ik verwezen naar wat wel met een ouderwets woord genoemd wordt de ‘werken der noodzakelijkheid’. Je maakt dan dezelfde afweging als bijvoorbeeld een politieagent en een verpleegster.”

“Regeringsdeelname vereist een inhoudelijke heroriëntatie voor de partij”

Hoe kijkt u aan tegen de deelname van de ChristenUnie aan deze regering?

“Ik ben erg blij dat de ChristenUnie regeringsverantwoordelijkheid heeft genomen. We doen nu echt volop mee op alle denkbare bestuursniveaus. Regeringsdeelname betekent ook dat er nu meer druk op de partij is

komen te liggen, bijvoorbeeld wat betreft aandacht voor professionaliteit en voor de beeldvorming naar buiten toe.

Gevolg is verder dat de partij nu ook geroepen is om tot een inhoudelijke heroriëntatie te komen. Wie zijn wij als partij en waar staan we voor? Waar leggen we onze grenzen? Dat is niet alleen een taak voor het wetenschappelijk instituut, maar veel breder voor het geheel van de partij. In alle lagen zullen de leden moeten worden uitgenodigd om daarin mee te denken.”

“Wie eenmaal hier heeft gewoond, wil nooit meer weg”

Hoe ziet u voor u zelf de toekomst? Straks een functie als commissaris van de Koningin of misschien in de toekomst zelfs wel minister?

Lachend: “Ik ben eigenlijk niet zo bezig met carrièreplanning. Wel weet ik waar mijn persoonlijke kwaliteiten liggen. In de rol van burgemeester kan ik veel van mijzelf kwijt. Een verder beeld van de toekomst heb ik op dit moment niet, maar mijn hart ligt bij het openbaar bestuur. En dan in het bijzonder op lokaal niveau. Je staat daar dicht bij de gemeenschap en bent erg betrokken op wat er allemaal speelt, omdat de lijntjes tussen de burgemeester en de burgers vaak zo kort zijn.”

Tenslotte zou ik u graag de gelegenheid geven om nog wat reclame te maken voor Deventer.

“Ik kan echt alle jongeren aanraden om in Deventer te komen wonen, werken of studeren. Het is een prachtige uitgestrekte gemeente van ruim 125 km². Natuurlijk is er de Hanzestad zelf: enerzijds met een duidelijk historisch karakter, tegelijkertijd jong en dynamisch. Ook op het gebied van cultuur, evenementen en onderwijs is er namelijk veel te beleven. Maar daarnaast bestaat de gemeente voor een groot deel uit platteland met een prachtig landschap. De 97.000 Deventenaren zijn ontzettend trots op hun gemeente. Als ze hier eenmaal gewoond hebben willen ze nooit meer weg!”

Een realist in Israël moet in wonderen geloven

Door: Karin de Geest

Als ik een Arabische leider was, zou ik nooit vrede sluiten met Israël”, zei de oprichter van de staat Israël, David Ben-Gurion. En inderdaad, na 58 jaar is geweld in het land nog steeds aan de orde van de dag. Hoe is dit ingewikkelde conflict tussen dit land en de Palestijnen ontstaan?

In 1880 leefden in het gebied Palestina zo'n 600.000 mensen, waarvan maar 35.000 joods. De meeste joden leefden verspreid over de wereld (de diaspora). Velen van hun voorouders waren gevlucht uit Israël toen het op gewelddadige manier door de Romeinen werd bezet, of waren als slaaf verkocht. Tegen het einde van de negentiende eeuw leefden er dus vooral Arabische moslims in Palestina en was het gebied een onderdeel van het Ottomaanse Rijk. Maar langzaam keerden steeds meer joden uit Europa terug. Ze waren in Europa eeuwenlang onderdrukt en verlangden naar een eigen staat (de beweging van het zionisme). In het dunbevolkte Palestina was genoeg ruimte, hun voorouders kwamen hiervandaan en bovendien geloofden de gelovigen onder hen dat dit land door God beloofd was. Steeds meer joden vestigden zich in het 'beloofde land'. Ze kochten land van grootgrondbezitters en Arabieren, die al eeuwenlang in het gebied leefden, kwamen daarvoor bij hen in dienst. Maar omdat de kolonisten geen Arabisch spraken en de Arabische gebruiken niet kenden, ontstond regelmatig onenigheid tussen de twee volken. En de Arabische christenen in de steden met vrije beroepen, beschouwden de nieuwkomers als concurrenten.

Nieuwe staat

De spanningen verergerden na de Eerste Wereldoorlog. Tijdens de oorlog hadden de Britten beloofd

dat de Arabieren een grote, onafhankelijke staat zouden krijgen. De Arabieren gingen er vanuit dat Palestina hier ook bij zou horen. Maar tegelijkertijd beloofden de Engelsen aan de zionisten een joods thuis in Palestina en spraken ze met de Fransen af dat Engeland het mandaat over Irak en Palestina kreeg. De Arabieren voelden zich bedrogen en waren bang voor een joodse overheersing. Hoewel Engeland joodse immigratie in het gebied ten oosten van de Jordaan verbood, kwamen er geweldige botsingen tussen de joden en Arabieren. Beide groepen bewaarden zich. De Britten schakelden in 1947 de hulp in van de Verenigde Naties. Er werd een delingsplan voorgesteld en de zionisten accepteerden dit. Maar de Arabische landen bleven het plan afwijzen en dreigden met militair ingrijpen. In mei 1948 trokken de Britten zich terug uit Palestina en riep David Ben-Gurion de staat Israël uit. Als reactie vielen de omringende Arabische landen de nieuwe staat aan. Ongeveer de helft van de Arabische inwoners van Palestina vluchtten naar omringende landen, waar ze in vluchtelingenkampen terecht kwamen. Hoewel de Arabische troepen in de meerderheid waren, won Israël de oorlog. Joden vanuit de hele wereld verhuisden naar het land.

Oorlog

Israël vond geen rust. In 1956 voerde de staat oorlog met Egypte en bezette de Sinaï. In 1964 richtte

een aantal Palestijnen de PLO op, de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie. Deze organisatie wilde dat Israël zou verdwijnen en dat heel Palestina een Palestijnse staat zou worden. Vijf jaar later werd Yasser Arafat de leider.

In 1967 vond de Zesdaagse Oorlog plaats. Israël voelde zich bedreigd toen Egypte opnieuw het Suezkanaal blokkeerde en de VN-troepen zich terugtrokken uit Gaza. In zes dagen veroverde het Israëlische leger gebieden die oorspronkelijk niet bij de staat hoorden: de Gaza-strook, de Sinaï, de Golan-hoogvlakte, de Westelijke Jordaanoever en delen van Jeruzalem. Na deze Zesdaagse Oorlog verergerden de spanningen. Israël stichtte nederzettingen in de nieuw veroverde gebieden, terwijl Palestijnen meer terreurtacties uitvoerden. Op de belangrijke joodse feestdag Jom Kippoer (Grote Verzoendag) werden de joden opnieuw aangevallen door Egypte. In het begin moest Israël gebieden prijsgeven, maar het land herstelde zich en kreeg de overhand. Desondanks beschouwden de Arabieren het als een overwinning, na de vernederende Zesdaagse Oorlog. In 1979 kwam er een einde aan de conflicten tussen Israël en Egypte. De landen sloten, met behulp van Amerikaanse bemiddeling, vrede en Israël trok zich terug uit de Sinaï-woestijn. Egypte was het eerste Arabische land dat Israël erkende.

Intifada

In 1987 bezette Israël nog steeds de Gaza-strook, de Westelijke Jordaanoever en een deel van Jeruzalem. Deze gebieden wilde het niet zomaar opgeven. De Palestijnen waren ontevreden over de bezetting en het harde optreden van het Israëlische leger. Ondertussen waren de Arabische landen die nog steeds in oorlog waren met Israël, zich minder bedreigend op gaan stellen. Veel Palestijnen voelden zich verlaten en er brak een opstand uit, de Eerste Intifada. Deze werd vooral gekenmerkt door Palestijnen, waaronder veel jongeren, die stenen gooiden naar het leger. Soms werden er ook molotovcocktails gegooid en in 1989 vond de eerste zelfmoordaanslag plaats. Het Israëlische leger sloeg hard terug, maar kon niet goed de overhand krijgen. Toen de opstand in 1993 eindigde, waren er duizenden Palestijnen gedood (overigens niet alleen door het Israëlische leger, maar ook door andere Palestijnen die ze verdachten van collaboratie), en ongeveer 160 Israëliërs. Inmiddels was Hamas opgericht. Deze en andere Palestijnse terroristische organisaties werden tijdens de opstand steeds populairder. In 1993 werden de Oslo-akkoorden ondertekend door de PLO (door de huidige Palestijnse president Mahmoud Abbas) en de Israëlische regering (Shimon Peres). De partijen spraken onder meer af dat Israël zich zou terugtrekken uit de Gaza-strook en de Westelijke Jordaanoever, dat daar een Palestijnse Autoriteit gevormd zou worden, dat de PLO Israël erkende en dat de organisatie het gebruik van geweld zou afzweren. Ook sloot Israël vrede met Jordanië.

Nieuwe problemen

Na 1996 ging het weer slechter met de onderhandelingen. Israël kreeg een nieuwe premier, Benjamin Netanyahu. Bovendien nam het aantal aanslagen van Hamas, dat Israël nog steeds niet erkende, en Hezbollah toe. Israël trok zich nog wel terug uit Libanon. De Israëlische premier

Barak wilde ver gaan om vrede te stichten met de Palestijnen, waardoor onvrede uitbrak in Israël. Oppositieleider Sharon bezocht daarom met honderden agenten de Tempelberg, om de Israëlische soevereiniteit van deze heilige plaats te ondersteunen. Dit viel bij de Palestijnen niet in goede aarde. Ze waren al ontevreden, omdat Israël zich nog niet had teruggetrokken uit Gaza en de Westelijke Jordaanoever en er veel nederzettingen waren gebouwd. Sharons bezoek was voor hen de druppel die de emmer deed overlopen en de Tweede Intifada brak uit. Deze opstand betekende een spiraal van geweld, waarin zelfmoordaanslagen van Palestijnse terroristen en harde optredens van het Israëlische leger elkaar afwisselden. Arafat zei het Palestijnse geweld af te keuren, maar ondertussen leek het erop dat hij de terroristen steunde. Sharon, inmiddels premier, besloot een barrière te bouwen tussen de Westelijke Jordaanoever en Israël, omdat hij vond dat dat veiliger was. Dit veroorzaakte meer onvrede onder de Palestijnen. Duizenden mensen werden aan beide kanten gedood.

Gaza-strook

Ariel Sharon leek in 2004 zijn toon te matigen, toen zijn regering besloot dat Israël zich moest terugtrekken uit de Gazastrook. Veel joden protesteerden, vooral uit ultraorthodoxe hoek, maar uiteindelijk is de strook ontruimd. Vrede kwam dichterbij door de nieuwe koers van Sharon (die in 2006 in coma raakte en werd vervangen door Olmert), maar toen Hamas de Palestijnse verkiezingen won, ontstonden opnieuw problemen: deze partij wil de staat Israël niet erkennen en Israël wil niet met Hamas onderhandelen. De vrede en rust waar zoveel joden en Palestijnen naar verlangen, liggen in 2007 nog steeds niet binnen handbereik. Het is te hopen dat Ben-Gurion gelijk had, toen hij zei: "Een realist in Israël moet in wonderen geloven."

Foto's: Flickr.nl

Dubbelinterview met oude en nieuwe hoofdredacteur Perspex

Er is een tijd van komen en een tijd van gaan. De schrijver van Prediker wist het al, en ook de nieuwe en oude hoofdredacteur van Perspex hebben het inmiddels ontdekt. Vanaf dit nummer zal Samuela Wijnja het stokje overnemen van Simcha Looijen. Perspex blikte met hen terug en vooruit.

Wie ben je?

Ik ben Samuela Wijnja, 22 jaar en studeer, voor zover ik het studeren mag noemen, journalistiek aan de Hogeschool Utrecht. Daarnaast zijn onder andere dansen zingen en vormgeven, hobby's van mij.

Hoe ben je bij Perspex terecht gekomen?

Rond de vorige verkiezingen bedacht ik me dat het me wel wat leek om actief lid te zijn van een politieke partij. Ik zocht een beetje op de website van de ChristenUnie om te kijken of hier mogelijkheden voor waren. Via deze website kwam ik eigenlijk bij Perspectief terecht. Ik zag dat er redactieleden voor Perspex gezocht werden en dat leek mij wel leuk, zeker omdat ik bezig ben met een studie journalistiek.

Wat heb je met politiek?

Zowel het geloof, als de politiek zijn belangrijke voor mij. Het geloof, omdat mijn leven hier om draait en de politiek, omdat dit naar mijn mening dient aan te sluiten op het geloof. Voor mij zijn deze twee punten niet los van elkaar te zien. Ik wil graag dat Nederland geregeerd wordt vanuit de visie die ik zelf heb. Ook vind ik het mooi dat de democratie er voor zorgt dat mensen over het algemeen dezelfde rechten hebben. Rond de verkiezingen is iedereen eigenlijk voor heel even gelijk, elke stem telt. Daarnaast geeft actief lid zijn van een politieke partij (net als de journalistiek) mensen de mogelijkheid om gehoord te worden.

Waarom wilde je hoofdredacteur worden?

Eigenlijk is het gewoon een beetje op mijn pad gekomen. Simcha wilde stoppen en mij leek het wel wat. Ik vind het een uitdaging om eens in de twee maanden een blad uitbrengen dat door zo ongeveer 3000 mensen gele-

zen wordt. Daarnaast vind ik het gewoon erg leuk om onderwerpen te bedenken en redactievergaderingen te plannen. Ik heb dit nummer deels geleid, met behulp van Simcha. Het volgende nummer ga ik zelfstandig leiden.

Heb je nog plannen voor Perspex?

Ik heb zeker plannen voor Perspex. Ik wil in de toekomst bijvoorbeeld de vormgeving flink aanpakken. Ik ben er persoonlijk niet erg tevreden mee. De vormgeving mag er wat mij betreft wat meer van deze tijd uitzien. Op inhoudelijk gebied zou ik graag wat meer artikelen over interne zaken willen zien. Ik denk dat het leuk is om als lid te kunnen lezen wat er allemaal binnen Perspectief gaande is. Tenslotte lijkt het me leuk om een lezerssuggestie in te voeren. Lezers kunnen dan bijvoorbeeld mailen van wie ze graag een interview willen lezen. Op die manier hoop ik de lezers een beetje bij het blad te betrekken.

Ben je al tegen moeilijke dingen aangelopen?

Ja, het blijkt heel moeilijk te zijn om een redactievergadering te plannen. Ik heb het idee dat niet iedereen hier op zit te wachten en dat een gedeelte van de redactie liever andere dingen doet. Voor de volgende Perspex heb ik al drie keer geprobeerd om een vergadering te plannen, dit lukt helaas tot nu toe niet. Toch denk ik dat een redactievergadering zinrijk is. Zeker omdat je samen met de redactie de inhoud wil bepalen. Ik merk wel dat de redactie altijd wel zin heeft om een leuk artikel te schrijven, dat vind ik dan wel weer leuk om te zien.

Wil je nog wat kwijt aan Simcha?

Ik wil Simcha nog veel succes wensen met alles wat hij gaat doen. Daarnaast wil ik hem bedanken voor zijn goede begeleiding en zijn engelen geduld. Gods zegen!

Wie ben je?

Ik ben Simcha Looijen en ik ben 24 jaar. Ik studeer theologie in Amsterdam en moet nog officieel een studie journalistiek afronden. Verder is het niet heel erg relevant meer, omdat ik toch vertrek.

Hoelang was je werkzaam als hoofdredacteur voor Perspex?

Ik heb het denk ik een kleine vijf jaar gedaan. Ik ben in 2001 al begonnen met het schrijven voor Perspex. Het eerste dat ik mocht doen was meteen een interview met Lodewijk de Waal houden, de toenmalige voorzitter van het FNV. Ze vertelden er niet bij dat ik dat zelf moest regelen, maar dat is uiteindelijk toch gelukt.

In oktober 2002 werd ik eindredacteur, maar omdat niet echt mijn ding was - en de plek van hoofdredacteur beschikbaar kwam, ben ik snel doorgestroomd. Ik heb heel prettig samengewerkt met alle redactieleden, in het bijzonder met Karla Derks-Wolthuizen en Esther Jonker, respectievelijk de vorige en de huidige eindredacteur. Zij zullen wel wat van mij te voorduren hebben gehad.

Wat is je leukste herinnering aan Perspex?

Ik heb vooral altijd de interviews met bekende politici als een uitdaging beschouwd, maar ook gewoon heel leuk. Niet iedere student krijgt zomaar de kans om zo een uur met Mark Rutte of André Rouvoet te spreken. Maar als ik toch één interview herinnering moet noemen, dan was dat het interview met LPF-Kamerlid Joao Varela. Pim Fortuyn was net vermoord en de LPF was met 26 zetels in de Kamer gekomen. Het was een hele spannende tijd. We hielden dat interview ergens in de zomer, en op een gegeven moment kwam Ferry Hogendijk binnenlopen of Varela klaar was, omdat ze moesten beslissen of de LPF wel of niet hun handtekening zou zetten onder het voorgestelde regeringsakkoord. Op dat moment had ik heel sterk het besef dat ik even van heel dichtbij een stukje geschiedenis mocht meemaken.

Waarom stop je?

Ik heb het een behoorlijk lange tijd gedaan, en op een gegeven moment is het ook wel goed. Ik heb veel plezier beleefd aan Perspex, maar ik merkte bij mezelf op een gegeven moment dat de sleur

er in kwam. En dat heeft direct zijn invloed op hoe het blad er uitziet. Ook is het belangrijk dat er een gemotiveerd iemand is die redactie kan leiden.

Ik ben in juni al gestopt als bestuurslid, maar omdat er toen nog geen geschikte opvolger was als hoofdredacteur ben ik nog even doorgegaan. Dat is één van de redenen waarom ik blij ben dat Samuela er nu is. Ik zal zo nu en dan denk ik nog wel opduiken, maar heel veel zal ik niet meer doen. Misschien nog het één en ander met de website, maar daar zullen anderen weinig van merken.

Wat zijn de mindere kanten van het hoofdredacteurschap van Perspex?

Het altijd achter mensen aan moeten zitten waar de artikelen blijven. En vervolgens dat andere mensen weer naar jouw toekomen om te te vragen waar de Perspex blijft en dat je vol vertrouwen zegt: 'Ja, heel snel', maar dat je naar dat antwoord een maand lang gegeven te hebben niet meer serieus wordt genomen - en jezelf ook amper serieus meer neemt. Ik was dan ook altijd erg blij als het nummer dan uiteindelijk weer op de deurmat lag. Daar zat altijd een hoop tijd en stress in.

Wat is de meerwaarde van Perspex?

Een blad uitgeven heeft een aantal voor- en nadelen. Vooral als het gaat om het inspelen op de actualiteit heeft Perspex weinig te bieden. Maar daarvoor hebben we de website. Met de opkomst van het internet is de website steeds belangrijker geworden, en zal dat ook blijven. Perspex heeft vooral een meerwaarde om die groep leden te bereiken die passief lid zijn en niet zo snel op de website zullen belanden. Voor hen is Perspex vaak hen enige wat ze van Perspectief horen.

Wat zou je nog tegen Samuela willen zeggen?

Ik wil haar ten eerste heel veel succes toewensen en Gods onmisbare zegen. Ik denk dat Perspex altijd een blad is geweest met een redelijke kwaliteit, maar ook niet meer dan dat. Ik denk dat het aan haar is - samen met de redactie - om er een blad van te maken dat iedereen meteen wil lezen zodra het op deurmat ligt. Zoek daarin vooral je eigen weg, maar ik ben er van overtuigd dat dat wel moet lukken.

Gezocht: Redactieleden voor Perspex

Mail voor meer informatie naar perspex@perspectief.nu

Vanwege het vertrek van een aantal medewerkers is er weer plaats voor nieuwe enthousiaste mensen in de redactie van de Perspex. Belangrijkste verantwoordelijkheden van de commissie:

- * uitgeven van het politiek jongerenmagazine Perspex (5x per jaar)
- * leden op de hoogte brengen van de verenigingsactiviteiten en -nieuws, het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie, politiek nieuws en achtergronden
- * stimuleren van betrokkenheid en bevorderen van maatschappelijke bewustwording van leden door verschillende thema's aan de orde te stellen in een aantrekkelijke vormgeving en door taalgebruik dat jongeren aanspreekt
- * namens de vereniging naar buitentreden middels artikelen die geschreven zijn vanuit een christelijke politieke visie en waarin andere meningen en politieke visies geconfronteerd worden met het gedachtegoed van de jongerenorganisatie en de ChristenUnie

We zijn op zoek naar mensen met:

- * een journalistieke inslag
- * affiniteit met (christelijke) politiek
- * gevoel voor de doelgroep van de Perspex

Lijkt het je wat? Of heb je meer vragen? Schroom niet en neem contact met ons op.

Stuur je CV met een korte motivatie naar de hoofdredacteur van Perspex, via perspex@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht. Het betreft hier een vrijwilligersfunctie.

Wil je actief worden bij PerspectieF? In deze vacaturebank vind je de actuele en concrete vacatures bij PerspectieF. Natuurlijk kun je ook een open email sturen met daarin wat meer informatie over jezelf en je interesses. Wij zoeken dan een plekje voor je binnen onze organisatie. Laat wat van je horen via info@perspectief.nu!

Denk mee in een werkgroep!

Mail voor meer informatie naar politiek@perspectief.nu

PerspectieF heeft verschillende werkgroepen. In werkgroepen wordt nagedacht over politieke thema's op een bepaald gebied. Maar het blijft niet bij denken en discussieren. Werkgroepen schrijven ook scripta's, opinieartikelen en manifesten. Op die manier blijft PerspectieF altijd up to date. Lijkt het je leuk om ook mee te denken over de politieke koers van PerspectieF en de ChristenUnie? Geef je dan op voor een van de volgende werkgroepen:

- * Werkgroep Gezondheid en Sport
- * Werkgroep Economie en Financiën
- * Werkgroep Onderwijs
- * Werkgroep Duurzaamheid
- * Werkgroep Justitie
- * Werkgroep Overheid

Stuur je CV met een korte motivatie naar Mart Keuning, bestuurslid Politiek. Dit kan via politiek@perspectief.nu. Ook als je meer informatie wilt kun je op dit adres terecht.

Ben jij die leider die PerspectieF zoekt?

Vanaf januari gaan we weer van start met de leiderschapstraining. Na een zeer succesvol verlopen 1e training gaan we vanaf 2008 de training opnieuw faciliteren. Het doel van de training is om jongeren binnen PerspectieF te helpen bij het ontwikkelen van bepaalde talenten en te helpen ontdekken waar zij goed in zijn.

De training spitst zich toe op het ontwikkelen van leiderschapsvaardigheden, persoonlijke ontwikkeling, vergroten van kennis over leidinggeven in de breedste zin van het woord, met als doel dat de deelnemers zowel binnen als buiten PerspectieF meer tot hun doel komen. De cursus bestaat uit drie elementen: Theorie, praktijk en persoonlijk contact.

Wij zijn op zoek naar mensen die actief zijn/ willen worden binnen PerspectieF en hun leiderschapsvaardigheden willen ontdekken/ ontwikkelen. Ben jij enthousiast, lid van PerspectieF en bereid 1 keer in de maand af te reizen naar Amersfoort, dan nodigen wij jou uit om te reageren. Stuur dan nu een e-mail naar Pieter Leemhuis (HYPERLINK "<mailto:intern@perspectief.nu>" intern@perspectief.nu) en laat weten dat je geïnteresseerd bent in de training. Eind november/ begin december zal jij dan een e-mail krijgen met meer uitleg. Er zijn helaas maar 10 plekken beschikbaar en we zullen met alle potentiële deelnemers een gesprek voeren vooraf aan de training.

Voor vragen kun je contact opnemen met Pieter via de e-mail of telefonisch op nummer 0615906940. Hou daarnaast de website van PerspectieF de komende weken in de gaten voor meer informatie hierover.

Gezocht: leden werkgroep Mobiliteit & Ruimte

Binnenkort start de nieuwe werkgroep Mobiliteit & Ruimte. Hiervoor zijn wij op zoek naar mensen die zich graag willen inzetten voor PerspectieF. Centraal binnen deze werkgroep staat het streven naar een duurzame opzet van de ruimtelijke ordening en verbetering van de mobiliteit.

Hoe kan de mobiliteit worden verbeterd en tegelijkertijd het milieu worden ontzien? Hoe dient aan de toenemende ruimtebehoefte te worden voldaan en kunnen waardevolle cultuur- en natuurgebieden beter worden beschermd? Op welke wijze kan de versnippering van het landschap worden tegen gegaan? Dit zijn enkele voorbeelden van onderwerpen die binnen de werkgroep mobiliteit & ruimte aan orde kunnen komen.

De creatieve ideeën van de werkgroep worden omgezet in opinieartikelen, moties, resoluties en voorstellen voor het bestuur. Daarnaast houdt de werkgroep de Tweede Kamer fractie scherp in de gaten.

Voel jij je aangetrokken tot het onderwerp Mobiliteit & Ruimte en wil je graag actief worden? Stuur dan een mailtje met een korte motivatie naar Niels Kruithof, via n.kruithof@quicknet.nl. Je mag ook bellen naar 06-42684031.

Commissie Communicatie

Zou jij mee willen denken over de nieuwe huisstijl van PerspectieF? Vind je het leuk om promotieactiviteiten op festivals te regelen? Kortom heb je affiniteit met communicatie en PerspectieF? Dan nodig ik je uit om deel te nemen in de commissie Communicatie!

De commissie Communicatie is een nieuwe commissie. Een politieke jongeren organisatie moet van zich laten horen, moet laten zien wie ze is. Om dit doel te bereiken moet er veel werk verzet worden. De commissie is opzoek naar mensen die over organisatie-talent bezitten en/of verstand hebben van het vak communicatie.

Dus wil jij mee helpen PerspectieF op de kaart te zetten? Stuur dan een mailtje naar Margreet Schutte via communicatie@perspectief.nu.

Gezocht: Debaters...

De commissie Maatschappelijke Bewustwording is op zoek naar actieve leden die het leuk vinden om een bijbelstudie/ debat avonden te gaan houden bij studentenvereniging. Je zult hiervoor in september een korte cursus krijgen waarna je ongeveer 1 á 2 keer per maand met z'n tweeën een avond gaat houden op een studentenvereniging. Dit met doel om de politiek onder de studenten te brengen en ze bewust te maken van maatschappelijke bewustwording.

Lijkt je dit wat, neem dan contact op met Trineke Palm via trinekepalm@solcon.nl

Blog Arie Slob

Colofon:

Perspex wordt uitgegeven door
Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Redactie:
Samuele Wijnja (Hoofdredactie)
Esther Jonker (Eindredactie)
Wim Doddema
Jochem Meeuwse
Maarten Laarhoven
Jolanda van Zwieten
Michaël van der Meulen
Rianne van der Sar
Jacco Overeem

Columnist
Leon Meijer

Redactieadres Perspex:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-506 887 06
e-mail: perspex@perspectief.nu

Lidmaatschap:
€ 12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap
dient schriftelijk te gebeuren,
tenminste 4 weken voor het eind van
het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per
brief.

Informatie:
Perspectief,
ChristenUnie-jongeren
Postadres:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter: Rogier Havelaar
(voorzitter@perspectief.nu)
Secretaris: Joëlline Goossen
(secretaris@perspectief.nu)
Politiek: Mart Keuning
(politiek@perspectief.nu)
Penningmeester: Anton de Wit
(penningmeester@perspectief.nu)
Intern: Pieter Leemhuis
(intern@perspectief.nu)
Afdelingen: Marijn Gunnink
(afdelingen@perspectief.nu)
Internationaal: Jonathan van
Tongeren
(internationaal@perspectief.nu)
Communicatie: Margreet Schutte
(promotie@perspectief.nu)

Vormgeving: Paul van Wijgerden
Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens
Perspectief registreert NAW gege-
vens van alle leden. Zorgvuldig
geselecteerde derden stellen wij af
en toe in staat om u gerichte aan-
biedingen te doen. Vragen of
bezwaar? Neem dan contact op
met de ledenadministratie. Dan
vermelden we dat u geen aanbie-
dingen wilt.

Excuus voor het feit dat ik
zaterdag geen nieuwe
weblog heb geplaatst. Mijn
gezin ging voor. Dat mocht
wel na 12 dagen afwezig-
heid. Vrijdag was ik terug-
gekomen van mijn reis naar
de Nederlandse Antillen en
Aruba. Om die reden een
nachtje slaap overgeslagen.
Terug in Nederland bleek er
een dikke discussie zijn los-
gebarsten over de partici-
patie van homo's binnen de
ChristenUnie. Welkom
thuis!

Aanleiding voor deze dis-
cussie was een mail die ons
lid Yvette Lont uit
Amsterdam naar circa 700
mensen (niet naar mij) had
rondgestuurd. Zij stelde
voor op ons congres van
17/11 een motie in te die-
nen waarin zou moeten
worden uitgesproken dat
homoseksuelen geen
bestuurlijke functies bij de
ChristenUnie zouden kun-
nen vervullen. Naar aanlei-
ding van publicaties hier-
over hield de EO een peiling
onder onze bestuurders. Op
basis van een flinterdun
onderzoek werd donderdag
geconcludeerd dat tweeder-
de van onze bestuurders
het daar mee eens zou zijn.
Reden voor de nationale
pers om hier breed aan-

dacht aan te besteden. Iets
wat ik wel begrijp.

Het beeld was ontstaan dat
de ChristenUnie homofielen
zou weren. Heel vervelend.
Dat is namelijk niet het
geval. Als mensen de grond-
slag van de partij kunnen
onderschrijven zijn ze van
harte welkom als lid.
Omgeacht hun seksuele
geaardheid. Binnen de
ChristenUnie is wel discus-
sie over de vraag wat we
van onze bestuurders
mogen vragen als het gaat
om een geloofwaardig
optreden namens de
ChristenUnie. Op verzoek
van het congres is al enige
tijd geleden aan het
bestuur gevraagd om met
een gedragscode te komen.
Dat ligt er inmiddels. Zo'n
code is breed en gaat over
transparantie (bv over het
aanvaarden van geschen-
ken en declaraties), integri-
teit en geloofwaardigheid.
Ik acht zo'n discussie uiterst
zinnig.

Nu moet zo'n discussie niet
versmald worden tot alleen
een vraag over participatie
van homoseksuelen in
bestuursfuncties. Ik besef
heel goed dat vergelijkin-
gen altijd maar ten dele
opgaan. Toch heb ik zater-

dag in het radioprogramma
Spijkers met Koppen aange-
geven dat het mijns inziens
ook gaat om bijvoorbeeld
de vraag of een
ChristenUniebestuurder die
zeer onzorgvuldig met het
milieu omgaat, het strikte
milieubeleid dat de
ChristenUnie voorstaat (uit-
gaande van rentmeester-
schap) wel geloofwaardig
kan uitdragen. Of een
bestuurder die een coffees-
hop heeft (zoals het CDA in
Amsterdam heeft meege-
maakt) het drugsbeleid dat
wordt voorgestaan.
Zaterdag niet genoemd,
maar wel van toepassing: of
om een winkelier die zijn
winkel op koopzondagen
open heeft en ons stand-
punt over de winkeltijden-
wet moet vertolken. Bij
homoseksuelen speelt dan
de vraag of het
ChristenUnie-standpunt
over het homohuwelijk
door hen wel geloofwaardig
vertolkt kan worden. Voor
mij zijn dat zeer legitieme
vragen. Dat onze geloofs-
overtuiging bij het beant-
woorden van dergelijke vra-
gen een rol speelt, mag
men ons niet kwalijk
nemen. Dat zou men wel
mogen doen als dat niet het
geval was. Van participan-
ten in de discussie vraag ik

wel wijsheid in het formu-
leren van opvattingen.
Zeker in de discussie over
homoseksualiteit luistert
dat nauw. Er zijn al veel
homo's beschadigd door
wat ze op dat punt in hun
leven hebben meegemaakt.
Dat raakt mij. Alleen daar-
om al ben ik ongelukkig
met de wijze waarop de
hele discussie publiek is
aangezwengeld.

Discussie over het geloof-
waardig functioneren van
vertegenwoordigers is niet
exclusief ChristenUnie,
maar speelt regelmatig ook
bij andere partijen. De VVD
had er mee te maken bij
Wilders en Verdonk. Het
CDA en de PvdA bij hun
Turkse vertegenwoordigers
en het standpunt over de
Armeense genocide. De
Partij voor de Dieren bij dis-
cussie over de geloofsopvat-
tingen van Marianne
Thieme. Het speelde ook in
de kwestie Jami. Politieke
partijen moeten niet direct
van slag raken als dergelijke
discussie gevoerd worden.
Sterker nog, voor vitale poli-
tieke partijen zou het slecht
zijn als dergelijke discussies
niet gevoerd worden. Als je
dergelijke discussies onge-
wenst vindt, kun je beter
een beweging worden! Mijn

punt blijft wel: voer de dis-
cussie zorgvuldig. Ik hoop
dat de ChristenUnie - na
een slechte start - dat ook
verder zal doen.

Met zo'n slot van de week
zou ik haast vergeten dat ik
in de afgelopen week op de
Bovenwindse Eilanden ben
geweest. Dat was een hele
ervaring. Sint Maarten,
Saba, Sint Eustatius. Stuk
voor stuk bijzondere eilan-
den. Saba sprong eruit wat
natuurschoon betreft.
Overall weer gesproken over
het staatkundig proces.
Daar is het laatste woord
ook nog niet over gespro-
ken. Er moet namelijk nog
heel veel gebeuren voor 15
december 2008. Ik heb in
ieder geval in de afgelopen
weken veel bijgeleerd en de
praktijk gezien van de din-
gen waarover we in den
Haag spreken. Het was ook
goed om eens een aantal
dagen intensief met colle-
ga-fractievoorzitters op te
trekken. Ondanks verschil
van opvattingen was de
sfeer erg goed.

Verslag PerspectiefF-congres

In het weekend van 19 en
20 werd het jaarlijkse
PerspectiefF-congres gehou-
den op de locatie Hydepark
in Doorn. Ruim honderd
geïnteresseerden, waaron-
der veel PerspectiefF, reis-
den af naar het plaatsje op
de Utrechtse Heuvelrug.

Het eerste deel an de vrij-
dag-avond begon serieus
met de Algemene
Ledenvergadering. De
avond werd eigenlijk
gevuld met het bespreken
van het jaarplan en de
begroting voor 2008. Alle
bestuursleden presenteer-
den ieder zijn of haar eigen
plannen voor het komende
jaar. Daarop ontving het
bestuur veel kritische
opmerkingen en vragen
van de aanwezige leden. Er
werden zelfs op het
moment zelf een aantal
amendementen geschreven
en ingediend.

Tijdens de ALV werden Auke
Minnema en Rienette

Sietsma bedankt voor al
hun werkzaamheden die zij
voor PerspectiefF hebben
verricht en voor verschillen-
de activiteiten die zij met
veel enthousiasme hebben
georganiseerd. Ondanks
dat er niet veel punten op
de agenda hadden staan,
duurde de vergadering toch
langer dan verwacht. Na
afloop doken de aanwezige
PerspectiefF'ers de kelder
van Hydepark in om daar
aan de bar wat na te drin-
ken, nieuwe mensen te
leren kennen en gezellige
gesprekken te voeren.

Voor vele begon, na een
korte nacht, de dag al vroeg.
Om 9 uur stond Kolonel
Vermeij namelijk paraat om
ons wat te vertellen over de
verantwoordelijkheid die hij
enige tijd geleden droeg
voor de uitzending van
Nederlandse militairen
naar Afganistan. De kolonel
schetste een reëel beeld van
de missie die de
Nederlandse eenheden in
de provincie Uruzgan trach-
ten te volbrengen. Dit houd
in dat de militairen bezig
zijn met het bevorderen van
stabiliteit en veiligheid in
de provincie.

Het volgende onderdeel van
het congresprogramma
was het bespreken van de
Israël scripta. Dit document
werd zonder verdere grote
wijzigingen door de aanwe-
zige leden aangenomen.
PerspectiefF heeft nu een
goed, duidelijk en helder
document over de visie op
Israël. Deze visie moet ove-
rigens nog wel vertaald
worden naar een kort voor-
stel tot standpuntwijziging
van het ChristenUnie
standpunt over Israël,
welke tijdens het
UnieCongres op 17 novem-
ber ingediend zal worden.

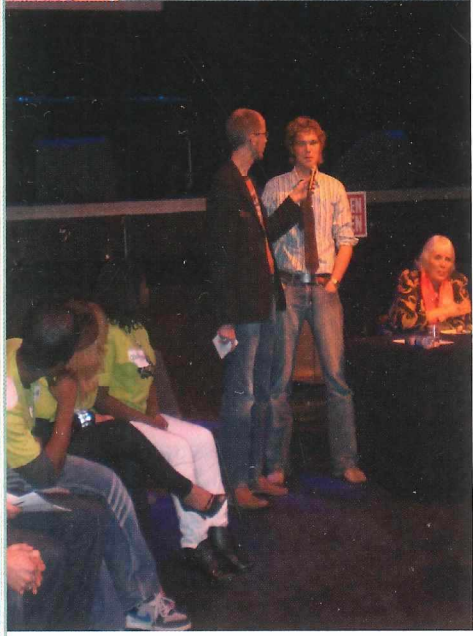
De inspirerende, vrolijke en
enthousiaste woorden van
Herman Boon tijdens het
beziensmoment deden
iedereen goed. Herman ver-
telde dat wij als christen
zijn gemaakt om te rege-
ren; het is een opdracht van
God, die Hij aan ons heeft
gegeven. Gebed is volgens
Herman de sleutel tot rege-

ren, door middel van gebed
is voor God alles mogelijk.

Esmé Wiegman – van
Meppelen Scheppink, was
onze volgende spreker tij-
dens het congres. Zij vertel-
de kort over haar porte-
feuille als Tweede
Kamerlid, daarna was er
voor ons de mogelijkheid
om haar met vragen te
bestoken en de discussie
aan te gaan.
De discussie/debat werd
voortgezet door een panel
bestaande uit Renske
Leijten (SP), Bas van der
Vlies (SGP), Jan de Vries
(CDA) en Esmé Wiegman.
De kamerleden waren
scherp en zeker niet bang
om vanuit zijn of haar
eigen politieke ideologieën,
de stellingen aan te vliegen.
Voornamelijk het stand-
punt over de voortzetting
van de missie in Uruzgan
leverde nogal een pittige
discussie op, welke door
Harmjan in goede banen
werd geleid. Esmé
Wiegman opperde, tijdens
de discussie over de vrijheid
van meningsuiting, het
idee om een gedragscode
voor de Nederlandse burger
op te stellen. Dit voorstel

werd niet zo enthousiast
ontvangen en tijdens de
poll was zelfs een meerder-
heid van de aanwezigen
tegen dit voorstel.

Nadat de panelleden
bedankt waren en afscheid
hadden genomen, stond
voorzitter Rogier Havelaar
al klaar om de PerspectiefF-
ers een nieuwe kijk te
geven op ontwikkelings-
samenwerking. Rogier opper-
de het idee dat Nederland 5
landen gaat adopteren, in
plaats van het steunen van
36 verschillende ontwikke-
lingslanden. Zo kan een
veel concrete ontwikke-
lings samenwerking tot
stand gebracht worden. Het
model welke hij hierbij
tekende leverde nog al veel
reacties uit de zaal op. Het
model van Rogier, de ideeën
en de opmerkingen bieden
in ieder geval genoeg stof
om verder over na te den-
ken. PerspectiefF zal op
korte termijn een werk-
groep ontwikkelings-
samenwerking samenstellen,
die zich verder over dit onder-
werp zal gaan buigen en
gaat proberen het plan van
Rogier beter vorm te geven.

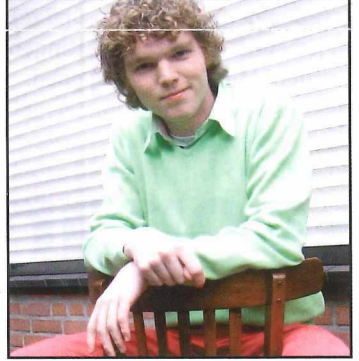
Hé!
Wat doe jij eraan?!

Word NU lid!

- Ja, ik word lid van PerspectiefF, ChristenUnie-jongeren. Ik machtig PerspectiefF om de contributie (€ 12,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.
- Ja, ik word lid van PerspectiefF en de ChristenUnie. Ik machtig PerspectiefF om de contributie (€ 32,50 per jaar) af te schrijven van mijn rekening.

...En ontvang gratis een hippe tas als welkomstcadeau.

Rogier Havelaar voorzitter PerspectiefF

"Vind jij seksblaadjes in een tankstation niet kunnen? Vind jij abortus ook geen oplossing? Wil jij opkomen voor wie zwak is en wie geen helper heeft?"
Steun dan PerspectiefF die daartegen in actie komt!

Wij heb JOUW STEUN nodig!

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Tel.nummer:

Geb.datum:

E-mail:

Rekeningnummer:

Handtekening:

